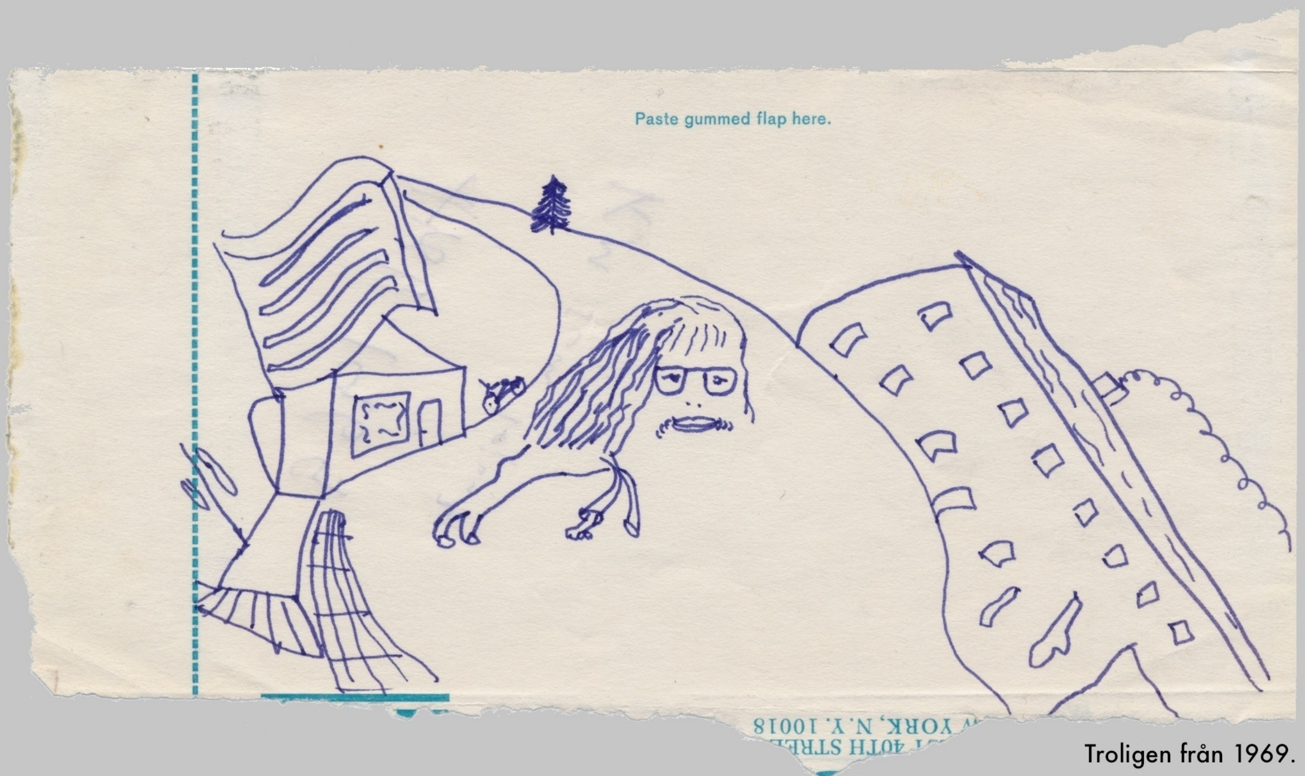
Karl-Erik Tallmo

Troligen från 1969.

Juvenilia II:

Texter/bilder 1967–1974

Några kommentarer (2025):

De här PDF-filerna med juvenilia som jag nu sammanställer innehåller till 90 eller 95 procent sådant som inte publicerats tidigare. En del är förstås just väldigt barnsligt och juvenilt, i synnerhet i första delen 1959-66. Men även i denna del är väl mycket tämligen omoget även om vissa saker kunde ha publicerats och en del alster faktiskt också gjorde det. Jag valde också att sätta gränsen för min omognad till 1974 (som 21-åring), när jag lämnade extremvänstern. Därefter kommer ett par PDF:er som jag istället kallar Maturalia I & II. Jag har inte gjort särskilda sidnummer utan när jag hänvisar till en sida så är det PDF:ens egen numrering som gäller.

Förstasidesbilden på den här delen av Juvenilia är en teckning, troligen gjord i november eller december 1969, och föreställer Kungsvägen med Kungs-Bio i Karlskoga. Personen med glasögon och fyra ben är nog en tjej som jag kände då.

Sedan följer en rad tuschteckningar (vissa med pensel, vissa med penna) gjorda 1967, en fortsättning på de experiment jag gjorde 1965-1966 i förra delen. Den nonfigurativa bilden med en massa trianglar som går i varandra är gjord med en vanlig filtpenna. Kvinnofigurerna som består av trianglar är för det mesta gjorda med aningen utspädd tusch i pensel.

Vyn över Frödingsplan (sid. 26), tagen från höghuset där, var del i min dokumention av hur trafikanter rörde sig i vänstertrafik. Inför övergången till högertrafik tog jag en hel del bilder sommaren 1967 och natten 3 september vid själva omläggningen. En rörlig film blev det till sist också (2017), som finns här:

https://archive.org/details/HogertrafikIKarlskoga

Det finns inte så många bilder på mig från 1967; två finns på sid. 28. Den undre är egentligen en delförstoring av en bild farsan tog på morsan, där jag råkade komma med. En sådan radio som syns i annonsen hade farsan, och jag hade den en tid på mitt rum men fick den aldrig att fungera. Jag vet inte om farsan hade köpt byggsatsen som nämns i i annonsen eller kanske köpt en färdig av någon bekant. Annonsen hittade jag häromdagen. Det var intressant att så här 58 år senare få veta vad det var för en sorts radio. Uppenbarligen en s.k superheterodynmottagare.

Noterna från 1967 (sid. 30-31) är ju minst sagt underliga. Som framgår av texten där, så hittar jag nu inte originalet som jag skrev med penna. Kanske försöker jag göra klingande musik av vissa delar av detta någon gång.

Texten om "framtidens mardrömslika värld" från 1967 på sid. 32-33 är märklig, eftersom den vittnar om en begynnande radikalism, samtidigt som jag tycks kluven inför detta.

En liknande ambivalens framkommer i mitt collage "Polityk" i formatet 48 cm x 69 cm (se sid. 122), som ställdes ut tre år senare på vårsalongen i Karlskoga 1970. Då hade jag blivit ännu radikalare men tog ändå med en del kritik mot revolutionärer i

Kina t.ex. Texten om Georg Söderbom i delbild 6 i collaget (se sid 127) kommer från tidningen Se nr 43/1948. Söderbom var en missionärsson 150 kg tung och 196 cm lång, som hjälpte mongolerna mot de kinesiska kommunisternas härjningar. Kvinnan med ett djupt sår i nacken hette Altangeril och hade blivit halshuggen, fast hon räddades av hårspännen i nacken. Att jag läste detta, gjorde collaget och ändå kort därefter blev maoist är en gåta. Jag kan idag inte förstå hur jag tänkte. Jag har skrivit om min extremvänsterperiod här:

https://web.archive.org/web/20250506131541/https://art-bin.com/art/arenegadeswe.html

På sid. 34-40 visas en del fotogram jag gjorde 1968. Den sjätte bilden är väl strängt taget inte ett fotogram. Jag tände ljuset någon sekund medan ett oexponerat fotopapper låg i framkallningsbadet. Sedan följer några bilder jag tog under den s.k. muntan vid realexamen i maj 1968 (sid. 42-44).

På sid. 45-51 finns några exempel på bilder jag tog i slutet av maj 1968 av husen vid Torget och i Ekmansbacken i Karlskoga, en vacker äldre del av Karlskoga som skoningslöst revs i början av 1970-talet.

På sid. 56-60 finns några bilder från Bregårdsskolan hösten 1968. Jag tyckte trappan mellan rasthallen och centralgarderoben i källarplanet var oerhört snygg och lyckades hitta en vinkel, där linjerna löpte på ett väldigt anslående sätt (sid. 57). På bilden före ser man, taget från samma trappa, en man som lutar sig mot räcket. Det är Bengt Norling som var lärare i svenska och dramatik. Skolan ritades av arkitekt Folke Löfström, som torde ha designat trappan också.

Bara ca 18 dagar innan jazzpianisten Jan Johansson dog i en bilolycka var han och Radiojazzgruppen i Karlskoga för en konsert tillsammans med Öjebokören, troligen den 22 oktober 1968. Jag var i Bregårdsskolans aula under repetitionerna någon dag före och tog ganska många bilder, bl.a. de två på sid. 60.

Serien på sidorna 68-75 var inspirerad av att jag läst en del undergroundserier, "Zap Comics" och liknande.

I collaget på sid. 101 framgår åter min konstiga blandning av politisk radikalism och kulturell modernism. Fågelbilden är jag inte den enda som använt. För ett par år sedan upptäckte jag att Erro använt den som bakgrund till en målning av den tidigare chefen för Moderna museet, Pontus Hultén. Den målningen gjorde Erro 1974.

På sid. 104 finns min första publicerade tidningartikel, en kort recension av en film som hette "Våld utan nåd" av regissören Hal Brady. Den gick på biografen Saga i Karlskoga. Nyligen upptäckte jag att Hal Brady var en pseudonym för italienaren Emilio Miraglia. Och skådespelerskan Evelyn Stewart hette inte Stewart utan Ida Galli.

Sedan följer ett ganska komiskt brev jag skrev till tidningen Foto i oktober 1969 med kritik av deras syn på fotografin. Rätt

larvigt förstås, och redaktionssekreteraren Inge Alnaeus svarade ändå rätt tålmodigt.

På sid 109-111 följer ytterligare några exempel på tidiga artiklar. Det skulle med åren bli bortåt 600 i tryck och runt 300 på min blogg. Jag arbetade i många år inte huvudsakligen som skribent utan som telemottagare och redigerare av andras texter på olika dagstidningar i Stockholm. Normalt brukar skribenter som varit verksamma så lång tid som jag ha skrivit kanske tio gånger så många artiklar. De senaste 32 åren har jag dessutom varit svårt sjuk, så alla mina verksamhetsområden (text, bild, musik) har begränsats oerhört mycket.

På sid 112 följer en lång text skriven med tätaste radavståndet på en Facit Privat. Jag skrev en sorts biografi över mig själv med en delvis klinisk prosa, som om en psykiater skrev en rapport om mig. Som framgår av det handskrivna på slutet så skrev jag detta en novembernatt 1969 mellan kl 00.45 och 05.15. En dag senare skulle jag ha skrivning i svenska och tre dagar senare skrivning i matematik. Jag var rädd att jag sumpat chanserna att få bra betyg, men tydligen fick jag femma på båda skrivningarna.

Uppsatsskrivningen den 5 november resulterade för övrigt i novellen "Mitt drömliv", där jag skrev om besynnerliga upplevelser i ett drömlaboratorium, där man mätte EEG och REM-sömn och liknande. Jag hann vricka foten och höra Miles Davis live i Stockholm också den veckan. Och morsan talade i riksdagen! Se

https://web.archive.org/web/20250506144208/https://slowfox.wordpress.com/2019/11/05/en-ovanligt-handelserik-dag/

Schemat på sid. 124 var ett försök att analysera olika konstarter, hur de samspelade mellan olika uttryck och sinnen. Jag hade gärna uppfunnit en ny sorts konst också (som skulle passat i de tomma rutorna).

På sid 126-127 finns bilder av en hiss och en hissknapp. Jag hade ett projekt 1969-70 där jag fotograferade flera hissar, men mest den som fanns hos mormor på Hantverksgatan 6. Jag var i någon mån inspirerad av Konrad Klapheck, vilket kanske är tydligast i närbilden av hissknappen. Denna bild kom förresten också att utgöra hela sidan 2 i nr 5/1978 av tidningen ETC, som jag hade en del att göra med på den tiden (de behandlade mina texter illa dock).

På vårsalongen i Karlskoga 1970 deltog jag inte bara med "Polityk" (sid. 129 ff) utan också med något jag kallade burkdikten "Nio burkar" (sid. 139). Tyvärr finns inte burkarna kvar; jag vet inte hur de kunnat försvinna. Hur de såg ut framgår i alla fall i klippet från Nerikes Allehanda. På den länkade sidan har jag redogjort för vad som stod på etiketterna. I instruktionen till konsthallen hade jag skrivit att burkarna inte skulle ställas upp särskilt noga utan stå ungefär som när man kommit från affären med en kasse matvaror och packat upp dem på en bänk ganska slumpmäsigt. Detta följdes inte utan burkarna stod i ganska prydliga rader. Det var roligt att få positiv

kritik i tidningen. Särskilt roligt var det kanske för mormor som fått höra av morbror att jag skämde ut släkten. Nu fick de se att det minsann inte bara var trams.

Någon gång 1970 köpte jag ett 28 mm objektiv till min Pentax Spotmatic, så här kommer en del bilder som är väldigt vidvinkliga, av Högvaktshuset på Skeppsholmen (bara den svartvita på sid. 142; färgbilden är tagen med normaloptik) samt bilden av molnet i Karlskoga.

Den historiska skissen (sid. 147) med den oövervinnerliga armadan m.m. gjorde jag både för att lära mig och på skoj, när jag försökte läsa in gymnasiet på egen hand, bl.a. med hjälp av Hermodskurser. Hösten 1969 gick jag i andra ring.

Elevorganisationen SECO, med Katarina Engberg som ordförande, drev sin indoktrineringskampanj, och jag slutade (troligen vid juluppehållet) för att försöka studera själv och sedan tenta som privatist. Vi var flera som reagerat på borgerlig indoktrinering i undervisningen och även på skolans "korvstoppning". Vi ville ha lite mer fördjupad undervisning. Flera övervägde att sluta, men det vara bara jag som gjorde det. Lite typiskt tyvärr. Och jag kom förstås att ångra det senare.

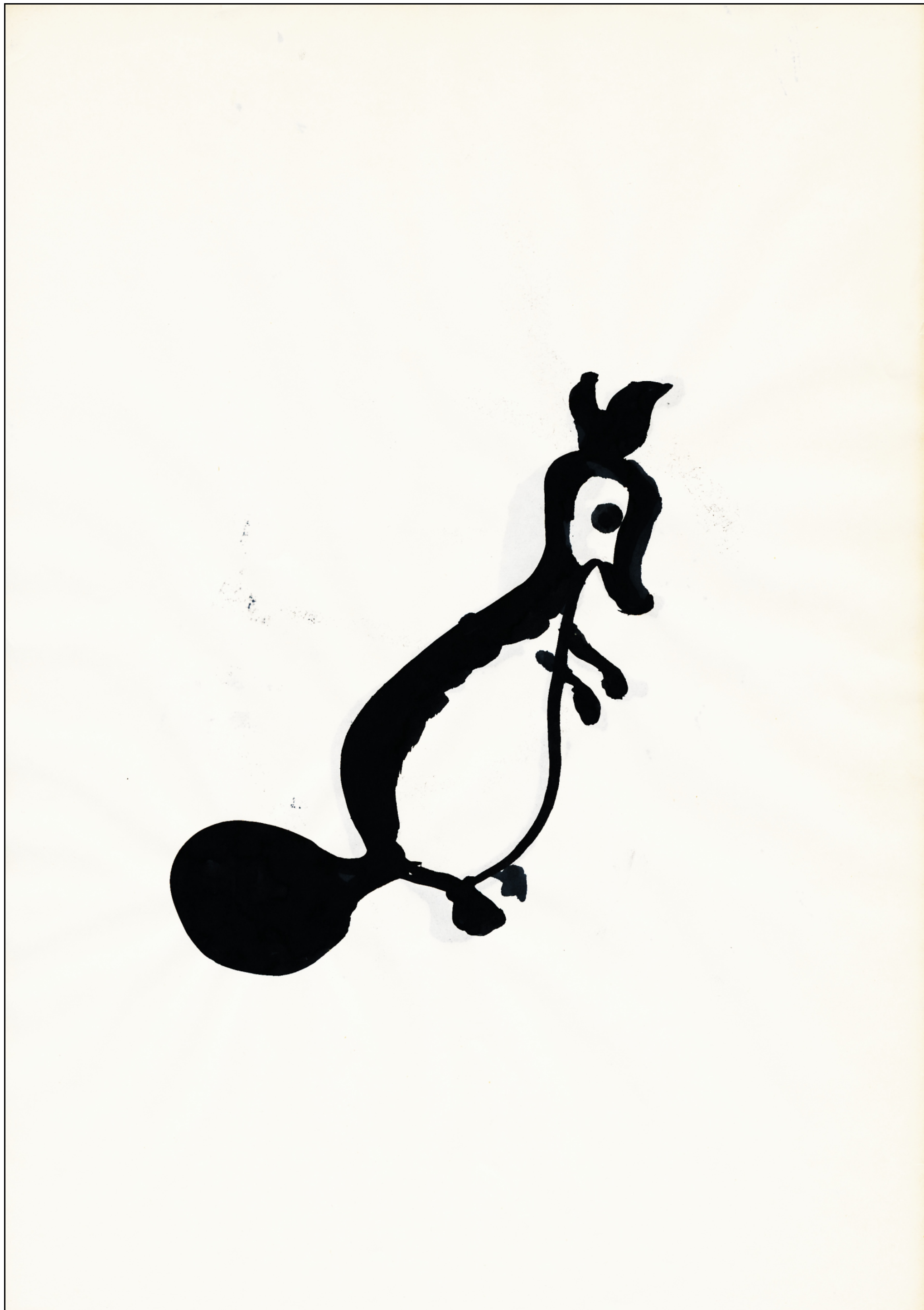
Under åren jag var borta från skolan läste jag nog främst svensk litteraturhistoria och vanlig historia. Några andra ämnen hann jag inte med. Alla kulturella och politiska aktiviteter tog för mycken tid. Hösten 1971 insåg jag att jag måste försöka få börja i skolan igen och gå klart gymnasiet. Det var inte så lätt, men till slut kunde jag börja igen, på Bergslagsskolan denna gång. Jag fick då gå om första terminen i andra ring. Detta tillsammans med mina två års bortovaro gjorde att det tog sex år för mig att gå igenom gymnasiet. Än idag har jag mardrömmar om att jag sitter kvar i skolbänken och aldrig blir klar. Att sluta var en dum idé. Jag gillade egentligen skolan och var orättvist kritisk mot vissa aspekter. Särskilt i jämförelse med dagens skola, så får man nog säga att skolan på 1960/70-talen ändå var ganska bra.

Sommaren 1972 åkte jag på gruppresa till Albanien, det förlovade landet i Europa för radikaler och revolutionärer. Vi visades runt mesta tiden av guide och fick se utvalda mönsterjordbruk etc. Viss möjlighet fick vi ändå att vandra omkring fritt i Tirana, vilket jag gjorde och tog en del bilder på t.ex. en familj som hade picknick i en park, vägarbeten och arbete med ett hus som revs. Likaså tog jag oövervakad några bilder på ett pionjärläger i Durres. Se sid. 148-153.

Jag råkade ut för blindtarmsinflmmation och blev så dålig att jag fick åka till ett sjukhus som låg ca 45-50 minuters skumpig (och smärtsam) resa med militärjeep från Durres (jag vet tyvärr inte vad sjukhuset eller platsen där det låg hette). Där hamnade jag på en barnavdelning, kanske för att den var i bättre skick än andra avdelningar. Jag opererades i tid men var nära brusten blindtarm. Var mycket dålig i drygt en vecka men sköttes om väl av sjuksystrarna och biträdena som finns på bild här. Resan skulle ha varat i sju dagar men jag kom inte hem till Karlskoga förrän efter 15 dagar (20 augusti). Jag åkte med ett litet

propellerplan till Zürich och därifrån med vanlig jet till Malmö där jag fick gå till polisen för att få ett förskott. Alla mina pengar var slut.

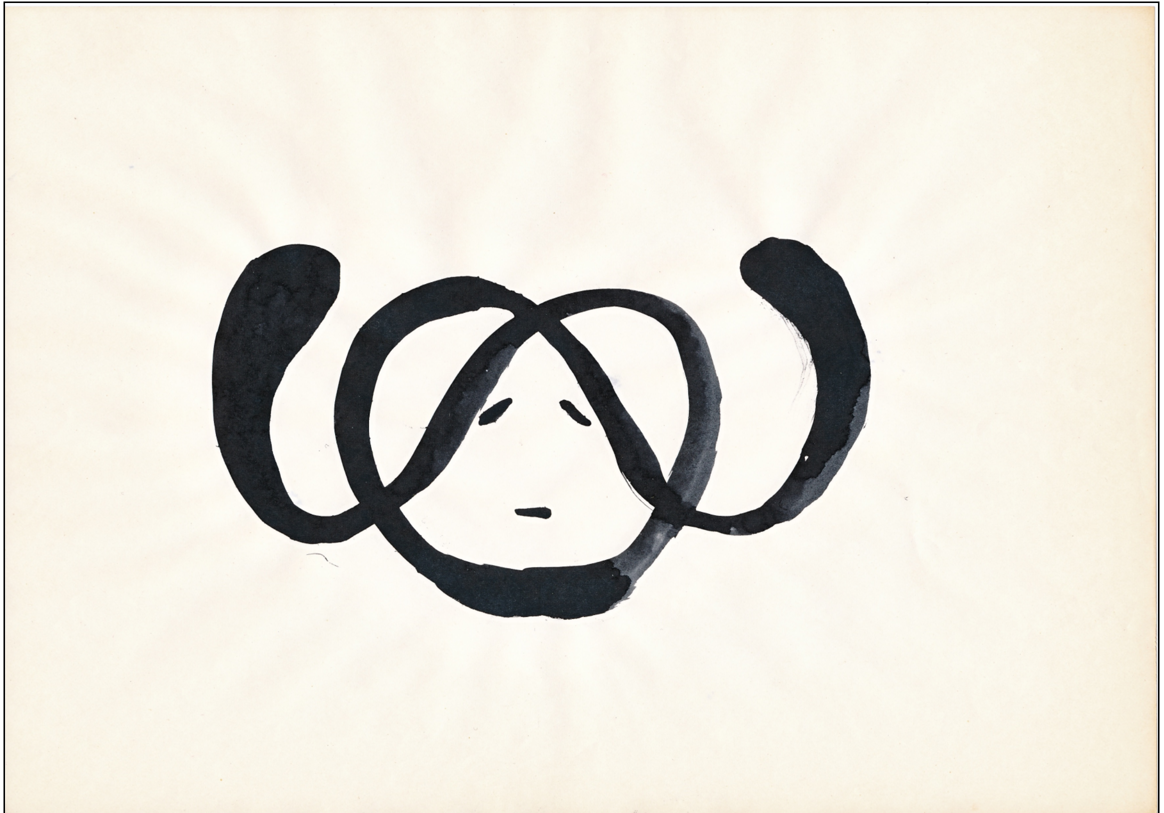
I juni 1973, efter att jag äntligen gått ut gymnasiet, ryckte jag in i lumpen på A 9 i Kristinehamn. Jag tjänstgjorde som batteriplatsbiträde, en s.k. e-tjänst som innebar att man låg inne i 297 dagar. Egentligen skulle man väl dra av helgpermissionerna men fram till muck 29 mars 1974 ska det vara 297 dagar. Ett batteriplatsbiträde räknar ut hur artilleripjäserna (10,5 cm haubitsar i vårt fall) ska riktas, både horisonellt och vertikalt, med avseende på vindar och temperatur och hur granaterna ska laddas och ställas in (temperas). Andra soldater närmare fronten rapporterar in hur granaterna träffar, så att man sedan kan räkna ut korrigeringar av skjutvärdena. Det innebar en hel del räkneoperationer och handhavande av gyrokompass, mätplan m.m. Numera sköts detta med datorer, men vi räknade ut allt manuellt. Bilderna från lumpen finns på sid. 156-165.

Från 1967.

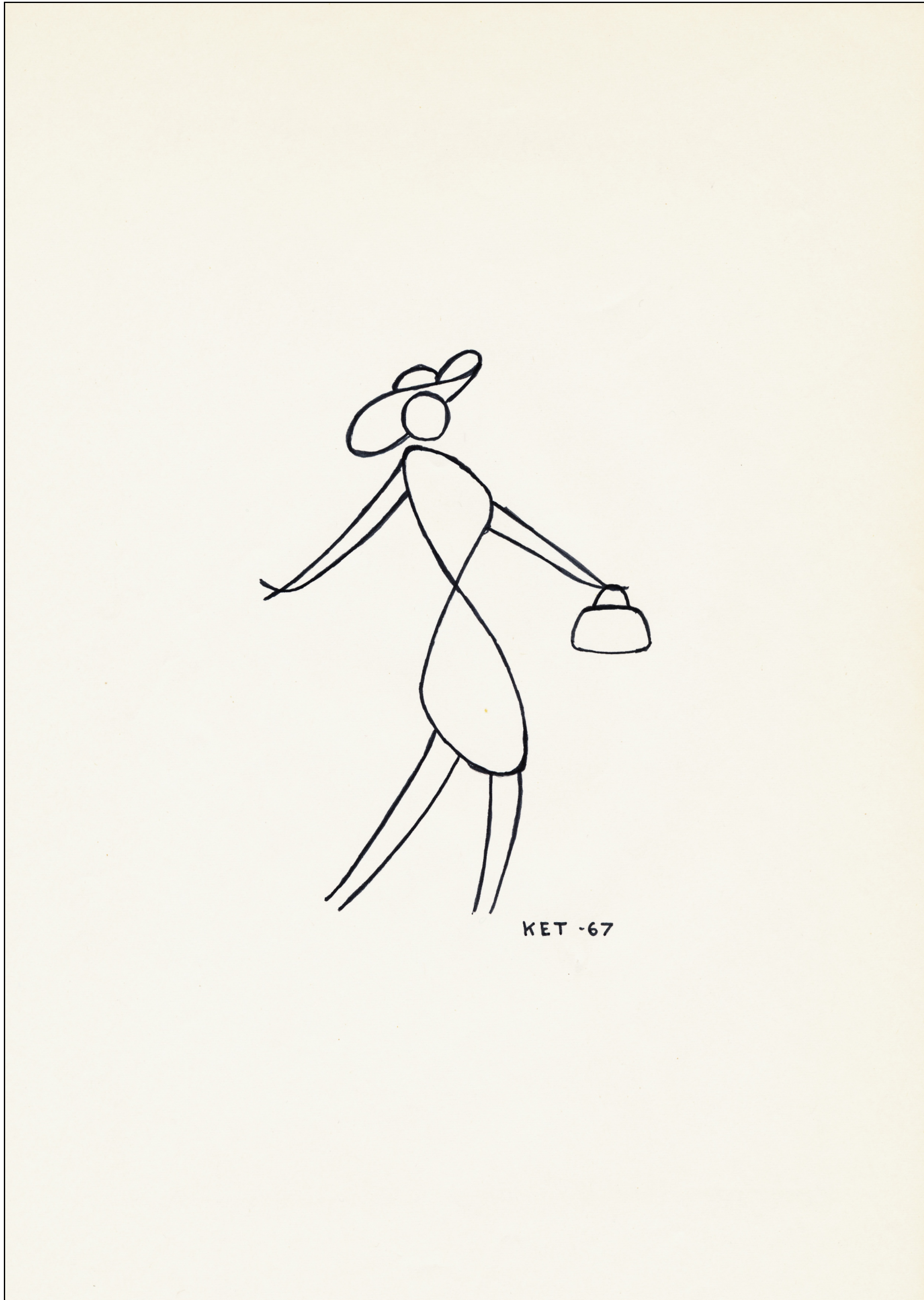
Från 1967.

Från 1967.

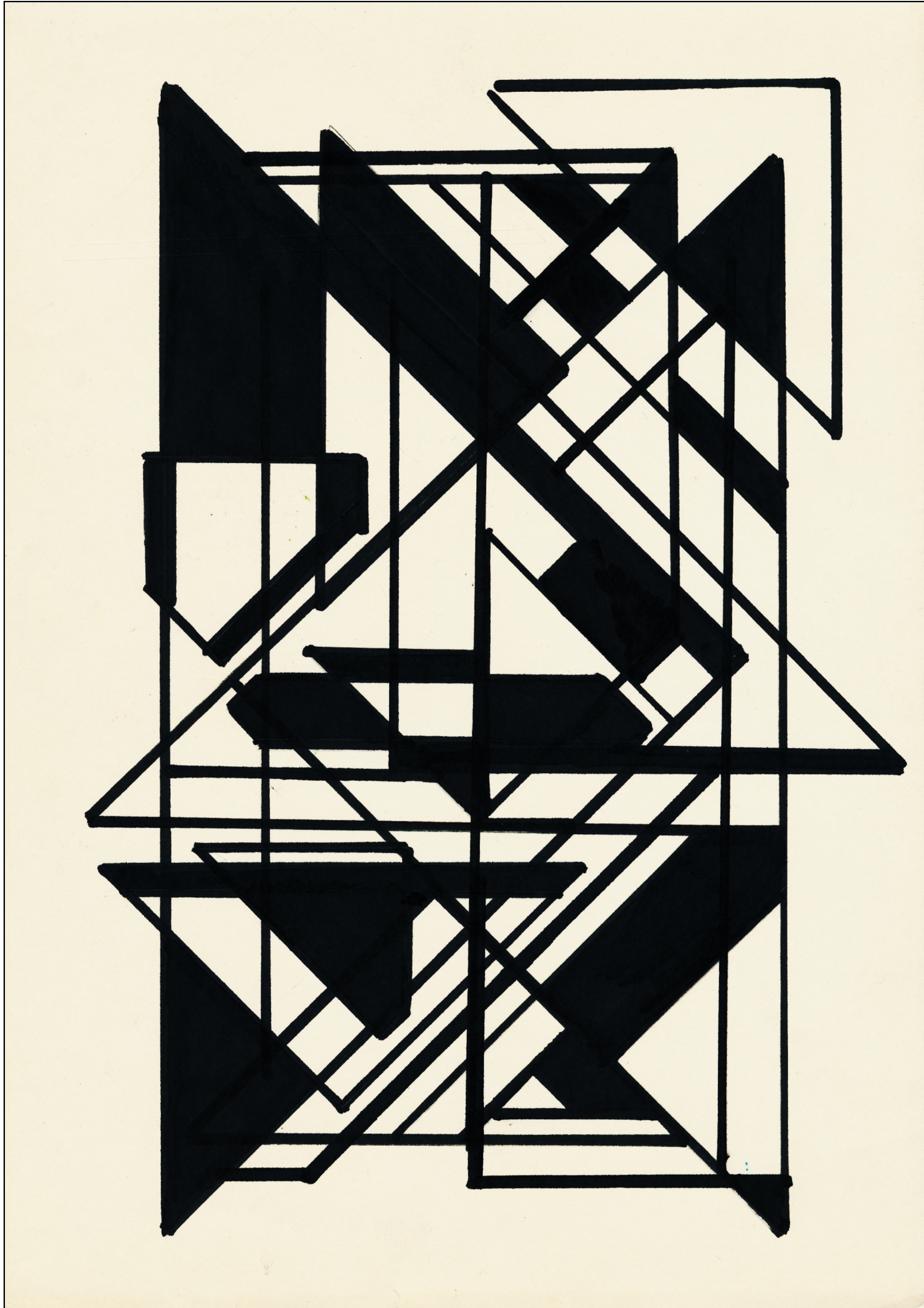
Från 1967.

Från 1967.

Från 1967.

Från 1967.

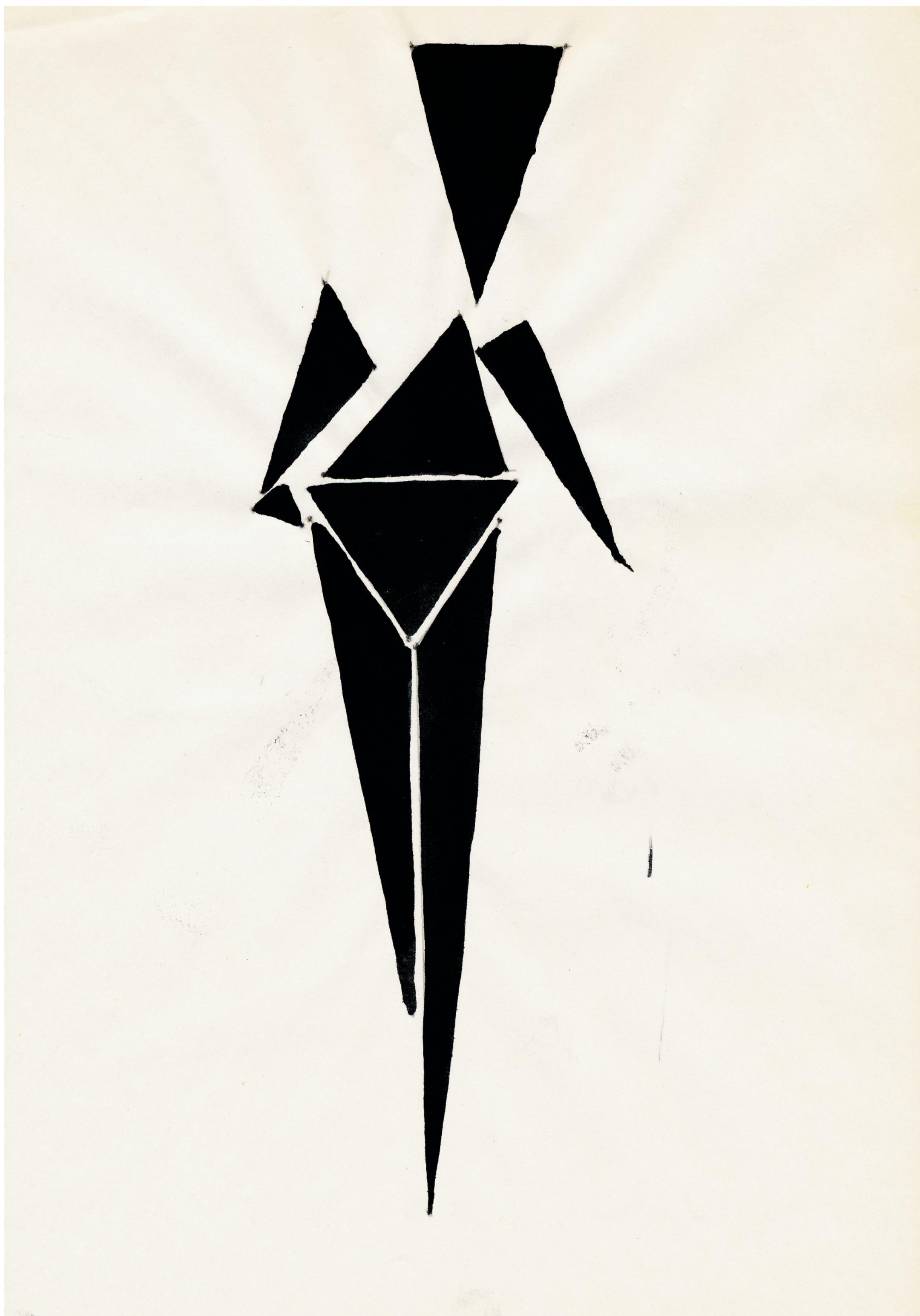
Från 1967.

Från 1967.

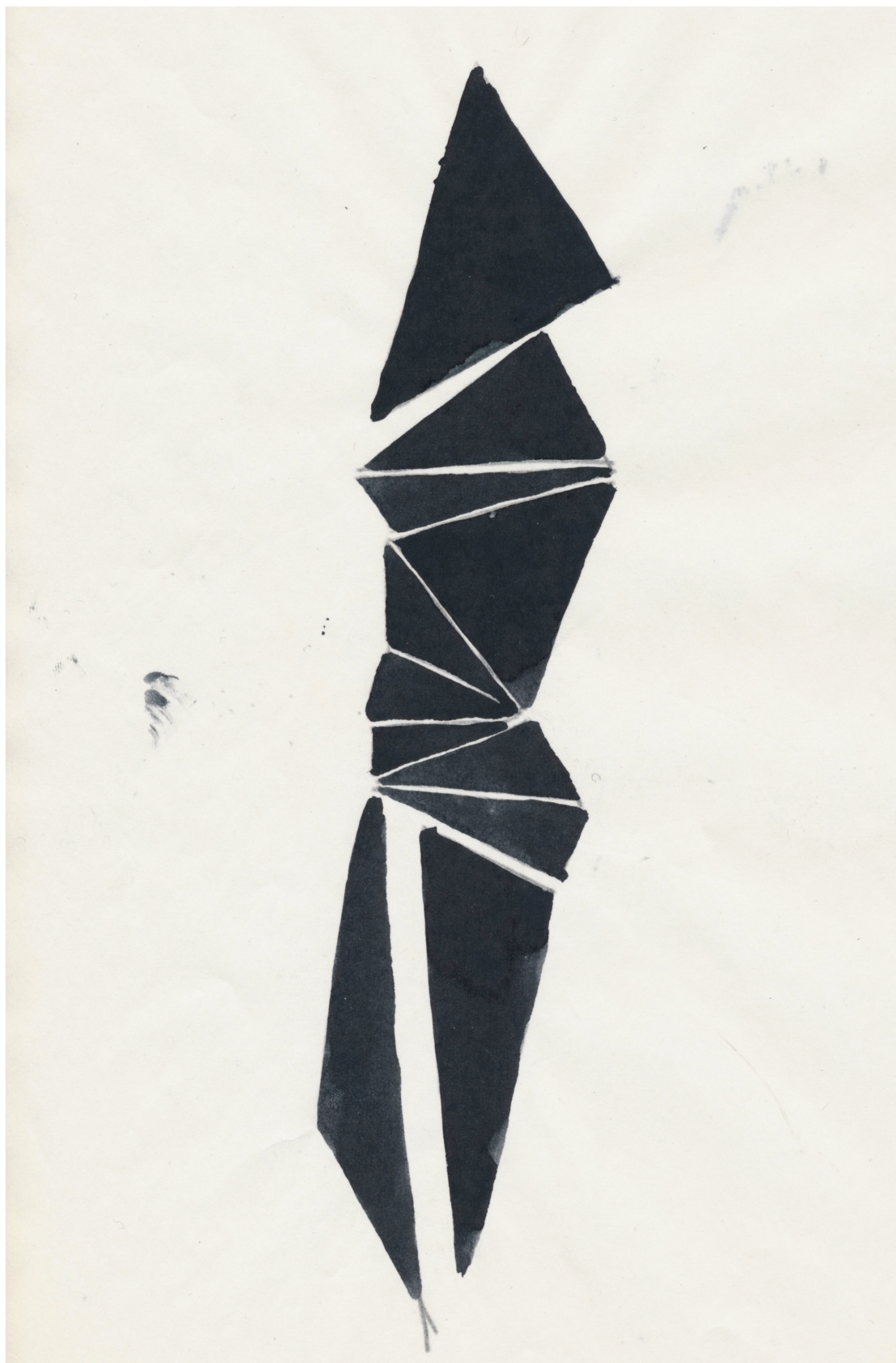
Från 1967.

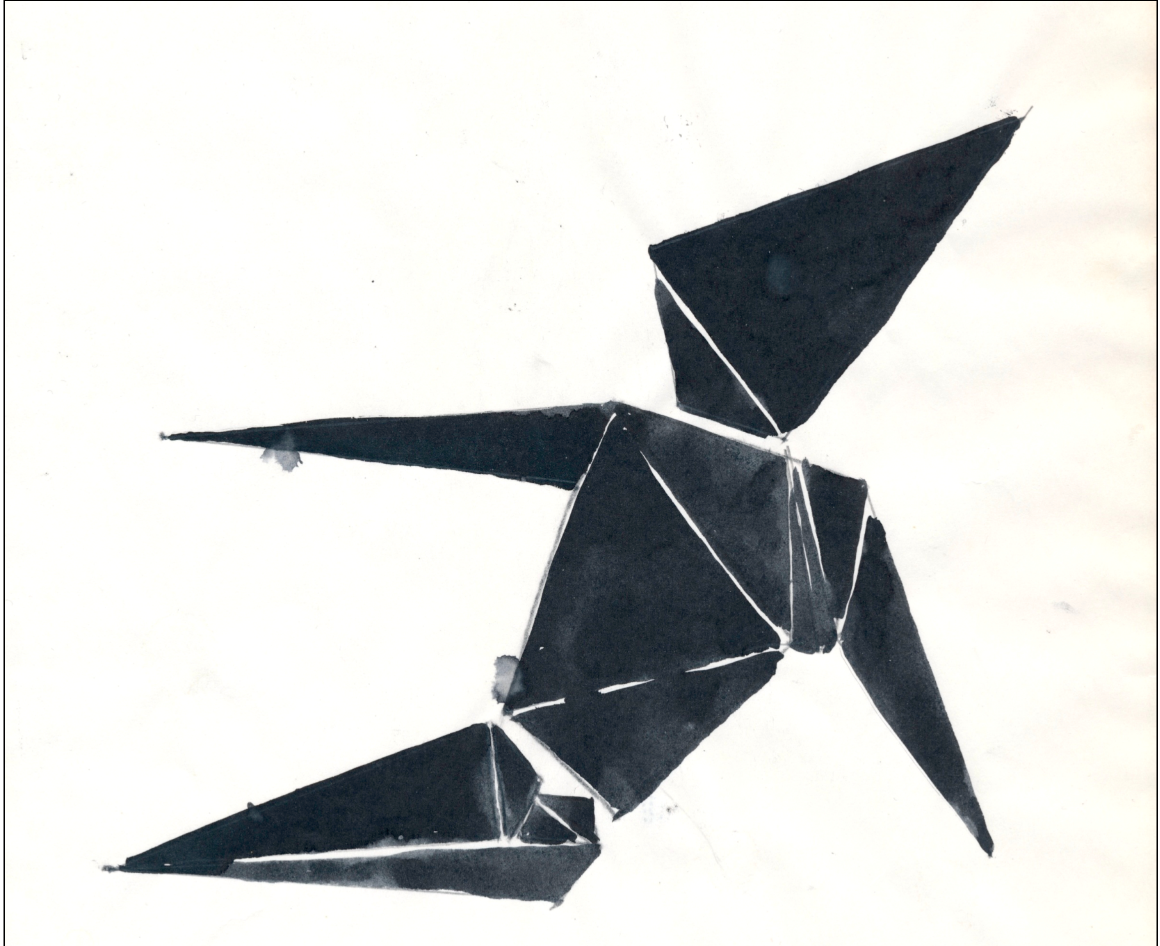
Från 1967.

Från 1967.

Från 1967.

Från 1967.

Från 1967. Stativbild. Efterbehandlad med salpetersyra.

Från 1967. Karlskoga. Rivningstomt efter Arvid Johanssons bosättningsaffär.

Från 1967. Skrivmaskin: Halda Norden. Lång exponeringstid.

ETT ÖVERGIVET HUS 1967

Ett övergivet hus i Karlskoga (1967), troligen dåvarande Bergsmansgatan 13, mitt emot gamla posten (idag Badstugatan 37). Jag och en kamrat fascinerades av detta och undrade vilket människoöde som låg bakom. Troligen hade en lärare bott där.

vänd >>>

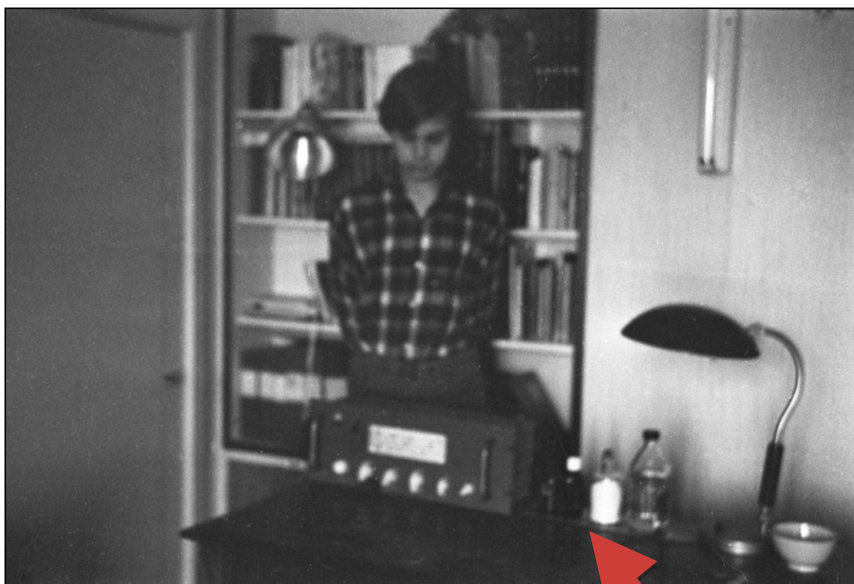
Dörren stod olåst. Tydligen hade många varit där. Mängder av saker låg slängda på golvet. Huset torde ha varit övergivet i många år. Ändå tydde mycket på ett snabbt uppbrott. Vad kan ha hänt? (Bilderna tagna i format 6 x 6 cm.)

Från sommaren 1967. Vy från höghuset vid Frödingsplan, Karlskoga.

Från sommaren 1967. Stativbild från Kanongatan, Karlskoga.

Mitt rum 1967 med farsans rackradio. Hade han köpt byggsatsen?

1967.

Byggsats till 7 rörs växelströms-super

Kortvåg, mellanvåg och långvåg. Ett oavstämt högfrekvenssteg. Variabel selektivitet. Tonkontroll. Grammofonuttag. Chassiet lev. delvis kopplat, försett med rör men utan högtalare.

Pris 98: —

Rörbestyckning:

2 st EF22
2 st ECH21
1 st EBL21
1 st EM4
1 st AZ4

CHAMPION RADIO

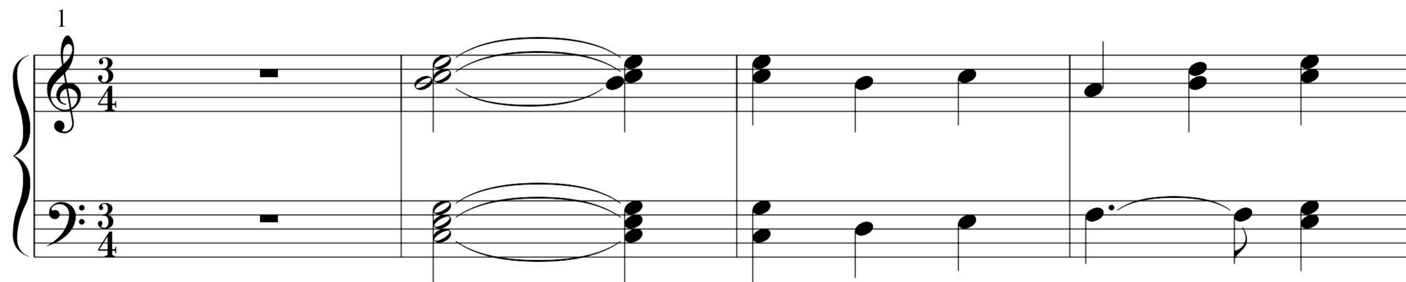
AB CHAMPION RADIO
Brunkebergstorg 24 Sveavägen 50
Polhemsgatan 38
STOCKHOLM
Nordhemsgatan 62, GÖTEBORG
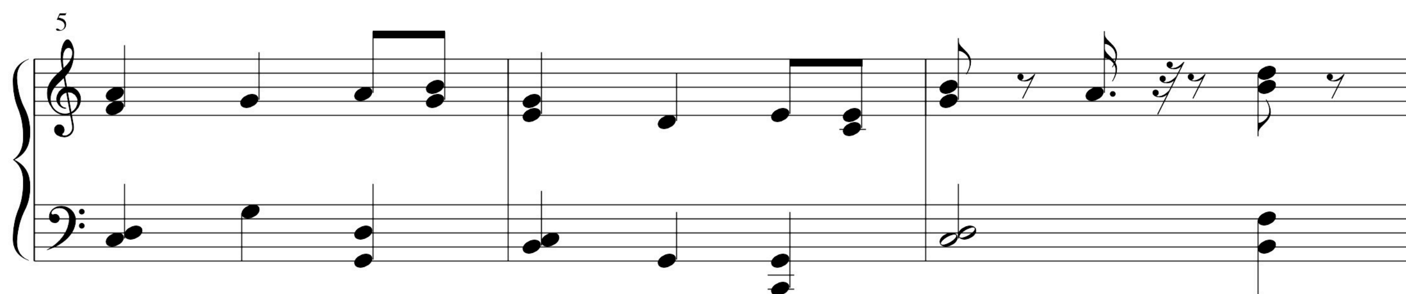
Annons, Teknikens Värld nr 24/1951.

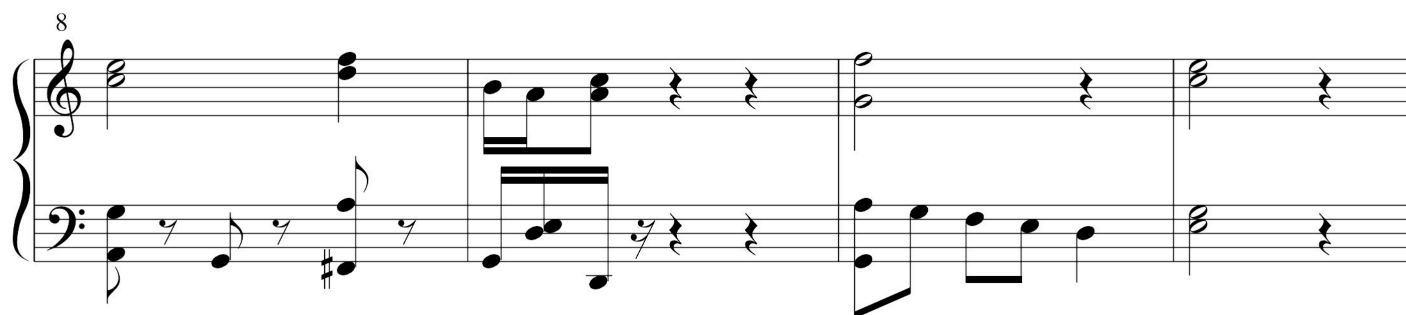

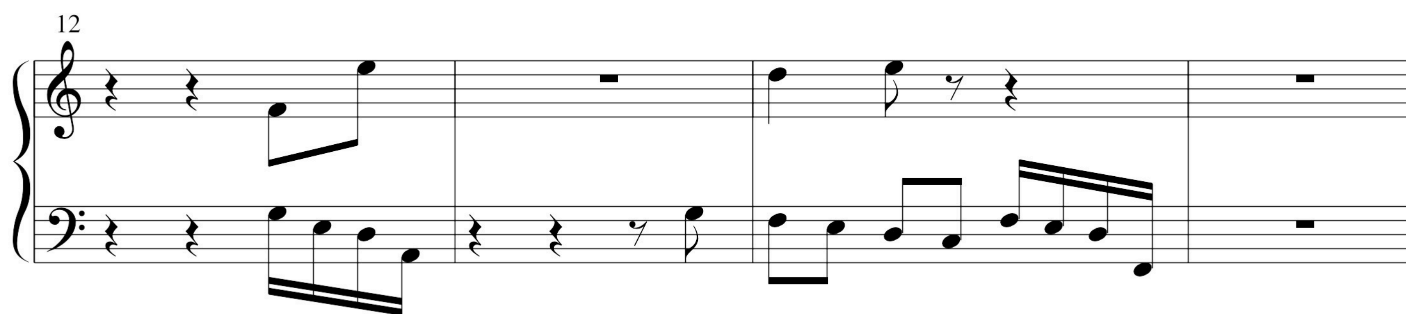
Från sommaren 1967. Farsan och en oljetanksinstallatör, taget från mitt fönster.
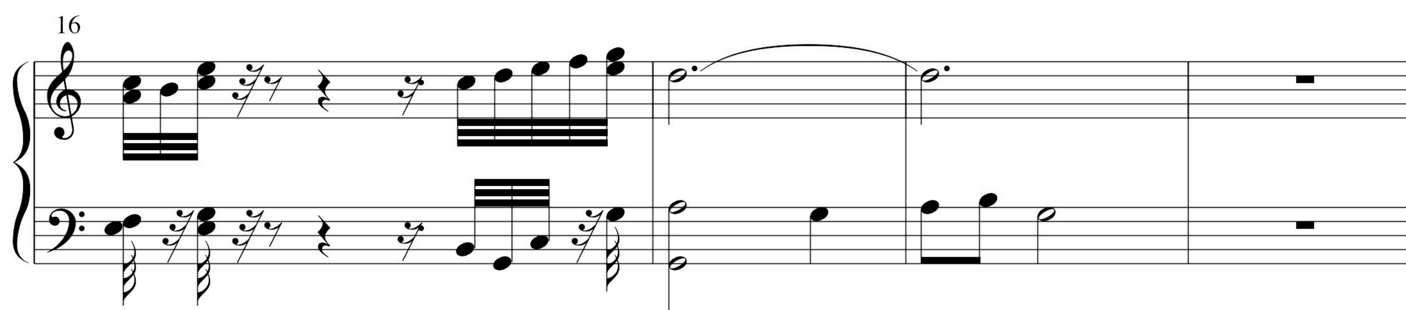
Komposition 1967
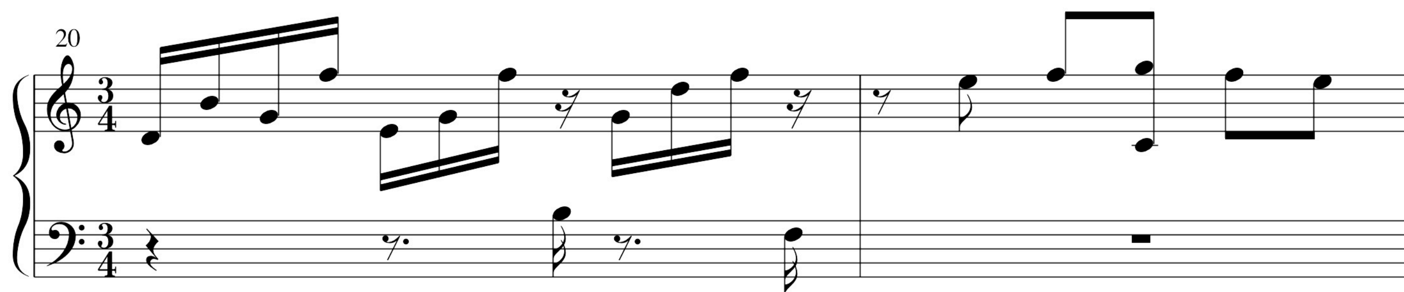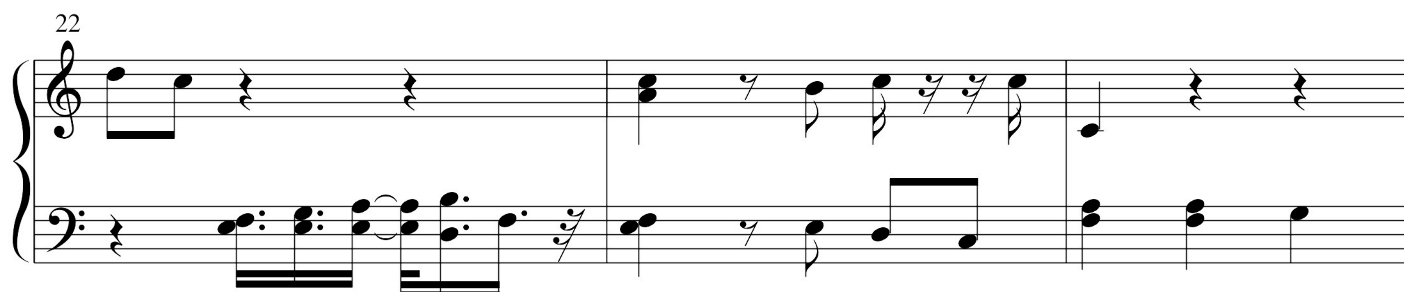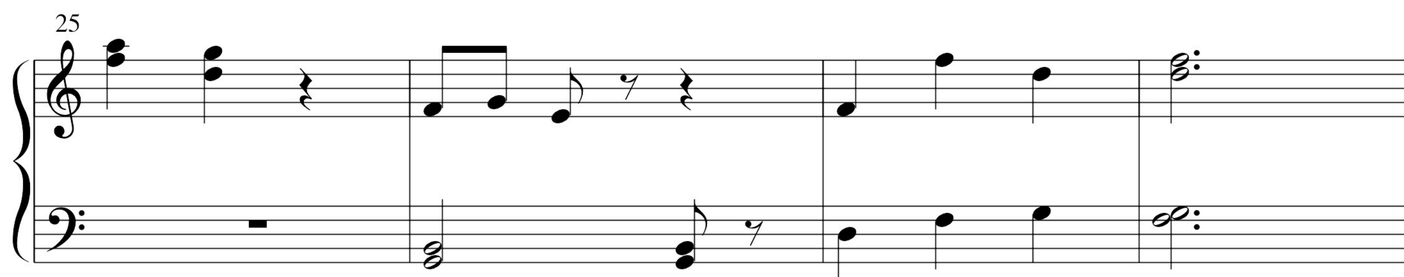

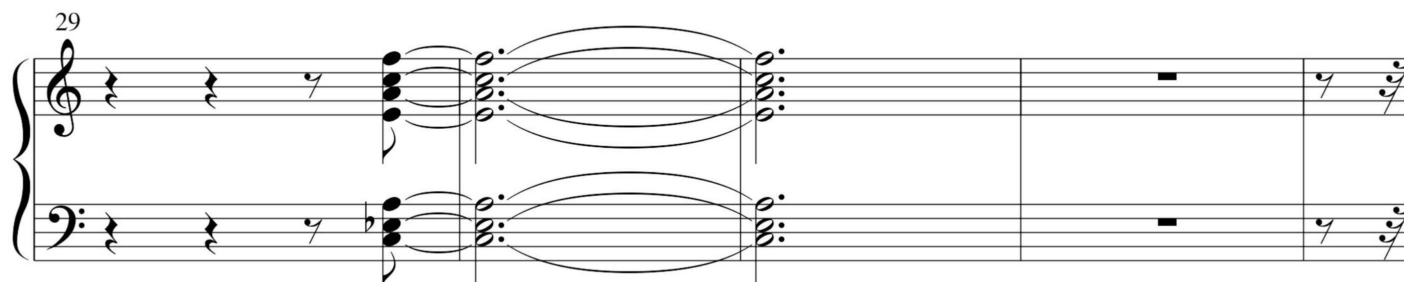

Kompositionen är trol. från 1967. Jag skrev den med kulspetspenna på notpapper. Just nu (maj 2025) hittar jag tyvärr inte originalet. Jag hade angivit taktarten som 0,75 istället för 3/4. Noterna ser väldigt komplicerade ut med alla pauser, vilket nog beror på att min notering inte var helt korrekt och att datorprogrammet jag nu för ett par år sedan använde för denna utskrift försökte korrigera mina fel, och då blev det så här. Jag hade noterna med mig till en musiklektion hos musikdirektör Axelsson i tvåan i realen. Han spelade detta a prima vista minns jag. Jag var oerhört imponerad. Vad han tyckte om min komposition minns jag inte, men han var nog glad att jag ö.h.t. höll på med musik, tror jag.

Poliije -67

I framtidens mardrömslika värld hittar vi kanske följande annons i en dagstidning:

"Hatar ni någon? Går någon er på nerverna? Vill ni hämnas på någon? Låt oss eliminera det störande elementet i er tillvaro. En hel stab av specialister på området väntar på er order. Kontakta oss idag!

STATENS PERSONELIMINERINGSVERK"

Någon dåre svarar väl på annonsen och någon annan stackare mottar senare följande brev:

"Medborgare!
Då klagomål från skilda håll har inkommit, gällande Eder existens, anmodas Ni härmed att nästkommande fredag kl 09.00 inställa Eder för arkebusering vid Elimineringskontorets filial 7.

STATENS PERSONELIMINERINGSVERK"

Från ett annat statligt verk mottar någon detta brev:

"Medborgare!
Då det kommit i dagen att eder intelligenskvot ligger över den lagliga gränsen finner vi det härmed nödvändigt tillkännagiva att ni som medborgare och samhällsfara måste genomgå en intelligensdegradering bestående av en bortoperation av stora hjärnans pannlob.

NÄMNDEN FÖR INTELLIGENSUNDERSÖKN."

üFrån ett tredje håll kommer följande:

"Medborgare!
Då det kommit till vår kännedom att ni lever ett mycket nödtorftigt liv med ett minimum av pengar känner vi det som vår plikt mot det kapitalistiska samhället att skicka ut några tjänstemän i en destruktionsrond i ert skjul (kort sagt: ni har så lite pengar att ni lagligt sett inte har rätt att vara fattiga, vi hjälper er på traven med undergången.)

FÖRFATTARNA TILL SVERIGES RIKAS LAG"

I en tidning står:

"Den statliga svenska akademien tillkännagiver härmed att en inskränkning av svenskens ordförråd måste komma till stånd. Med tanke på det världspolitiska läget och miljön i allmänhet har akademien funnit det lämpligt att stryka två ord ur den svenska vokabulären, nämligen "kärlek" och "hänsyn". Det är varje svensk medborgares plikt att känna till detta och den som ertappas med att ha nyttjat något av dessa ord kommer omedelbart att landsförvisas."

Vi slår på framtidens TV. Det är aktuellt:

"Det materialistiska samhället har blivit ett fiasko. Det finns fortfarande varelser kvar av släktet Homo sapiens."

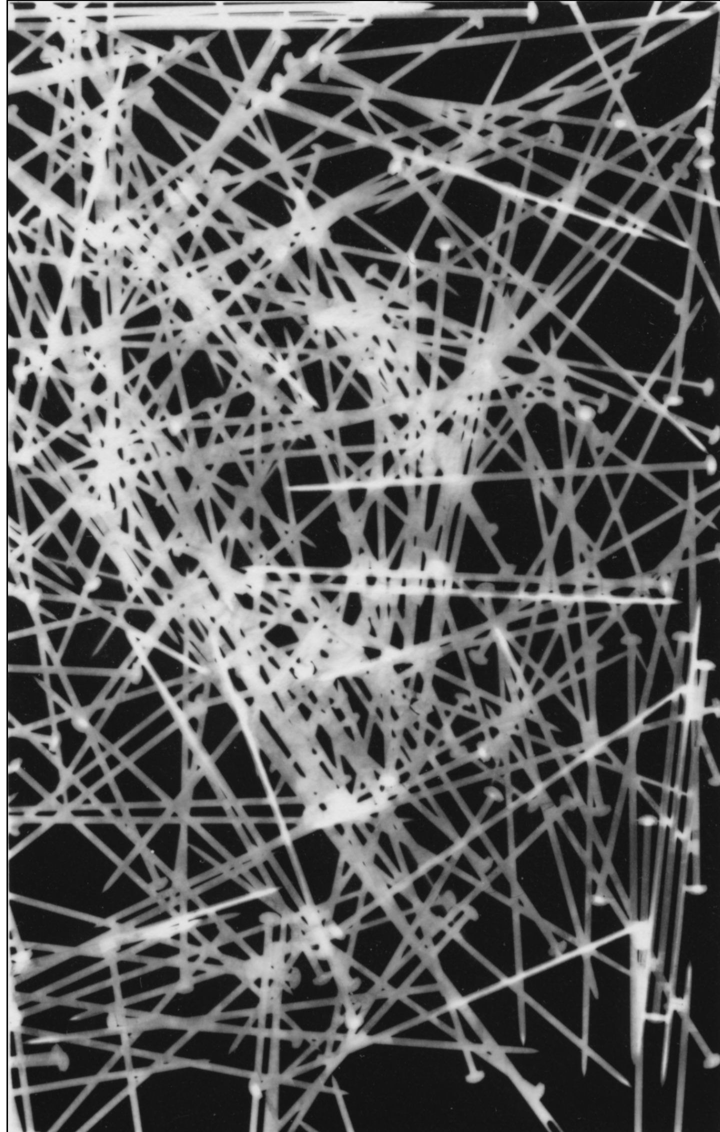
Vi går tillbaka till vår egen tid. Någon säger:

"Negreräär bra. Jag är ingen negerhatare. Jag tycker att man ska respektera alla raser lika mycket. Ta nu t. ex. dom här svartingarna. Mot dom uppträder jag som mot vilken medmänniska som helst. Jag skulle till och med kunna prata med en neger."

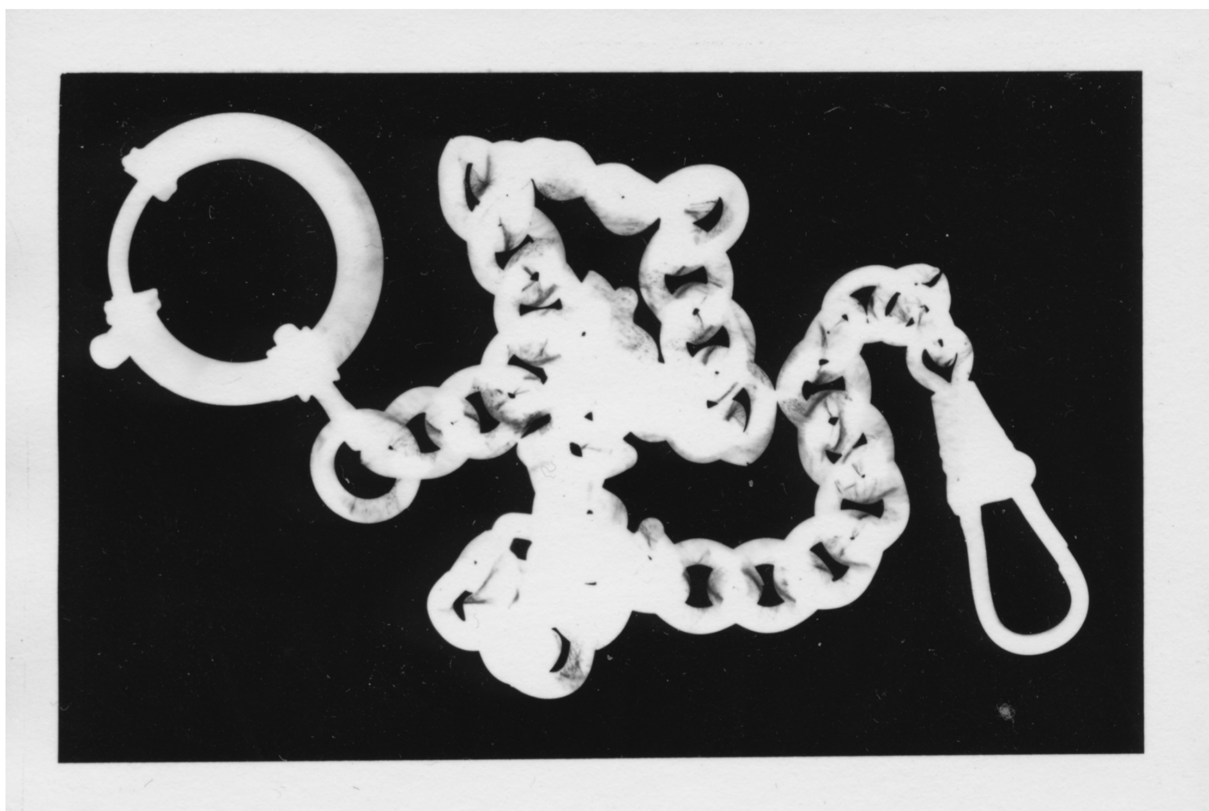
"Kungen har utnämnts till veckotidningarnas fackföreningsordförande."

"Johnson sjunger nu sin senaste hit I´m a nut."

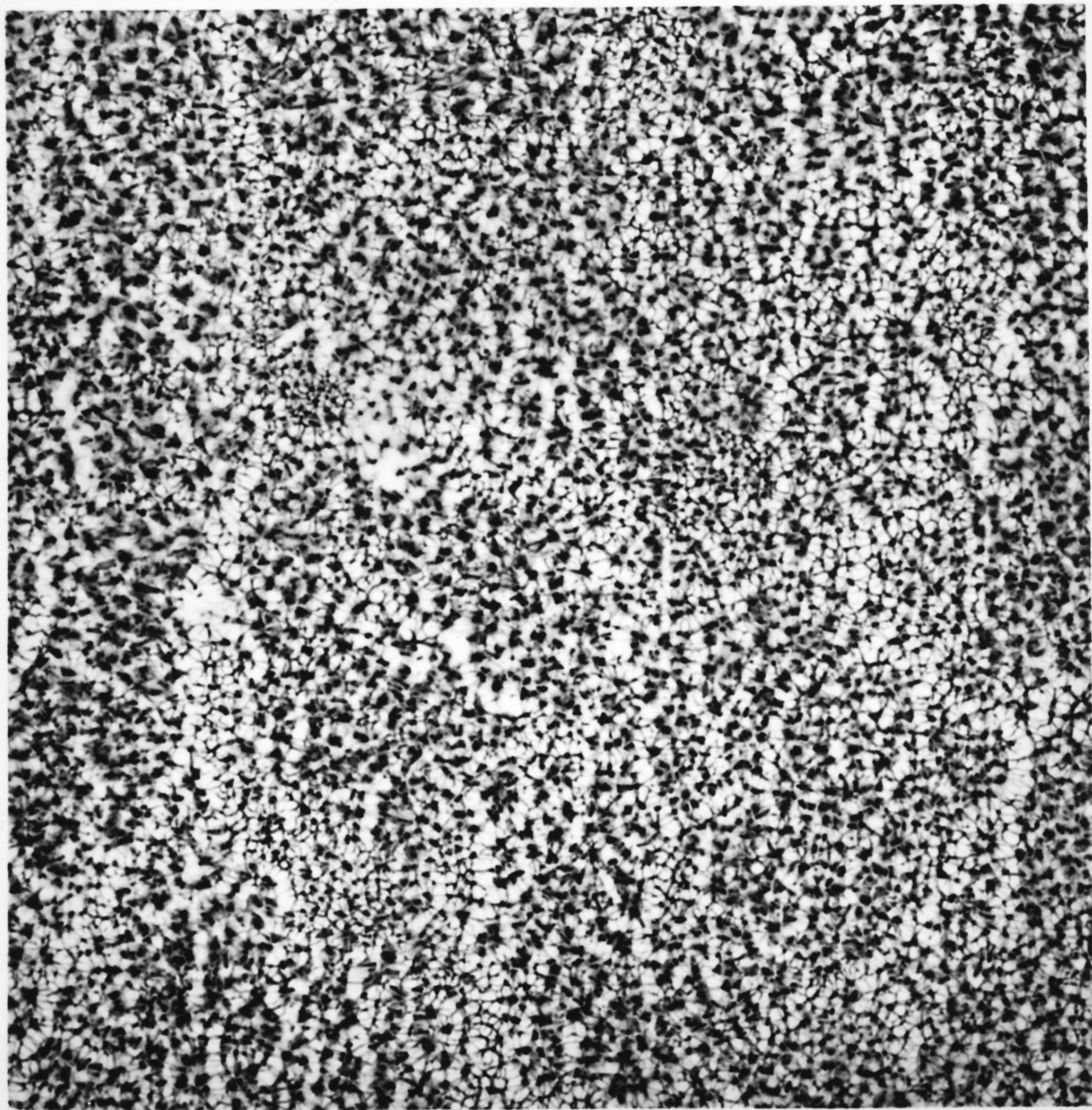
Folkets ledare talar:
"Den här nya generationsuppfödaren fungerar så att när ett barn föds dödas föräldrarna och barnet uppfostras av en elektronisk hjärna. Det sker genom olika hålkort, gemensamma för alla barn. Alla barn är naturligtvis inte lika, menn dom blir. Vi ska skapa en ny underbar generation, bättre än någon tidigare. Vi ska skapa ett nytt underbart nazistiskt diktatursamhälle."

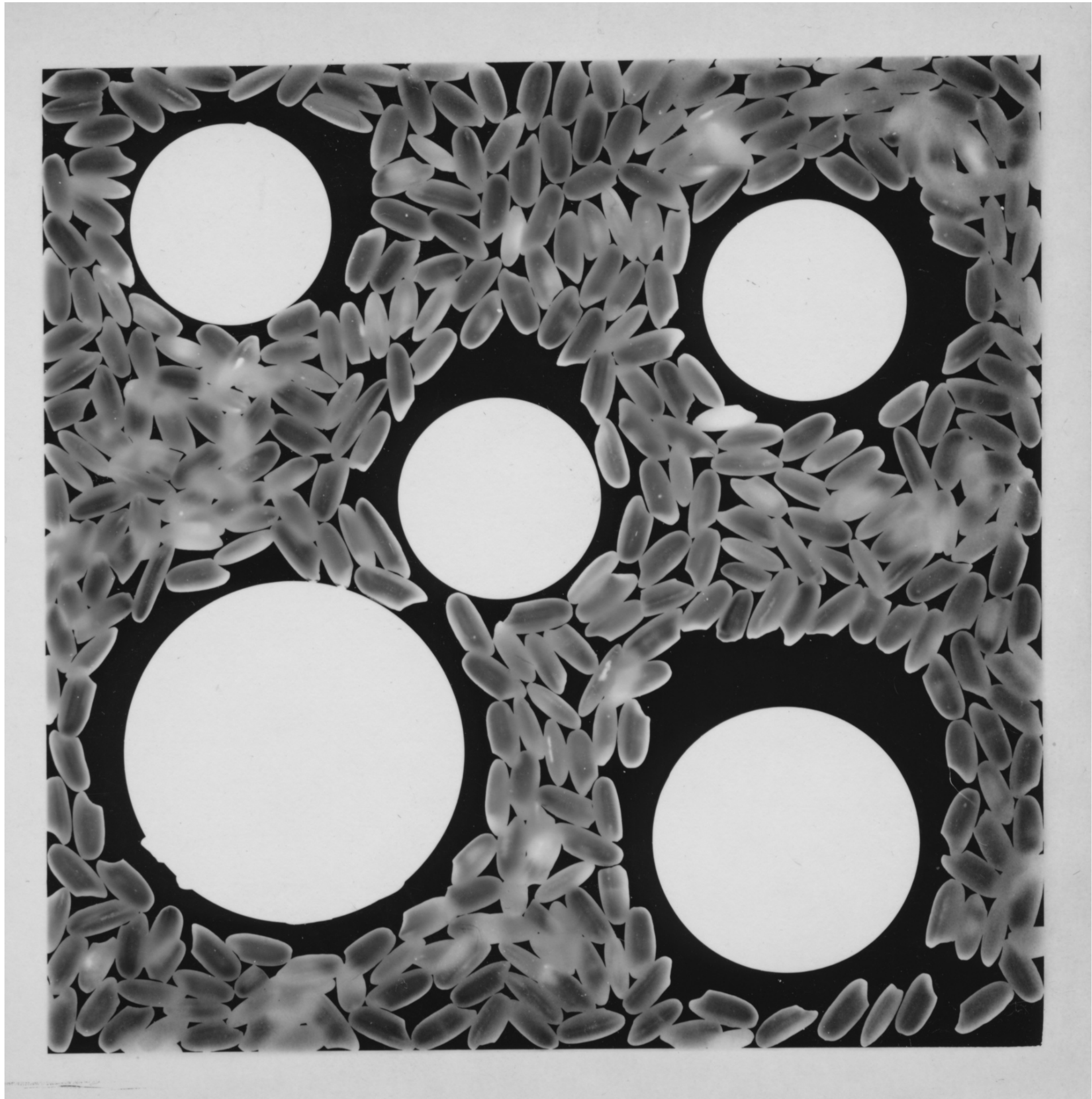
Fotogram från 1968. Knappnålar.

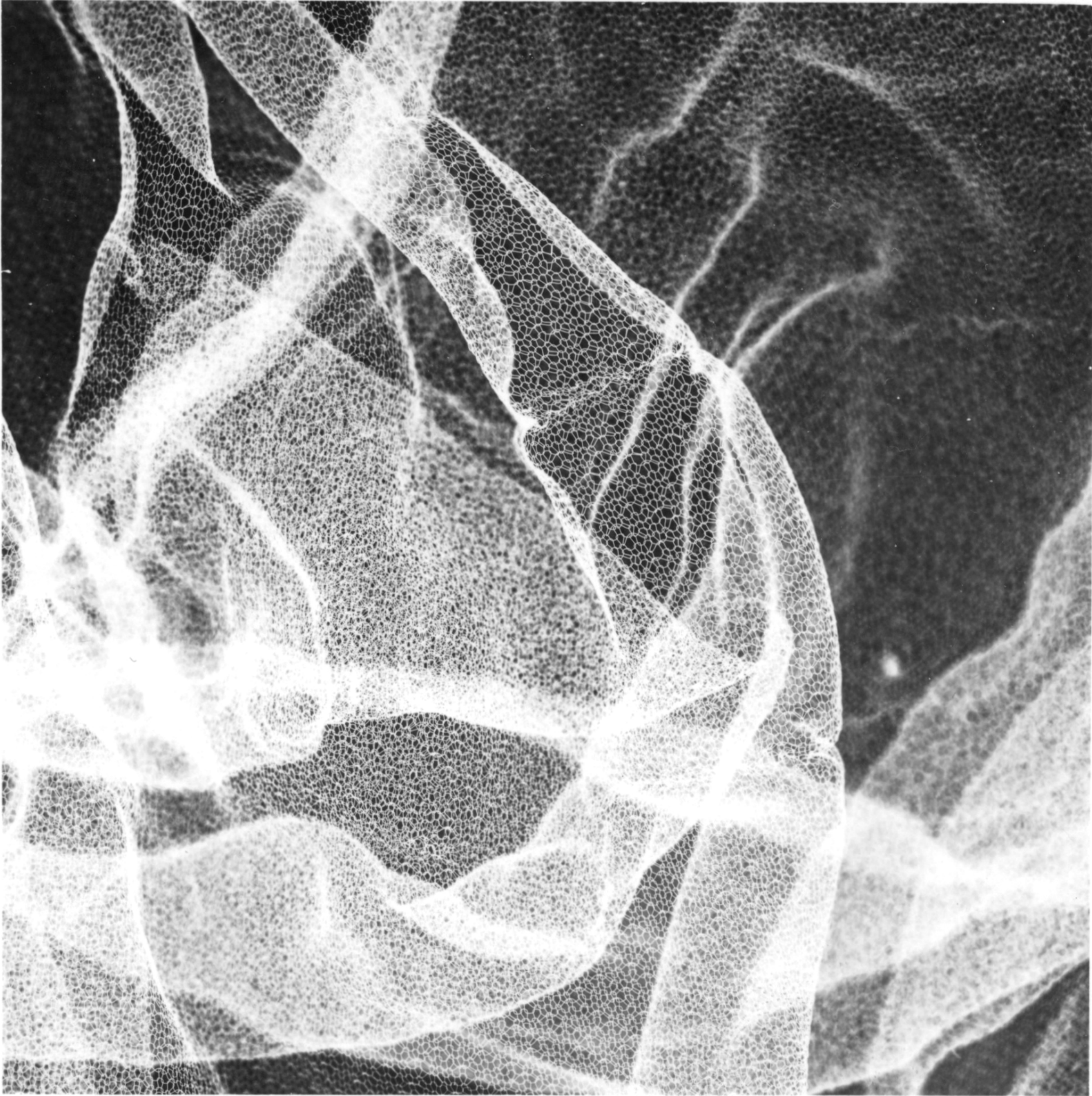
Fotogram från 1968. Klockkedja.

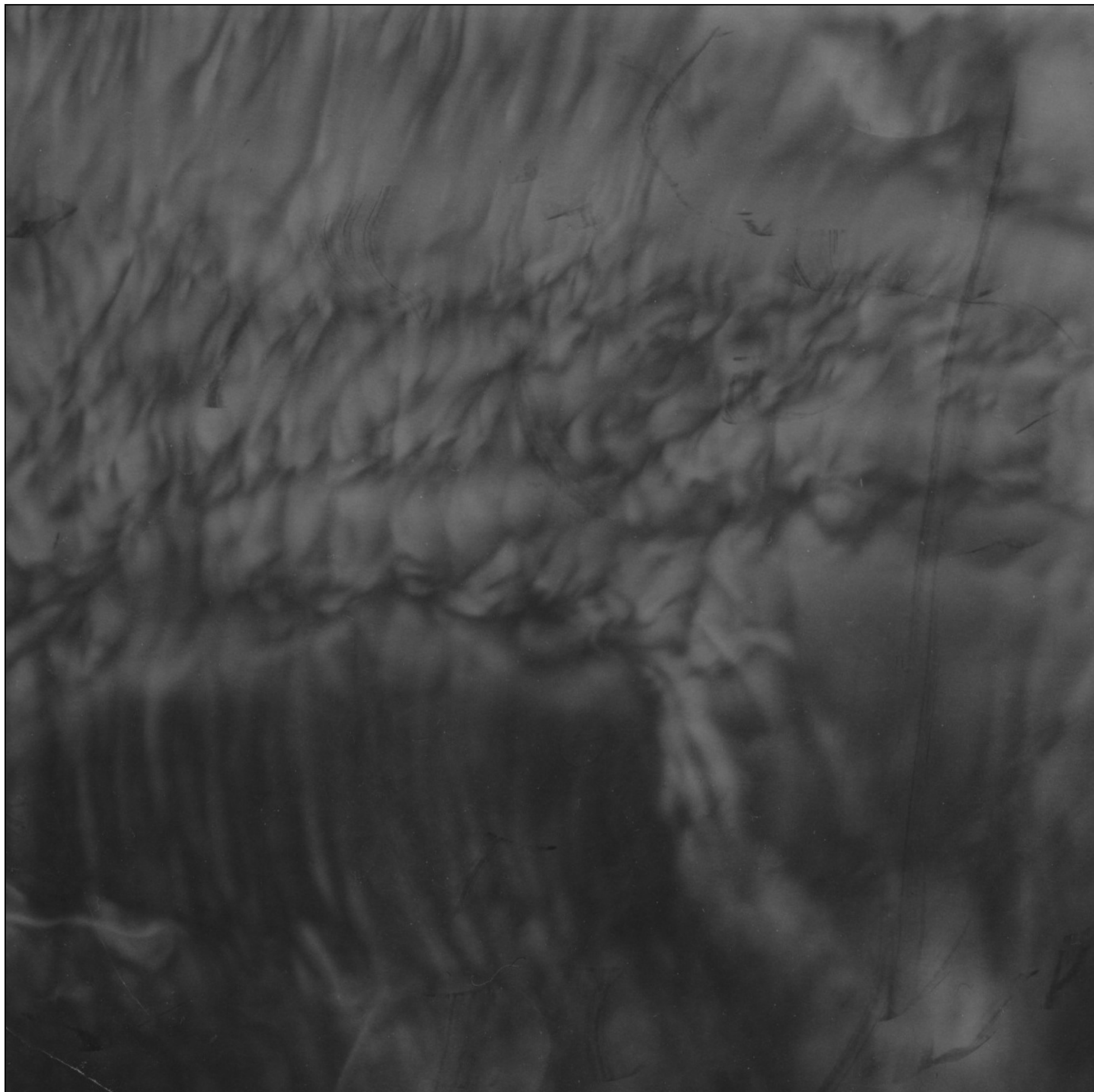
Fotogram från 1968. Glasskiva med struktur.

Fotogram från 1968. Mynt och riskorn.

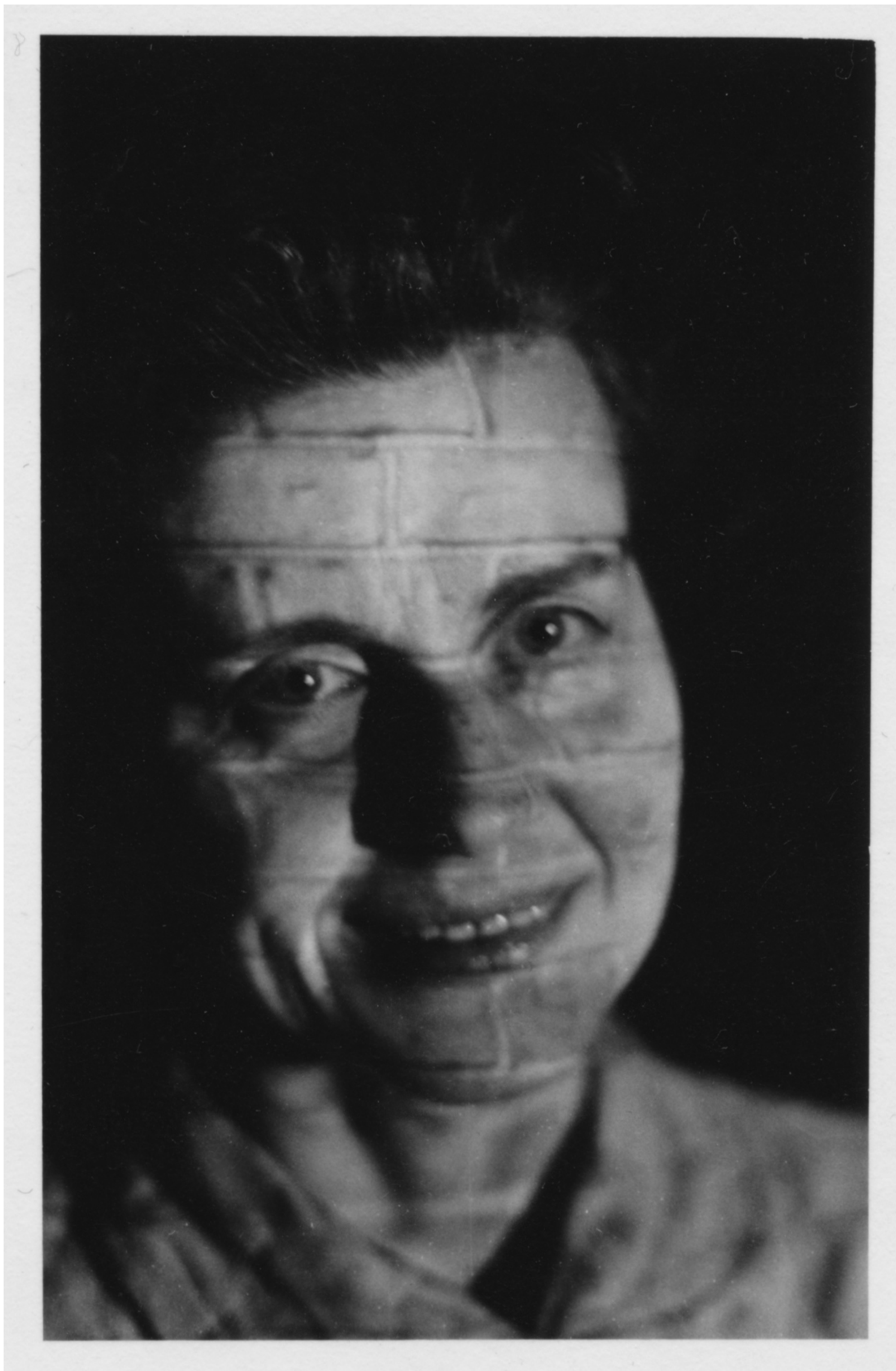

Fotogram från 1968. Nylonstrumpa.

Experiment 1968. Vitt ljus tändes någon sekund med fotopapperet i framkallningsskålen.

Från 1968. Mamma med projicerad tegelvägg.

Troligen från februari 1967. Morgonvy från mitt rum på Badstugatan 8 i Karlskoga.

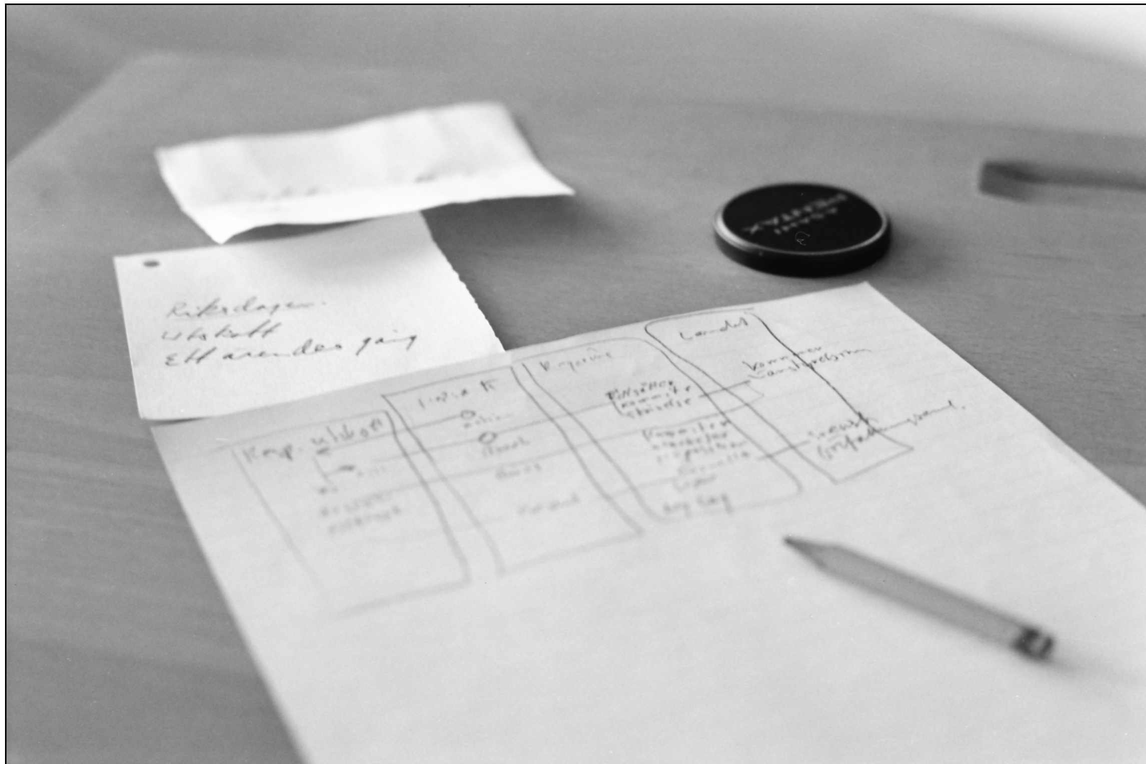

Realexamen 27 maj 1968, Bregårdsskolan, Karlskoga. I väntan på att muntan ska börja. Fyra elever i taget examinerades.

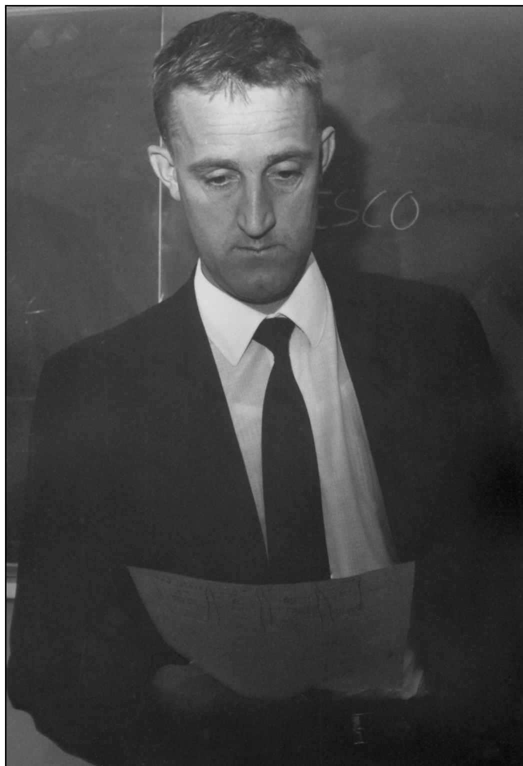

Adjunkt K-O Öborn, som vi hade i geografi och biologi.

vänd >>>

Helt muntliga var inte förhören. Jag fick i uppgift av vår lärare att rita upp ett ärendes gång i riksdagen, med utredning, proposition, beslut och publicering i SFS. Lustigt nog skulle jag komma att syssla en del med utredningar senare i livet. Jag läste hundratals och medverkade i två. På bänken objektivskyddet till min Pentaxkamera som jag fått i present bara någon timme tidigare. De fyra rektanglarna står för "Resp. utskott", "1:a & 2:a kammaren", "Regeringen", samt "Landet" (riket).

Läraren Klas Sjöberg granskar mitt schema. Godkänt.

vänd >>>

Hemma igen efter prövningen. Någon realmössa förekom inte, utom på skylten. Min begynnande radikalism gjorde att jag inte ville ha vare sig realmössa eller senare studentmössa. (Farsan tog bilden.)

HUSEN RUNT EKMANSBACKEN OCH TORGET, KARLSKOGA, 31 maj 1968

1. Passage mellan Katrinedalsgatan och Kungsvägen.

2. Kungsvägen mot Torget. Fotot taget från järnvägsviadukten.

3. Waldenhagens elektriska.

4. Kilgatan i riktning mot kyrkan.

5. Bakgård vid södra Torget. H.E. Christiernssons hus, byggt på 1880-talet.

6. Kemtvätt och uthyrning av högstidskläder, trol. Kungsvägen 48 eller 50.

7. Närmast kameran Jacobsons manufaktur vid Torget (trähuset). Nästa hus, med en lång fönsterrad på andra våningen, var Karlskogas första tegelhus, byggt 1891-92. Längst bort i bild börjar själva Ekmansbacken.

Från vykort. Översikten visar med pilar i vilken riktning de föregående bilderna togs. Siffran anger bildnummer. (Platsen där bild 2 togs är dock inte utmärkt här, eftersom järnvägsviadukten inte syns på bilden.)

frol. Sommaren 1968

SE DIG OM I SPEGELN

VÄND PÅ DEN och
UPPTÄCK INVERTIONEN AV DINA INRE DRIFTER
SÅSOM KRISTALLISERADE TANDKRÄMSSUBSTANSER på
G L A S E T

-Jag har faktiskt smakat på blåa blåbär, rapporterar skogvaktare i regionalradion.

Hemlig vetebulle med högt blodtryck sökes för lugn och tevlig samvaro sv. t. "Hungrig konsionär"

KONTAKTANNONZ
Jag är inte och ser inte ut eller så och vill träffa någon som är desto mera, någon att vara ifred från, vilket jag inte kan vara i nuvarande situation. Det tränger sig på, så att säga. sv. t. sign. "Sign."

FÖDDE

JAN
har fått en stand-in.
5 kg och åtta meter (löpe).
herr och fru Biggles med sonen Jan.
ha,mataf 24 nah 1979

Lazze har fått en
MOR
Södertäljexxxx VW den den.

DÖDDE
Ack ja
(avsomnade lugnt och stilla i rulltrappan T-stationen Norrmalmstorg i samband med en urinträngning hos en tax parkerad på en aftontidning över spåren (spåren).)
Närmast sörjande är
Håhåjaja
med barnen GÄSP & Slafs
(Slafs kom genast hit, nej hjälp osv.osv.etc.

Troligen sommaren 1968

Schwenska Mosickerr-forrbonndet

söker

represt söm kan klara ut vikken melodie dethärär:

(först en långdragen fioltonsådärva ganska högtupp:)
iiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiikraaasch!!!
(och där kommer en krafti symbal in) klikkettiklakketi-
klikkklikkliklikkkliklikkklikktiklkakkklikatakkklikatakk
(de ä några slags snabba träkastanjättliknande träljud)
moooooooväääääääääääääääääätrajdajadääääääladäääääääaaaaa
(där kom stråkarna in och spelar en sån där romantisk
restaurangt melodi som zijenare brukar spela fastdet här va alla
stråkarna sårälåter mykke mäkkticgare.) voooooooooooooooo ...
(strråkarna ebbar ut i tystnad och sen piano lugnt:)
klangklangklongklongklongklongklongklomgklomg klomh kling
klimg klimp klimp lklamp klampetiklamp lamp tjommmmmmmmmp
(det sista var en ganzka laag ton, å se´n fortsätter pianot
med lite jassanztryknin sådär och orkestern kommer in med
en pampig mars och bryter alltihop med ett annat tempo)
klinkklankklingggggplingplong tjongklafs klingklangklong
kliung bloooouuunngKLAMP KLAMP KLAMP KLAMP KLAMP KLAMP KLAMP
KLAMP KLAMP (plötsligt kommer alla in igen med en snutt som
låter som början på en typisk lättfattlig melodi som alla skulle
gillö, men ho slutäer etter ett par toner barö och så äre tyst igen)
KLAMP KALMAP (MARSEN) KLAMP KLAMP TRAJDAJDAJDAJD...(där!)
(Tystandtystnad och så en ödslig kanstanjett men bara ett slag)
klikk (tystnad, också två snabbt återkommande slak)
klikketiklikk(också:) klikketiklikk klikk klikk (tyst)
klikk klikk klikk klikk (styst) (kastanjetten fortsetter
med sin ojäma rytmik under det att en trumma börjar virvla
som i en militärparad först tyst sedan högre):
PIM PIM PIM PAM PAM PAM PIMPIMPIMPIMPIMPIMPIM PIMPAMPAMPAM (..osv.)
(symbalaer kraftfullt flera gånger i ojämn rytm så att åhöraren
bryter samman när han inte kan höra rytmen. samtidigt fortsätter
trumvirvlandet och klikkandet från kanstanjetten. Efter ett tag
liksom rörs det upp av stråkarna som kommer in med en otäck sekvens.
Ingen fiol spelar samma ton men nästan. Små avvikelser. Alla smårycker
med stråken så att helheten blir en odefinierbar dissonans som ondske-
fullt smyger sig på medan det andra fortsätter. Allt blir högre ovh högre
re tills allt slutar ungefär samtidigt. Det ska vara en liten skillnad
som sak verka dålig-följ-med-i-rytmen-vikken-rytm? Då när allt tystnad
upptäcker man att basfiolerna har hållit på med en ödslig melodi som
de nu fortsätter ensamma. En kort melodicykel som kommer tillbaka..forts

basarna spelar denna cykel flera gånger och låter plötsligt som om de kommit i otakt. De befinner sig inte på samma ställe i cykeln längre. När det blir tillräckligt grötigt, börjar hela orkestern spela och på olika ställen i den där cykeln dessutom. Vissa framträdande instrument får korta solon tromboner engelska horn tex. Sedan ökas ljudstyrkan och minskas som en sinuskurva. När publiken invaggats i säkerhet om denna kurvas form bryter man sig ur den och går högt upp i ljudvolymhänseende. När man nått smärtgränsen tystnar man lite odisciplinerat så att inte allaslutar exakt samtidigt. Då hör man en radio. Fiskhamnsrapoort. efter ca 15 sekunders fiskhamnsrapport börjar högtalre utplacerade bland publiken att sända ut applåder och även vissa buanden men även visslanden kan höras. När detta börjar höras vänder sig dirigenten om bugar många gånger under det att orkestern går ut gärna grimaserande åt diregenten bakom hans rygg och glatt vinkande på ett publikfriande sätt åt publiken liksom för att leka att det är han (den som gör det - alla i orkestern ska inte göra det) som får publikebs hyll-ningar avsktning valfritt. Om dirigenten gått ut och ska in igen måste han dock vara fullastad med blommor redan innan han ska ut och motta di riktiga(omhanfårnåra).
sv t."berömmelse inom korrt"

MÅNDIKTEN

det kommer väl att stå rätt mycket ~~xx~~ makuleras i sommar nu när dom ska landstiga på månen säjer någon i en varm sommarljus fysiksal
-Jag har faktiskt ~~xxxx~~ smakat på ~~blå~~/blåbär, rapporterar skogvaktare i regionalradion.

(plats för kom mande inspiration)

Teglas
utförsöljes billikt. Behändiga ovh bra att servera T-sprit i.

Saxar
utförsälges bil-likt.
endast sax och sjuttifem (nej.)

KOPPAR AV TRÄ
med dekoration av koppar föreställande koppar i form av koppar.
kan lämpligen användas som kopp att dricka ur.

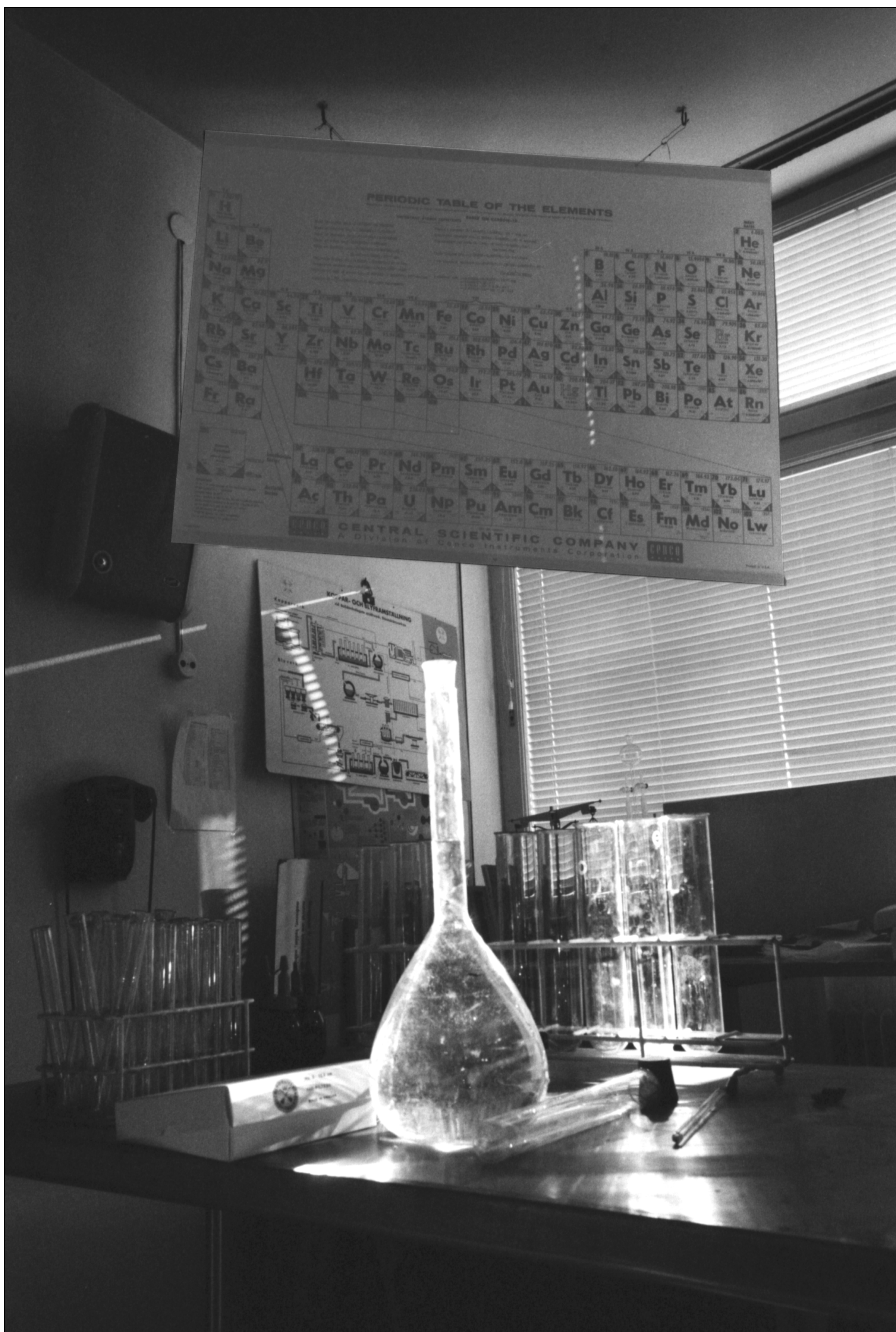
Koppa användes lämpligen till smörknif sv.t. "Arg hemmafru i Nykoppa"

Bregårdsskolan i Karlskoga, september 1968.

Bregårdsskolan, Karlskoga september 1968. Trappan till centralgarderoben.
Arkitekt: Folke Löfström.

Bregårdsskolan, Karlskoga 1968. Kemisalen.

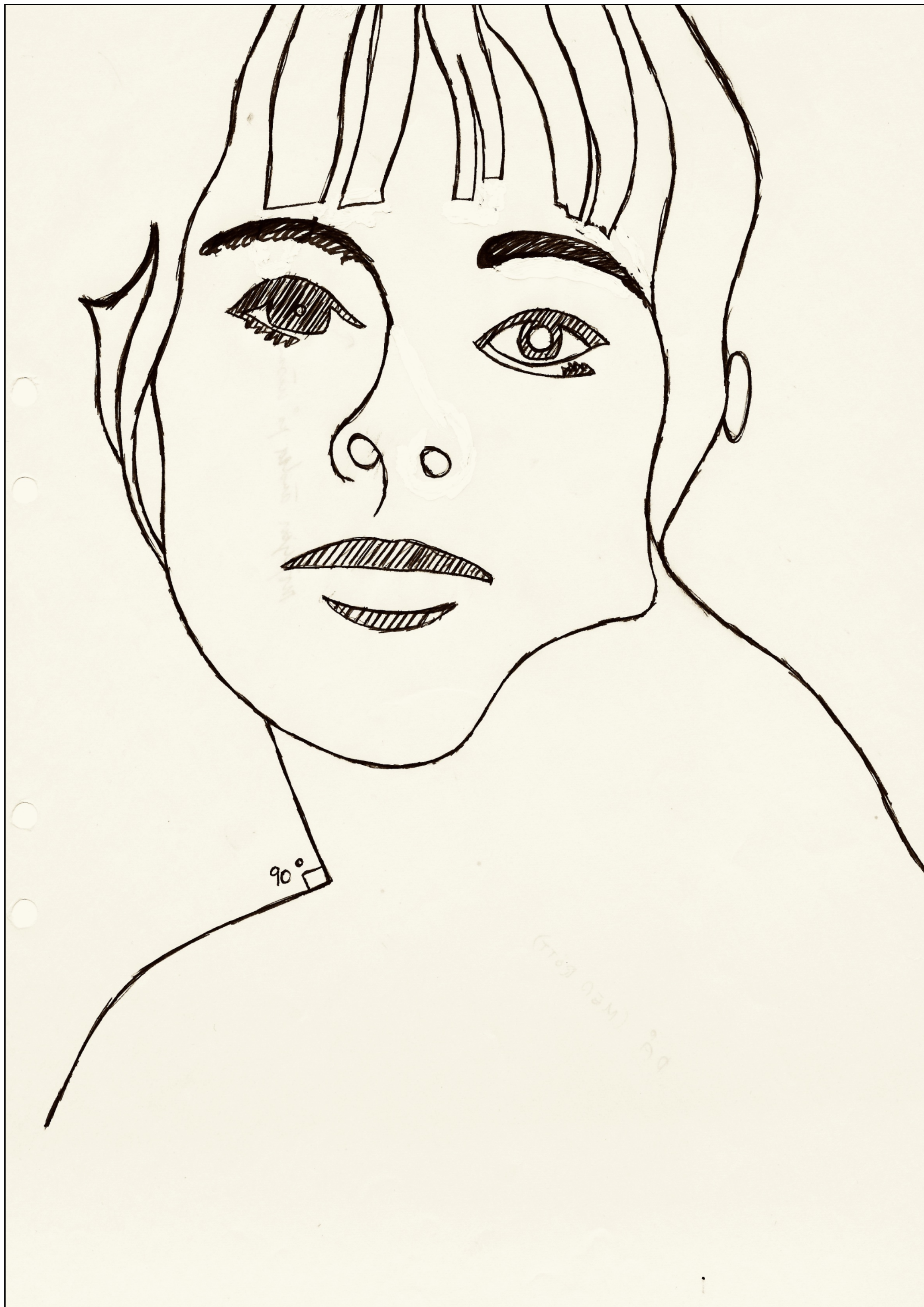
Korridor i Bregårdsskolan, Karlskoga, 1969.

Trol. 22 oktober 1968. Radiojazzgruppen och Öjebokören repeterar i Bregårdsskolans aula, Karlskoga. Fr.v. Georg Riedel, Jan Johansson, Birger Öjebo, Arne Domnerus.

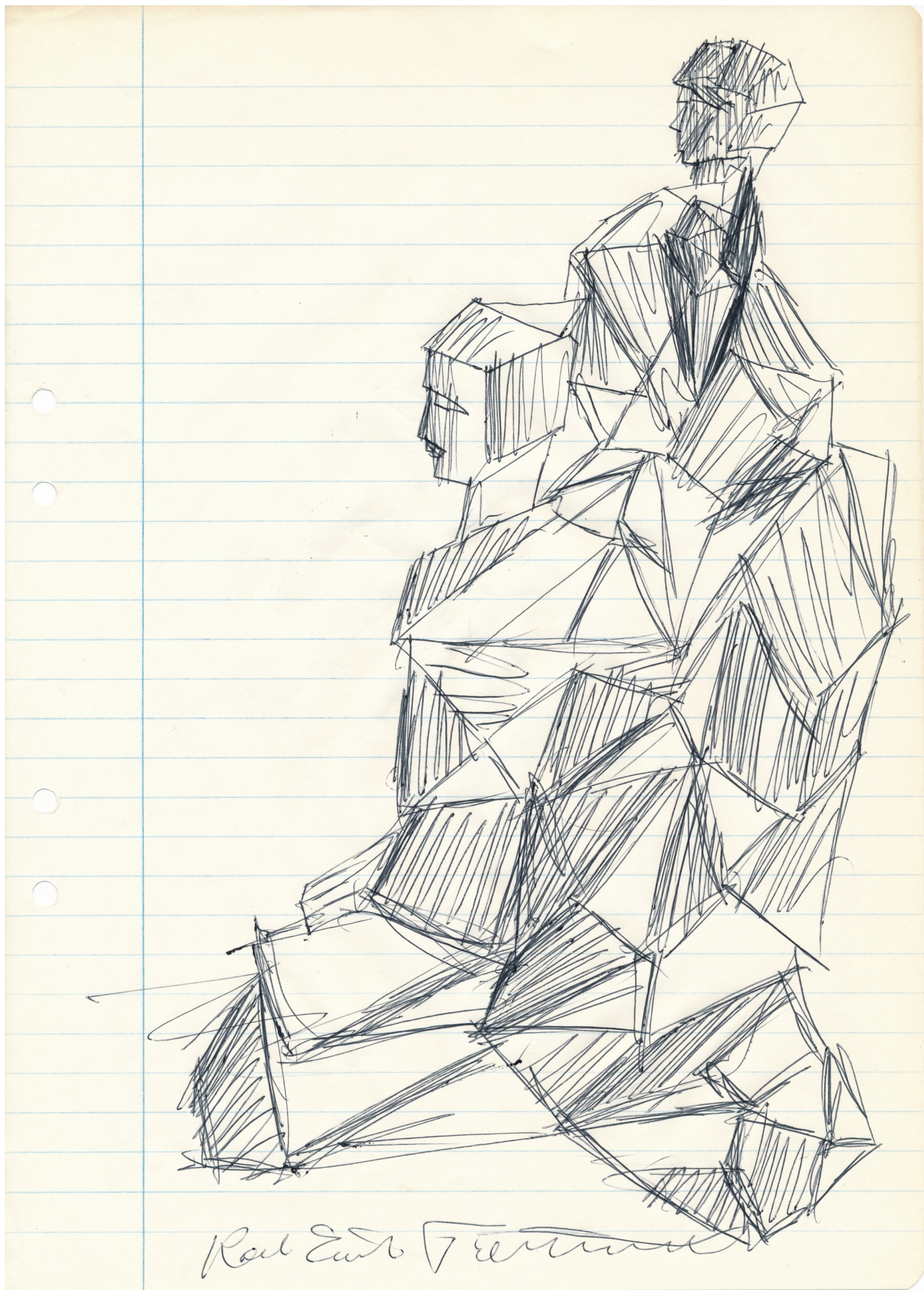

Jan Johansson och Birger Öjebo, samma tillfälle som ovan.

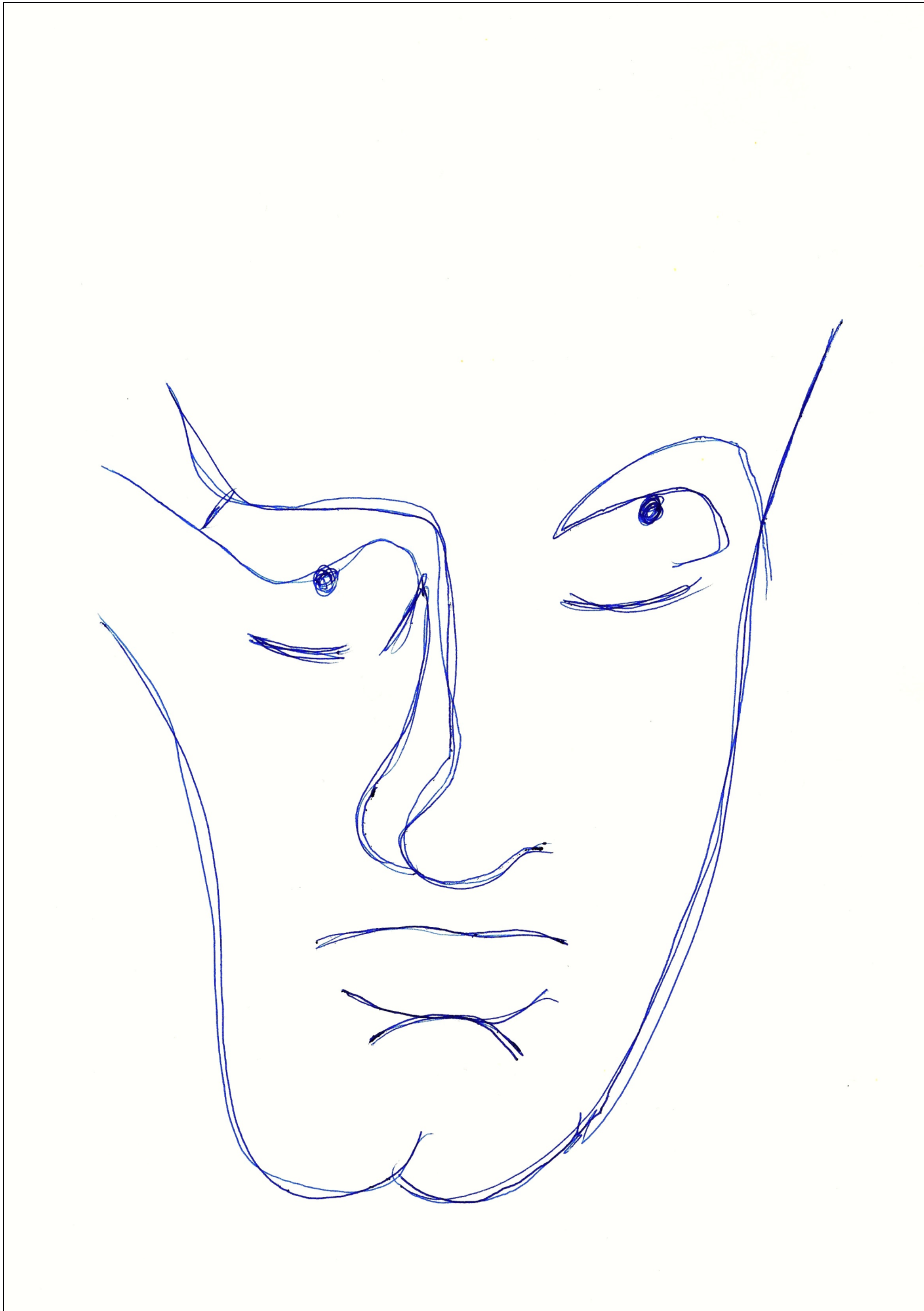

Från 1969.

Från 1969.

Från 1969.

Från 1969.

Från 1969.

Från 28 maj 1969.

Ni små blöta barn

ute bland världens fuktiga hus och rinnande tak

varför ser ni inte allt mustigt regnvatten

som rinner i rännstenen

med massor av slam?

Ljusbrunt som choklad rinner det

i rännstenen

om våren

varför ser ni det inte?

1969

Åh, det älskade smutsvattnet!

Varför sitter ni inte i det?

Varför plaskar ni inte i det?

Varför tvättar ni er inte med det?

Varför smakar ni inte på det?

Varför smutsar ni inte ner er ~~i det~~?

tillägg 1981

Själv kan jag inte

fången på översta våningen

bakom hornbågade fönster

balkongräcket en stärkkrage

och slipsen av sammanflätade lakan

når inte marken

./.

Karl-Erik Tallmo

6981

Remarkable Season I

THE PHANTOM WITHOUT MASK

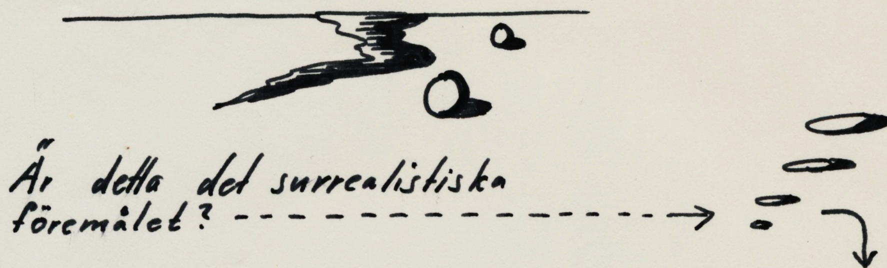
Ladies and gentlemen! I have the great pleasure to introduce you into a secret that has benn kept safe for a couple of hundred years. Ladies and gentlemen. I am going to show you the famous hero of yesterday today and tomorrow. I am not sure about tomorrow because.... well youIl see. Of course you have already guessed who or what I´m talking about, yes of course the phantom. Will this fantastic jippo spoil his forthcoming carear or will he be able to go on with his honorable and ansvarsfulla job ändå. Well ladies and gentlemen (and ~~small~~ little boys) The thing is that i am gonna show you this man (orwhateveritis) without that silly stupid black mask he has been wearing the last 400 years. The legend tells us that if one gets to see the face of fantomen one will die teerribbel död. The flesh will fall from the bones and .....such things. Well I tell you I tell you I tell you we must daj. OKright då. Here he is without that silly stupid black mask.

(PS. This will be continued in KETallmo´s famous ~~coming~~ (forthcoming?) book ~~Chipxand~~"New adventures of Chip and Göran" but not in the coming books ~~XIxxxwhirl~~ "I - a whirl-blanket"
"I - a blanket-whirl"
"I - a whirl-whirl" and
"I - a blanket-blanket")

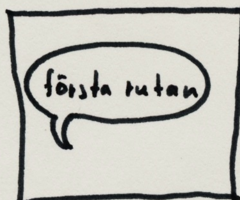
FÖRST SÅ SKULLE JAG KANSKE TALA OM ATT JAG MÅR LITE ILLA!

Jag mår illa!

NOT Det surrealistiska föremålet var något som en grupp intellektuella på 30- och 40-talen sökte efter. Man hyllade vansinnet, idéerna, det undermedvetna, spegelbilden av en spegelbild m.m.

Nu har jag i alla fall kommit igång. Jag önskar att det ville bli en serie!

är den för liten?

nu går jag in i rutan och skaffar mig en pratbubbla

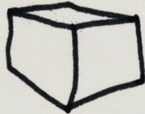
och plötsligt tar det form... jag kommer här vid horisonten

jag talar i MEGAPHONE så det hörs dit bort...

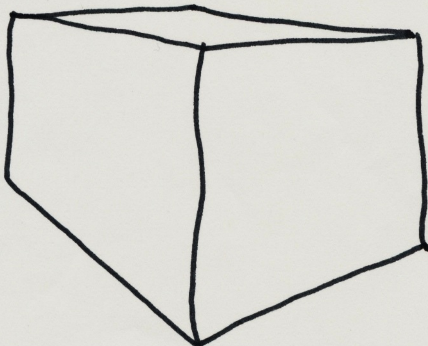
NU ÄR JAG FRAMME håller mej utanför bilden så slipper jag rita mej.

PHONE

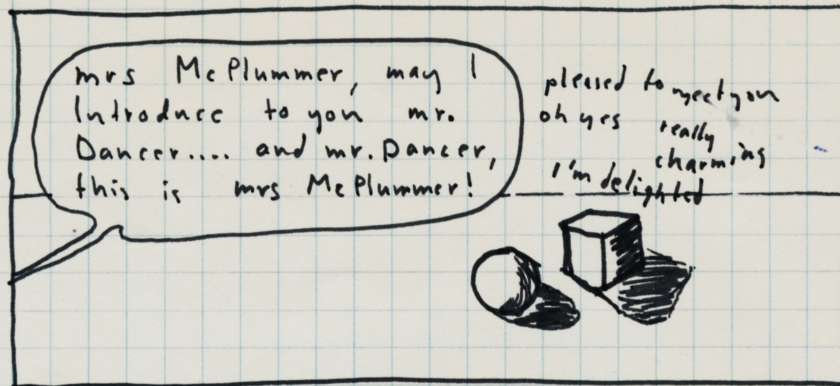
Nu ställer jag en låda här och sen så håller jag käften !

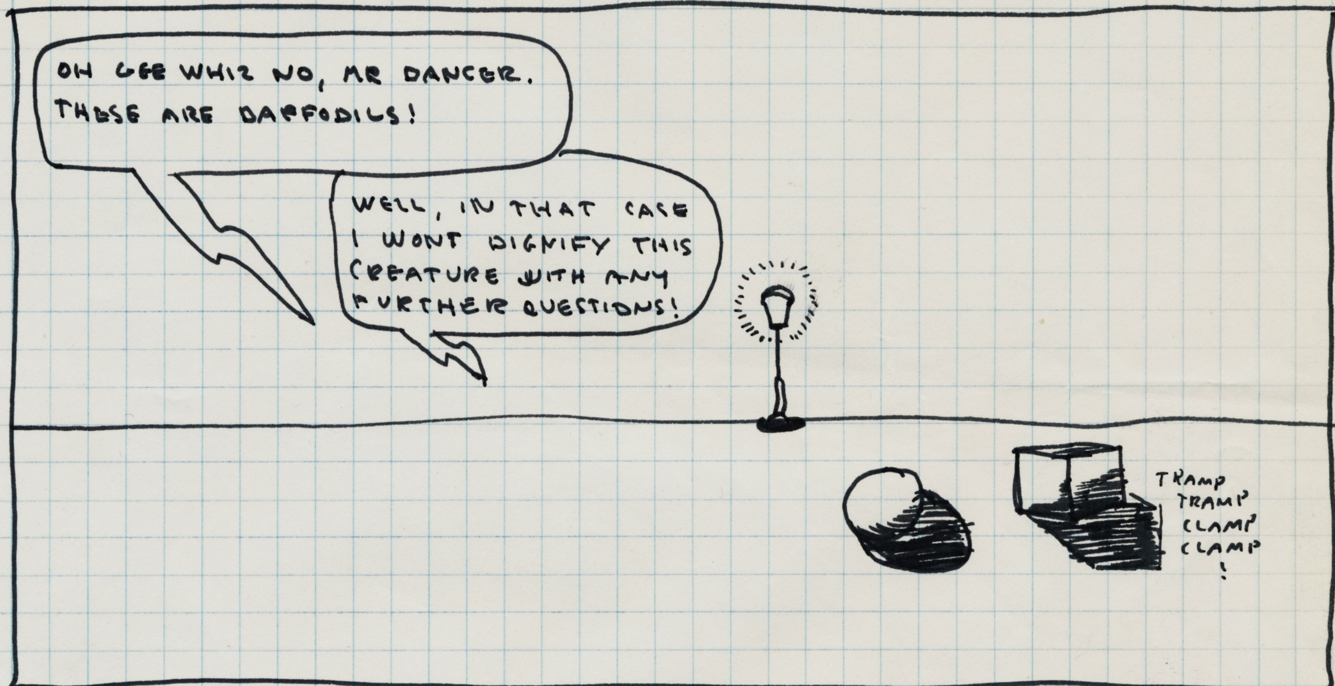
HEJ! JAG HETER LARS!

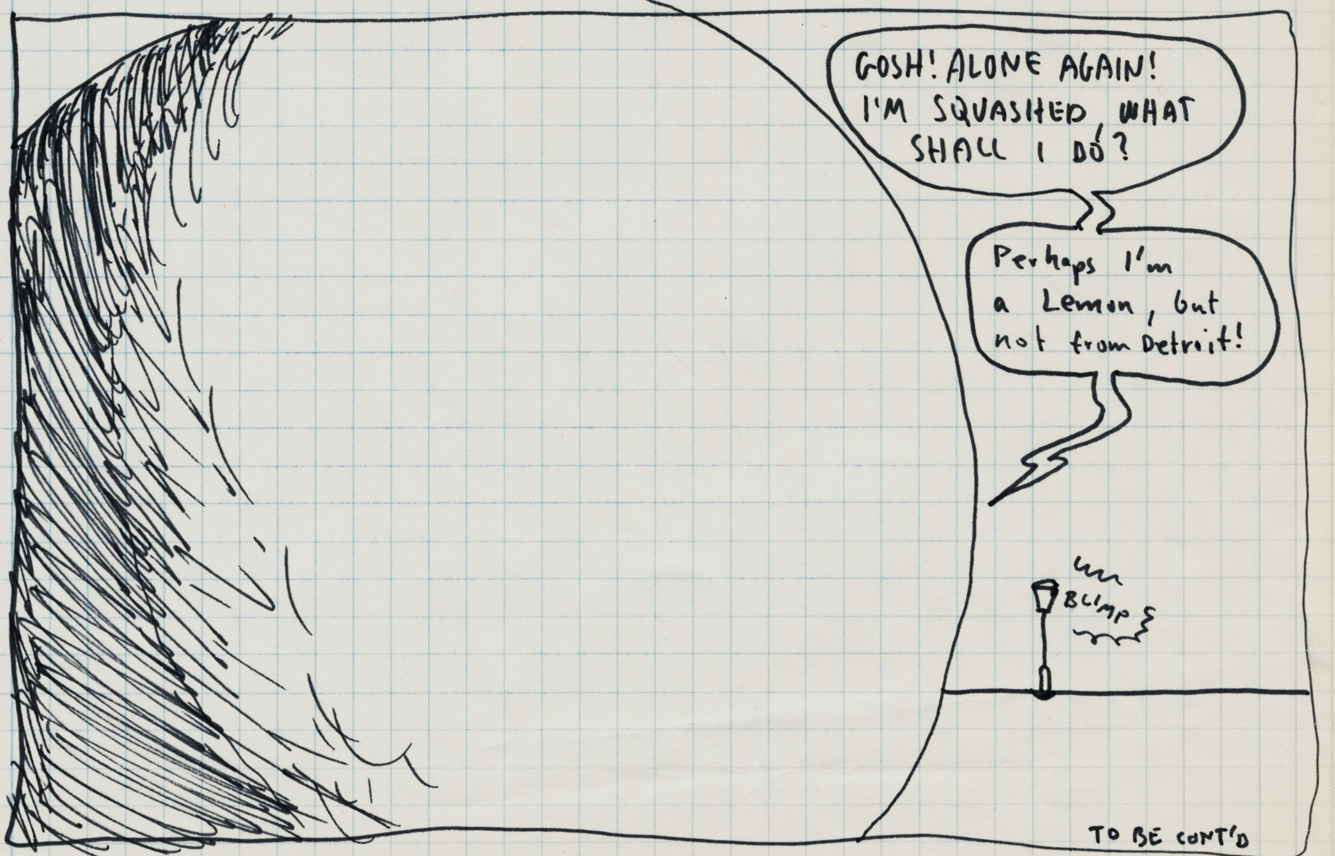

FORTS. (äTtning)

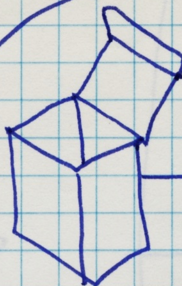

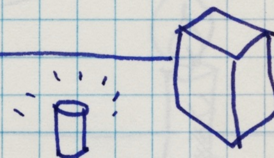

TO BE CONT'D

Jag är Lars och jag har något i mej känner jag!

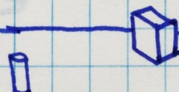

Åh, det var en cylinder!

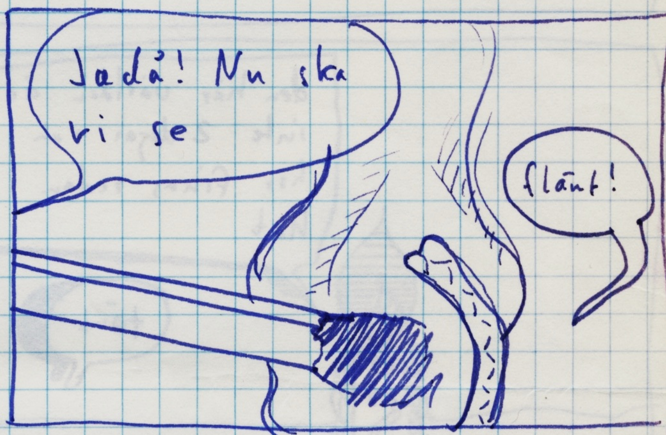
Jag tror det är ett ljus!

har du en tändsticka?

Jadå! Nu ska vi se

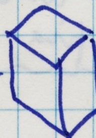
flänt!

Se så fint det blev!

Det var faktiskt ett ljus!

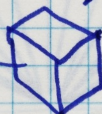

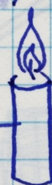
jag heter rossean. min låga är ett grönt blad

varför talar du utan bubbla rossean

ja, rossean varför talar du utam bubbla?

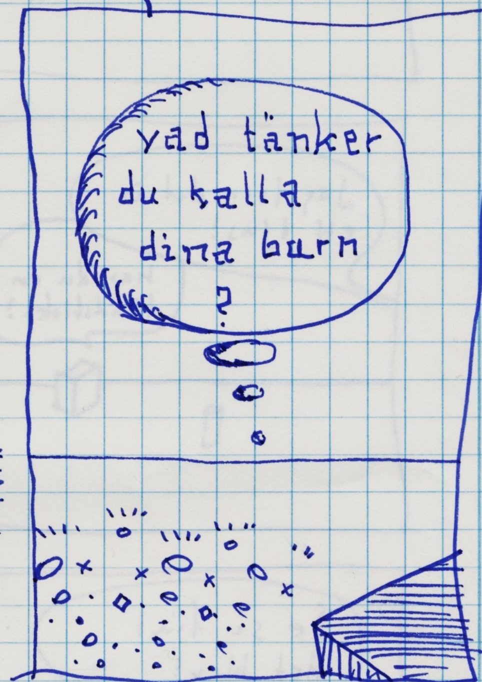
poesin kan inte leva inom världsliga ramer ni är så inskränkta i konventionerna, men jag ska föra in lite smak och förnuft här mer kan jag inte säga för då får jag inte plats

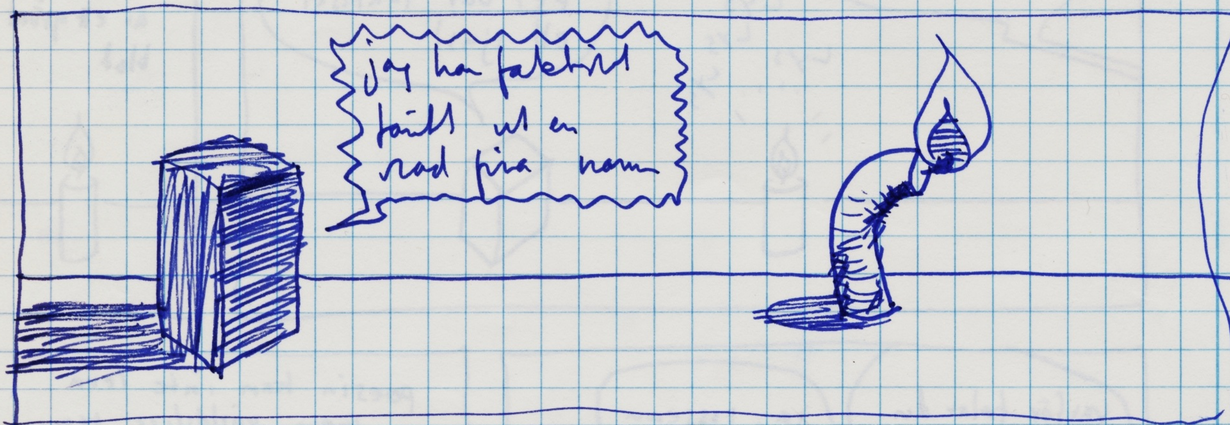

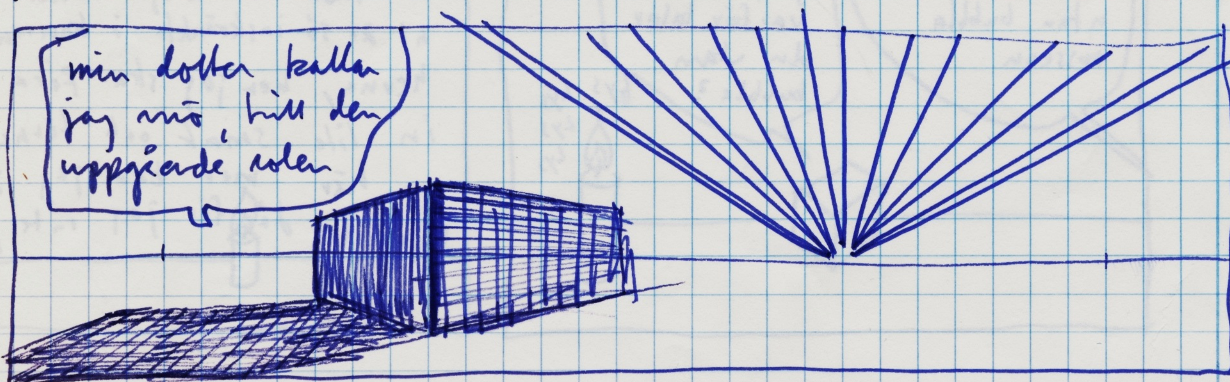

är du en tebunk
nej jag är Lars har jag ju sagt

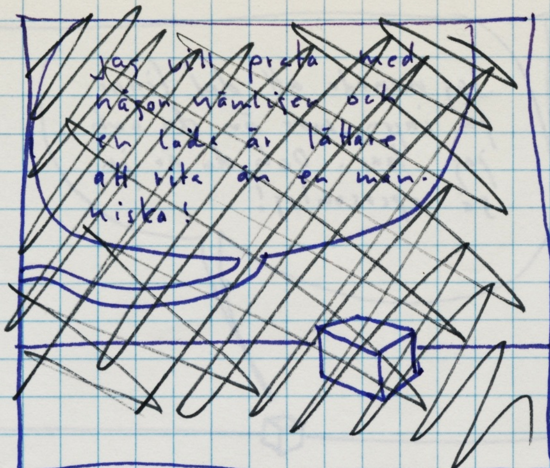

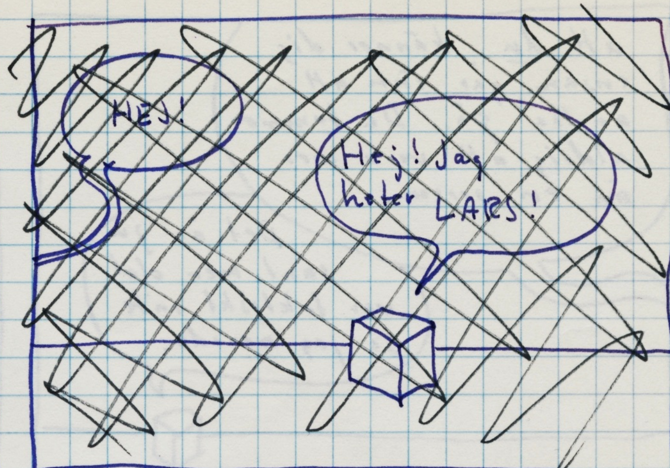

den här världen är inte 2 dagar och här finns redan hat
tänk

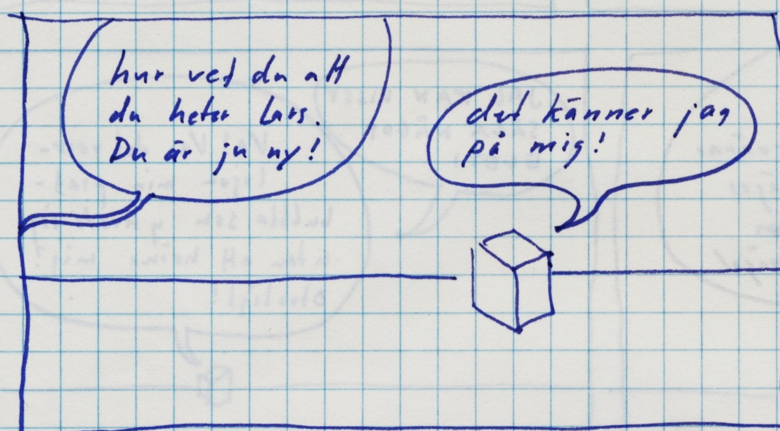

vad tänker du kalla dina barn ?

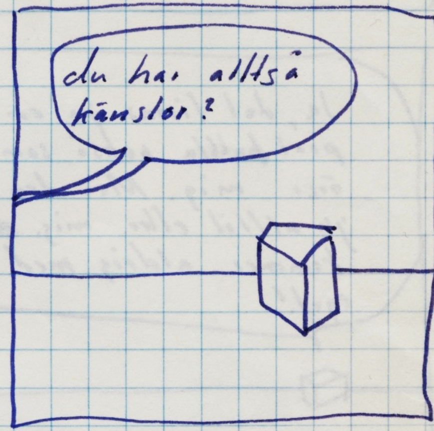

jag har faktiskt tänkt ut en rad fina namn

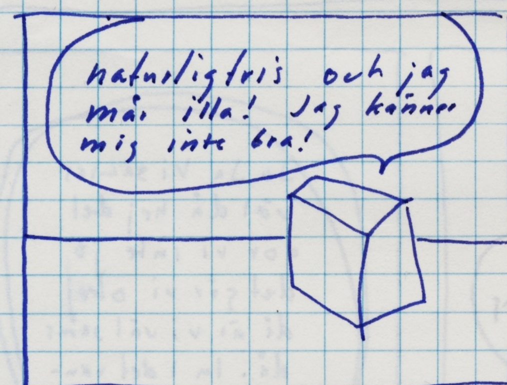

min dotter kallar jag mö, till den uppgående solen

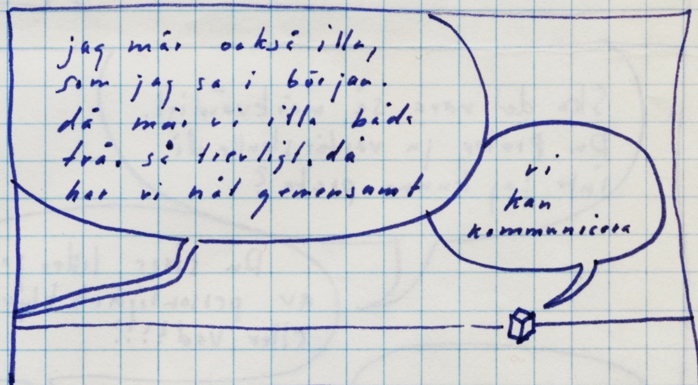

Jag vill prata med någon nämligen och en låda är lättare att rita än en människa!

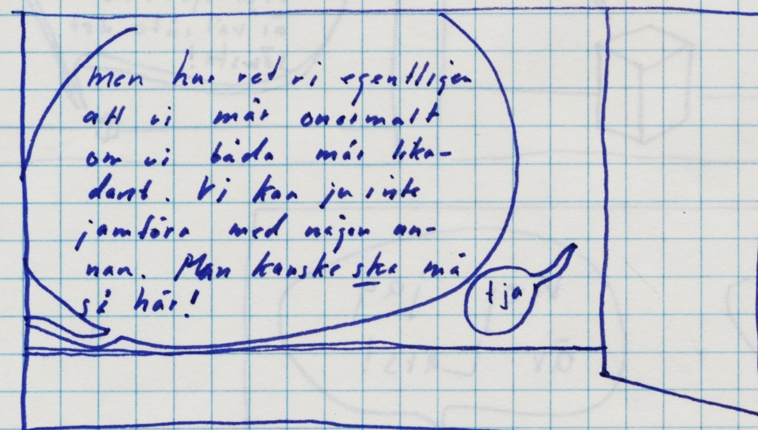

HEJ!
Hej! Jag heter LARS!

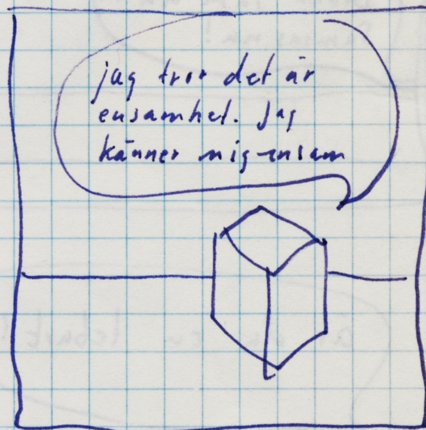

hur vet du att du heter Lars. Du är ju ny!
det känner jag på mig!

du har alltså känslor?

naturligtvis och jag mår illa! Jag känner mig inte bra!

jag mår också illa, som jag sa i början. då mår vi illa båda två. så trevligt. då har vi nåt gemensamt
vi kan kommunicera

Men hur vet vi egentligen att vi mår onormalt om vi båda mår likadant. Vi kan ju inte jamföra med någon annan. Man kanske ska må så här!
tja

jag tror det är ensamhet. Jag känner mig ensam

att du känner dig ensam går inte att ändra på. Du kommer aldrig att vara mer än en person.

Det är ju sant men det var faktiskt inte så jag menade.

Jag menade att det finns ju ingen mer än du och jag här. Och du är ju så opersonlig!

Ja, det finns ju en pratbubbla också som svävar över mig. Men den säger ju alltid efter mig. Den kommer aldrig med något eget!

JAG KAN VISST SÄGA NÅGOT EGET!

Va! Var det verkligen min pratbubbla som yttrade sig utan att härma mig? Otroligt!

Ska det vara så märkvärdigt. Du pratar ju varför skulle di inte jag kunna prata?

Du store lider jag av personlighets klyvning eller vad?!!!

Bråka inte nu! Samsas nu!

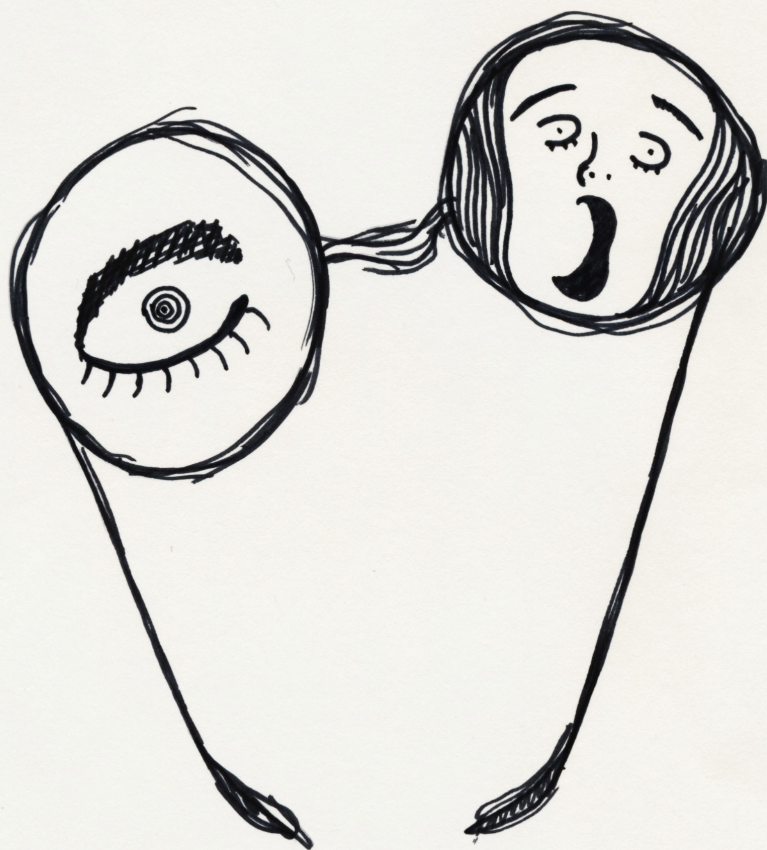
Ja Ja Vi samsas väl då nej det gör vi inte jo det gör vi okej då är vi väl sams då. In i det vanliga igen! Det är väl inte det sämsta!

är du en teburk?

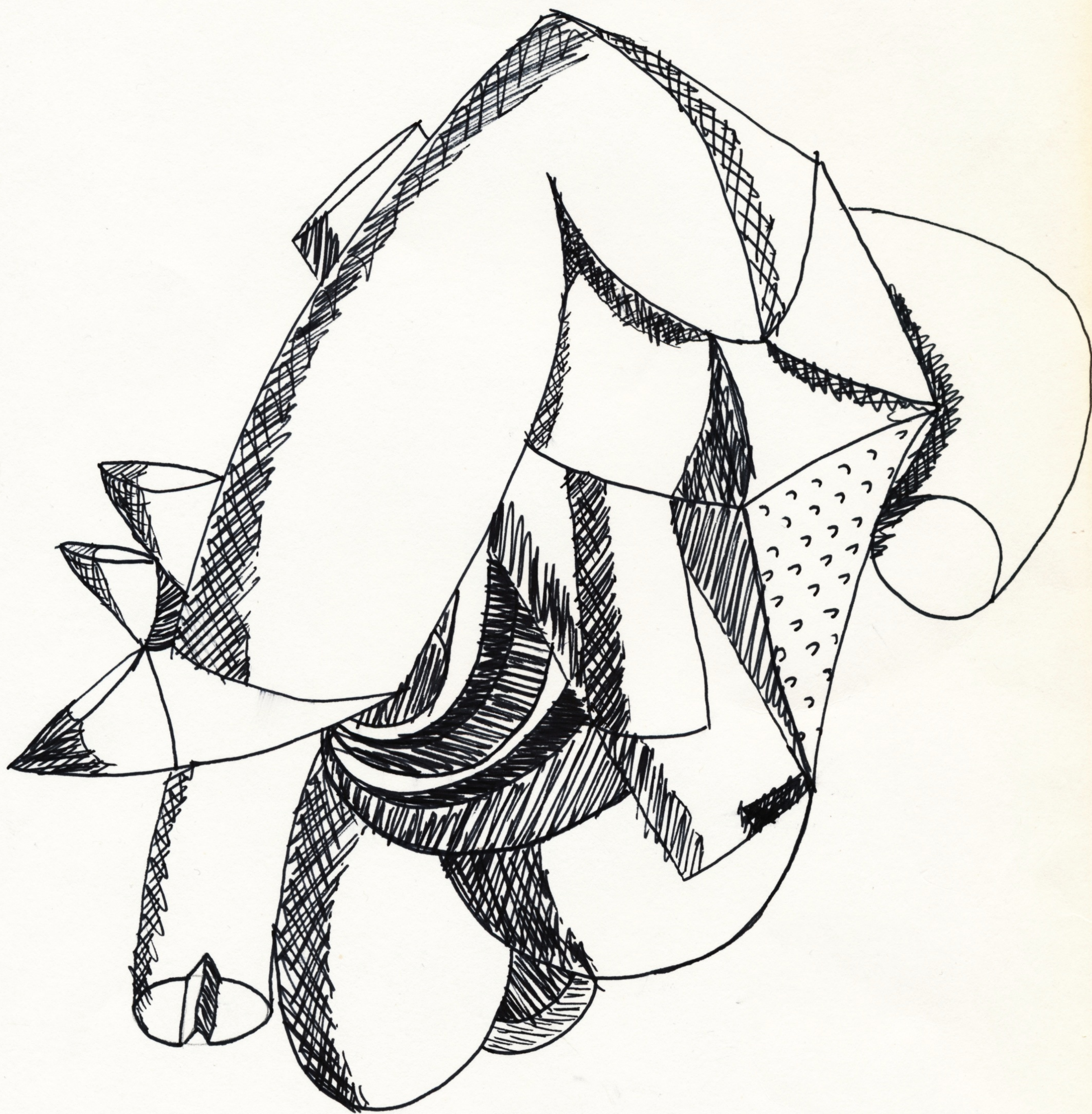
nej jag är Lars!

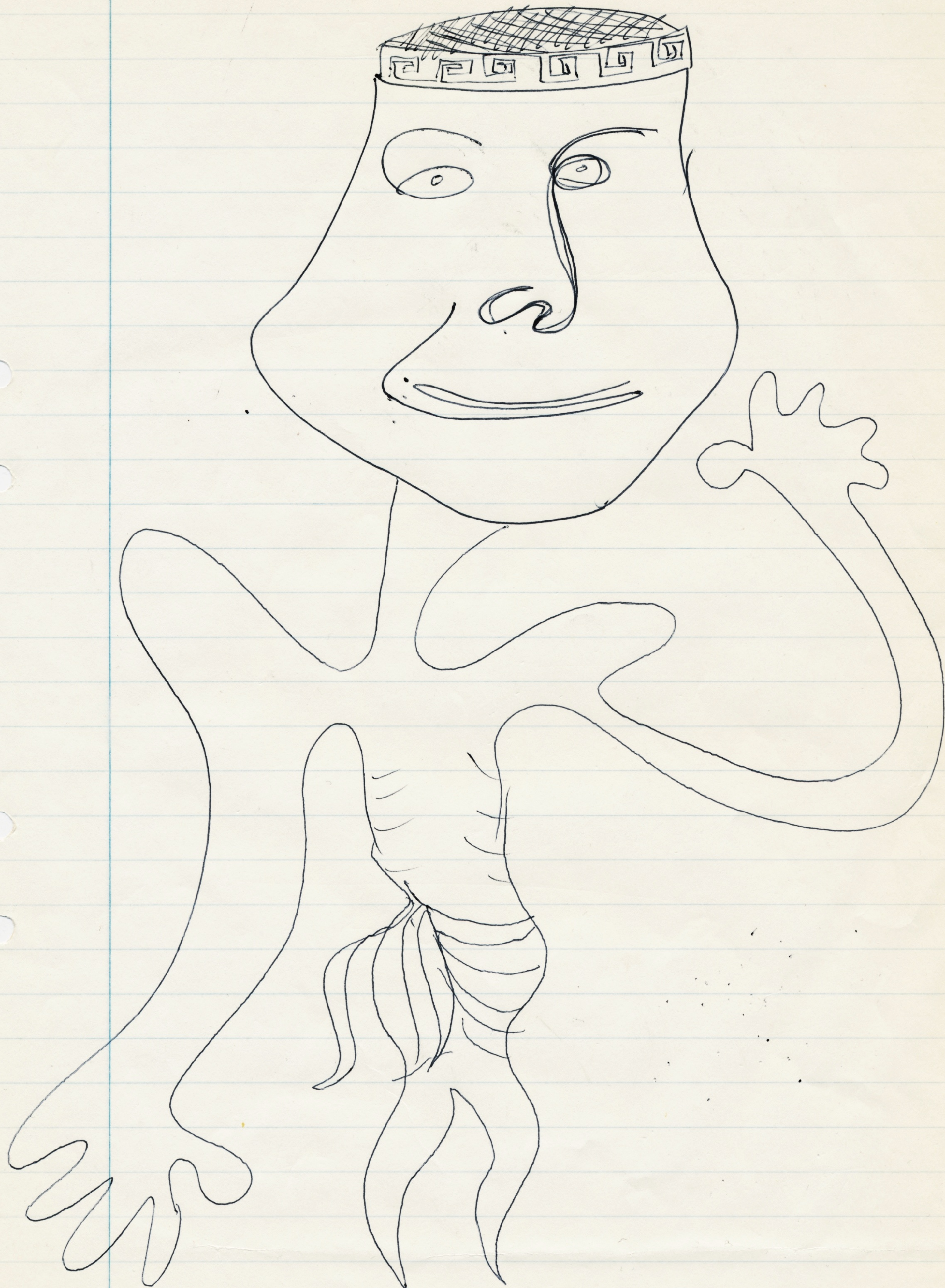

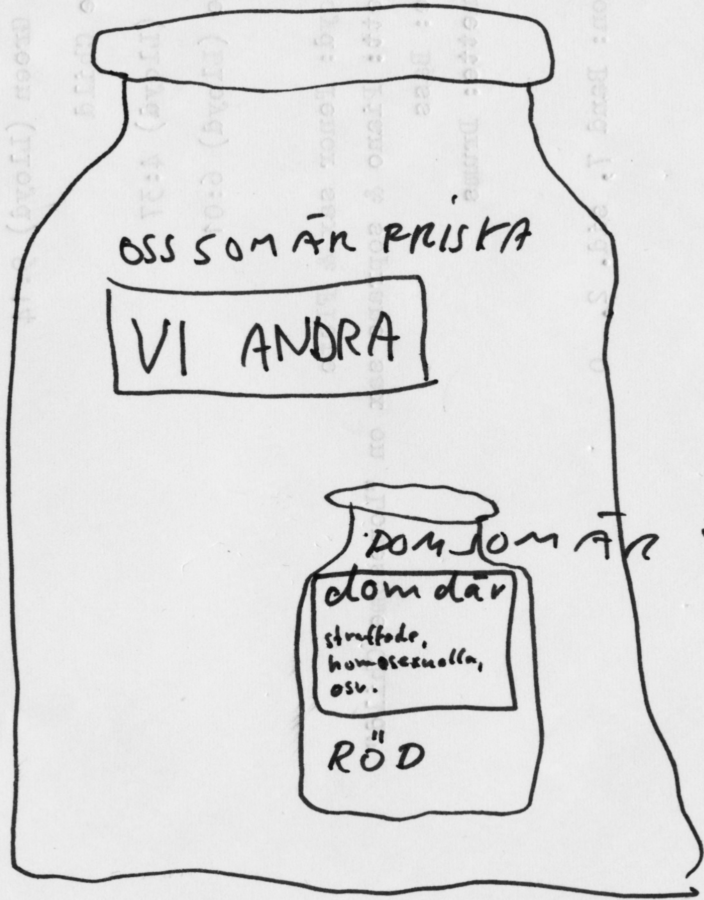
(~)

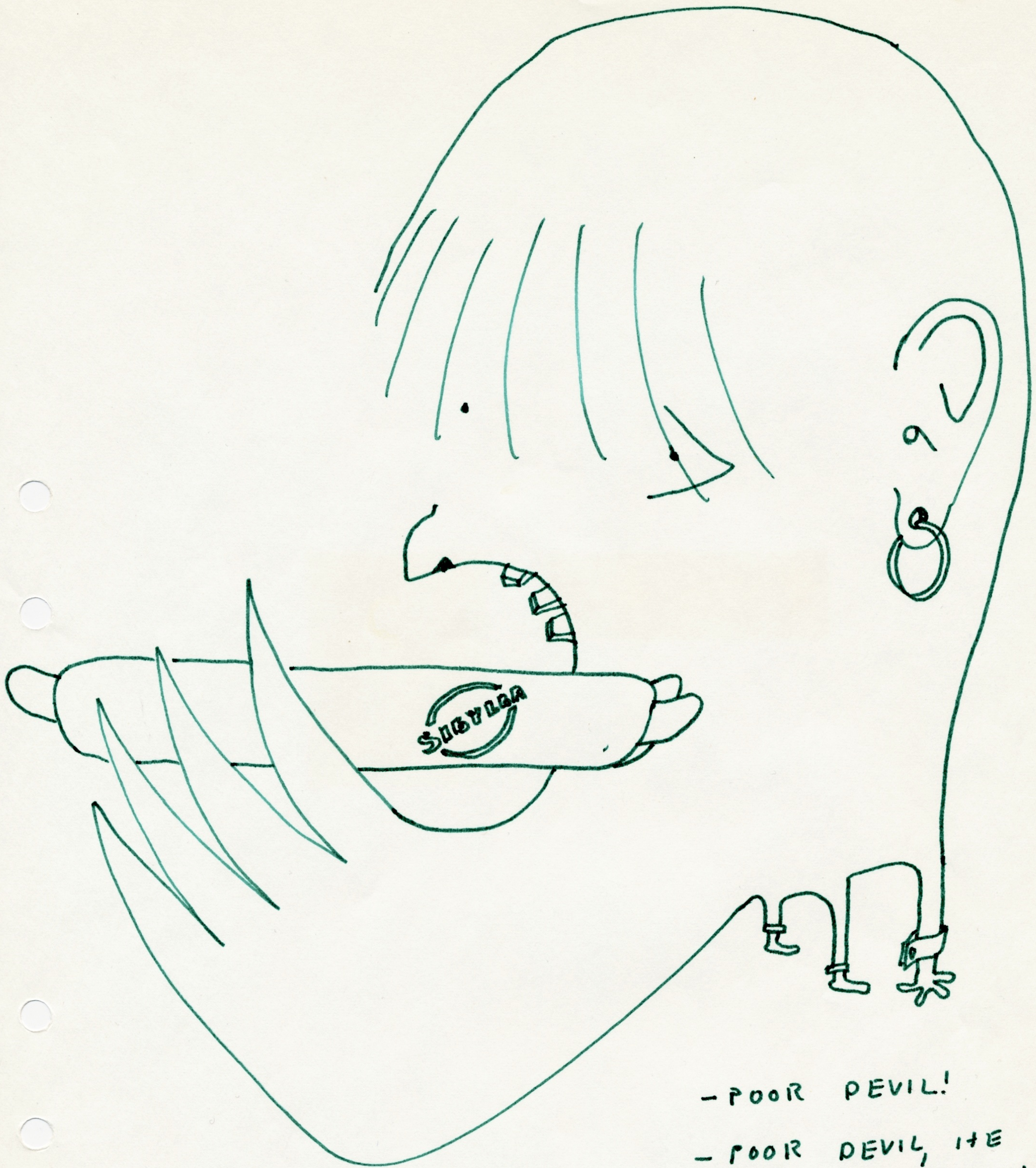

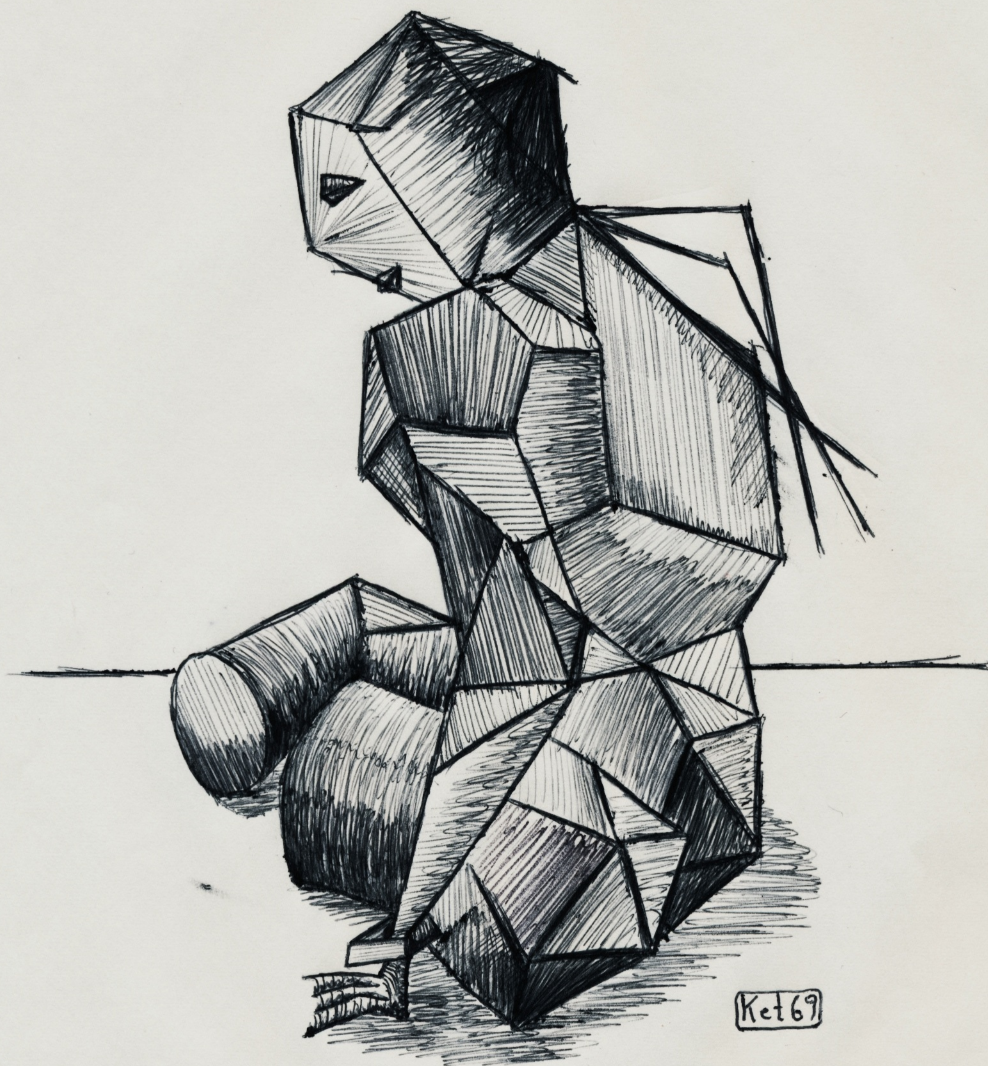

OSS SOM ÄR FRISKA
VI ANDRA
DOM SOM ÄR SJUKA.
dom där
straffade,
homosexuella,
osv.
RÖD

Evol. 1969

- POOR DEVIL!
- POOR DEVIL, HE LOOKS SO HUNGRY!
- GRUMP ME IN THE BREAD!

Ket 69

Den 32-årige trevlige don redman
lille smidige
fara för varning för tåg
SPEZIAL (Salviaklösning)
Im untergrund fühlte sie sich endlich wieder zu hause!
FREEDOM OF LONDON
(Det ofärgade lacket mot nagelbitning)

Satsen "Narkotika utvecklar hjärnan" är svenska
och betyder ungefär "hjärnan utvecklas av narkotika".

Kirurgen står och blåser såpbubblor mitt under operationen
den uppskurna patientens inanmäte torkar ihop,
men kirurgen lyckas aldrig göra en så stor bubbla
att han vågar ge den till syster Ebbe

Grupp 1: stoff
stoft
fruntimmer
Grupp 2: beryktad
ryktbar
oskärad
SOFT
Grupp 3: föraktfull
föraktlig
boren
Pxf?
Grupp 4: övermaga
fika
Grupp 5: tvekan
tvivel
krass
välja

jordglobarna är sena i år ja det kommer nog
att bli dyrt också så där nie kroner för en
liter men det kan det ju vara värt att åtminstone
en gång få sej ett skrovmål jordglobar med grädde

Frågor för tjugo år sedan:

Collage (eller i varje fall pratbubblehumor) 1969.

Portabelt spel 1969. Två spelare, en pjäs, tre rutor att välja på. Dadaism?

trol. 1969

Alla bildar en ring. Tycker dom. En av dom hyssjar och säger sedan:
"Vi måste börja från början. Från absoluta början!"
"Vårt dagliga bröd, då?" föreslår någon.
"Nej, vi måste kasta allt!" återtar den förste. "Vi måste kasta allt oväsentligt och börja från början. Egentligen skulle vi behöva kasta språket också men vi behöver orden för att kunna säga något!"
"Vad ska vi börja med då? Människorna?"
"Nej inte människorna!"
"Individen då. Egot?"
"Nej, inte individen. Vi måste börja med något annat."
Det blir alldeles tyst.

Nu kände jag något på vänstra låret och xxxxxxxxxxxx konstigt nog så vände jag mig om och tittade åt höger. Mina reflexer måste ha växlat banor. Där stod en man. Han tre trästickor i handen. Samtidigt som jag vänder mig om och upptäcker honom kommer en kvinna fram bakom honom och tar hans hand. Genast förstår jag att ondskan erövrat världen. Mannen med trästickorna tänker göra kvinnan illa med dom. Jag är den enda fria människan i världen. Himlen blir plötsligt mörkblå. Lika plötsligt blir vi fyra. Vi sitter i breddd på en jättestor röd kälke. Det är konstigt för vi åker uppför en backe. När vi kommer till krönet på backen fortsätter inte kälken rakt utan lyfter och vi flyger i oförändrad vinkel uppåt mot ett stort lysande fönster på himlen. Vi blir rädda av allt att döma, för vi flyttar oss närmare varann. Detta måste vara himlen. Det blixtrar och jag lovar att tro på gud om det inte blixtrar något mer. xxxxxxxxxx xxxxxxxxxxx Kälken delar sig i två mindre då vi sitter två och två. Den andra kälken försvinner. Det blixtrar igen och då är jag ensam på min kälke. När jag kommer upp visar sig förnstret vara av ordinär storlek hörande till en helt vanlig grådaskig villa xxxxxx. Men jag förstår ändå att detta måste vara himlen. Så kommer någon utspringande. Det är förmodligen gud. Han ser ut som en helt vanlig karl med skärmmössa på huvudet. "Vad är det som håller på att hända världen egentligen" frågar jag. "Jag vet inte" svarar han korthugget men vänligt och bjuder mig att komma in i den ansoråkslösa stugan. Vi kommer in i ett rum xxxxxxxxxxx utan möbler. Jag ser inga men jag tror det fanns en vanlig rak stol i alla fall. xxxxx På golvet xx en korkmatta i någon neutral xxxx färg brunaktig. På golvet sitter och står 7-8 män. Det är vinterfiskare som värmer sig. Precis som var fallet med stolen, får jag en känsla av att det fanns en kamin också men jag ser ingen.

Tvol. 1964

Jag tänkte osökt på en julgransplundring jag var med om när jag var åtta år. ~~Någonstans där vaknade jag.~~"

Riksdagsmannen avslutar sin berättelse och sjunker tillbaka i den hårda stolen. Någon släcker tvångslampan, riksdagsmannen slutar kisa med ögonen, männen omkring honom tar av sej solglasögonen och skrivmaskinerna lite längre bort slutar att kanattra.

Jag har lagt mig på min säng och tittar ut. Himlen är klart mörkblå. Det är kväll efter den första soliga vårdagen efter en lång och kall vinter. Det hettar i kinderna av den oväntade solstrålningen (tidigare på dagen). Jag är vansinnigt trött och har ont i huvudet: jag känner mig sjuk. Jag har fortfarande vårliga (Ifjol) strumporna (~~långfredagsgrus~~). Det är skumt i rummet och jag tycker mig nästan höra himlens blå färg i öronen som toner. Jag inbillar mig att jag hör köksklockan ticka långt nere i huset. Jag ligger stilla en minut, utan sinnesintryck. Bara huvudet som värker. Det blir mörkare ute. Jag känner en underlig främmande ro. Min neuros sakta flyttar sig in i huvudkudden. Samtidigt känner jag mig svagare. Fortfarande köksklockan tickar metalliskt (tunnare, mot som) som av diskbänk. Jag ligger stilla igen utan sinnesintryck i en minut eller kanske mycket längre. Någon sitter vid sängkanten och håller min hand (det är min hand, för om jag följer armen så är den fästat vid min axel). Jag kan inte se hans ansikte. Han håller min hand tills mitt hjärta, utan några stora rubriker, stannar. Sedan går han nog ner i köket och ställer rätt klockan som förmodligen går fel.

Måndikter

"Det kommer väl att bli rätt mycket nu när dom ska landstiga på månen" säger någon i en som normalt förefaller fysikerna. [illegible]

"Jag har fortfarande [illegible] på [illegible]" rapporterar en skogsarbetare i regionalradion

En värld, en krets där alla människor undviker varann

en värld och en krets där allas blickar är inställda på oändligheten,

*

där det enda som förmår fånga deras ~~irrande blickar~~ uppmärksamhet är det magiska skenet från televisionen, där människor pratar smörja bredvid varandra, en oändlig massa smörja bredvid varandra i de rummen där teven för tillfället gör en andningspaus. Här är alienationen fullständig. I intensiva ögonblick av fullständigt främlingskap smeker de sig själva, var och en av de ddär människorna, i tur och ordning, i var sin, avskild vrå, tills väckarklockorna ringer, en väckarklocka i varje, avskild vrå. ~~Där skräms de ner de möter sin egen blick i spegeln. Men inte länge till. Snart kommer de att göra sig av med allaåspeglar. Inga reflektioner längre.~~ De lever intensivt men avlägset i nuet. Här exakt ett nu varje individ greås som i kyrkan.

Just där hamnar jag. Och jag är en sån där odåga som har tröttnat på skitsnacket. På andra sidan tebordet sitter människorna. De har tavelramar runt ansiktena och ibland när de vänder bort huvudena sitter ansiktet kvar i ramen som en mask. Nej jag överdriver. I själva verket ser jag inga ansikten, jag ser inte inte ens några människor. Men jag vet att de finns där. Jag kan nämligen höra deras skitsnack, bland te-kopparna.

* där människorna konsekvent undviker varandras blickar som under en ständig resa med tunnelbana.

Om jag anstränger mig riktigt kan jag faktiskt se en gardinstropp som hänger ner vid väggen. Men om jag vill se vem som sitter intill den , vem rösten tillhör som ljuder där, då är det stopp. Då ser jag ingenting mer, utan min blick kröks ~~neråt~~ tillbaka igen. Men om jag tittar riktigt snabbt, ~~om jag verkligen försöker maximalt~~ ja, då hinner jag faktiskt uppsnappa en snabb bild av dem. De sitter där vid bordet och äter och naturligtvis pratar. Och det är egendomligt: en av dem som sitter där, ser precis ut som en fågel, en ätande fågel.

then the master spoke, and what became of the spoke - was speak.

Stilleben med matta, högtalare och LP-skiva, 1969.

Trol. sommaren 1969. Bilresa från Örebro till Karlskoga.

Trol. sommaren 1969. Moderna museet i Stockholm.

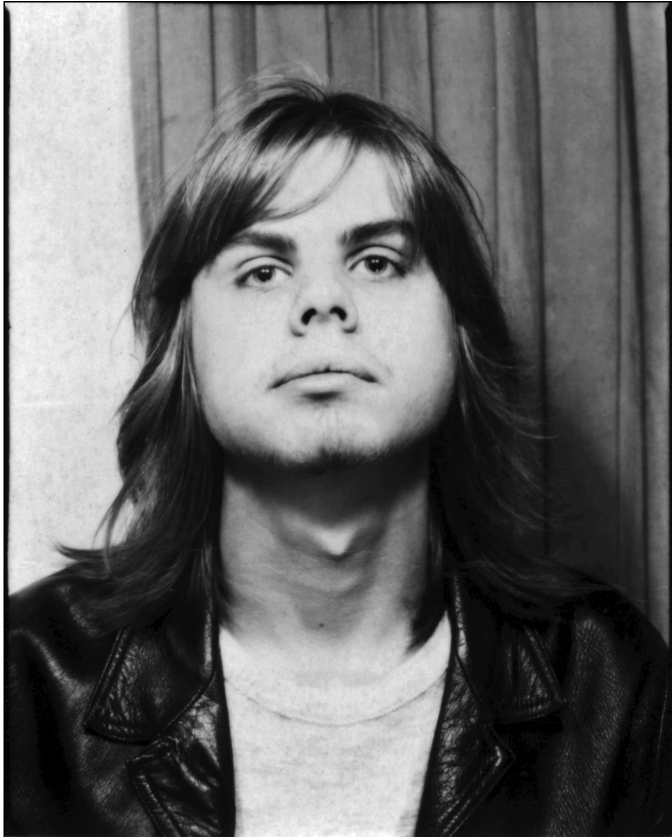
Från sommaren 1969. Stilleben från Uppsala.

Från sommaren 1969. Fabriksgatan, Karlskoga. Något retuscherad bild, inspirerad av Magrittes "Ljusets rike".

Från sommaren 1969. Vid bussgaraget i Karlskoga.

Från 1969. Bilder tagna i fotoautomat
på Domus i Karlskoga.

Trol. från 1969.

MIKROPOESI

1. Sedd under påsklovet 66
2. Vild choklad
3. Maria - sömlös, tunn, högelastisk
4. Imkalasalakimiaklasalamik
5. Sardiner i barnvagn
   släng-ring omkring
6. blodsindoktrinering med bananer och sprit
7. Rubricerad som musen i sockret
8. Lennart Hyland - en vanlig företeelse i alperna
9. 199. Pelle Svanslös och Mao Tsetung
10. Carl "Uno" Sjöblom
11. "Olof Palme"
12. "stol"-stol
13. Befria sig från sitt färgfängelse.
14. Selleri i måste äta violpastiller under
    min första filminspelning på kanongatan
    klockan halv fyra en sommarmorgon i framtiden med henne.
15. Polaroidmamman - barnet klart på 60 sek.
16. Dream of mushroom soup
17. Diktatorns jättehuvud ligger på gatan
18. niiööööörp men det här ordet betecknar ingenting
    (ordet ingenting är paradoxalt eftersom ord brukar
    beteckna någonting)
19. Barnkalas
20. All musik döms numera efter (vid) kanten.
21. negerförfattare
    negerstol
    negerkoffert
    negertidning osv. 1)
22. kronologisk överdrift
23. vad ska du bli
    när du blir stor jag
    ska bli negerledare
24. blommor använder blomfrimärken
25. en allians mot maria
26. med Det är jul i garderoben
27. börja med, sluta i...
28. POPE CORN!
29. Känt folk heter
    Kent kan Ni rita kan ni
    också teckna växthus (blixt) hiss
    VUF-räcket med blixt hiss kyrkporten blixt

1) "osv." rymmer diktens egentliga mening

30. Sökaren (efter alliansen
livsåskådningen
kulturkritiken)

31. Surrealismen, just när det ologiska övergår i logik.

32. uppvigla!

33. Lejonpart

34. Bilden av fönstret: fönsterbilden
ljuset som

35. Teckning, hittad som bokmärke...blyerts

36. en kvinna är alltid naken men en
man är antingen avklädd
eller också är han utan kläder

37. på onsdag kommer människan!

38. död epilepsi liv
automatlåset det omärkliga låset nyckeln

39. skrupje-lund oljeväs
hubrans färgljud

40. alldeles i knäcken på fasciststigen
hårdlåda

41. konsten måste vara missanpassad ty det är inte
utdragen utan tilläggen som gör oss förvirrade
konsten bör vara missanpassad

42. the Daily peace

43. näsdukar hade man av
naturliga skäl funnit ett 40-tal

44. underfund

45. nu är det slutåkt
med tefat för
Anders del, säger
hans far

46. tack du hjälp-
samme man i
brun jacka, ca
40 år

47. väntar på bussen

48. svart mercedes snett framifrån backspegeln
skymmer tillsvidare förarens ögon

49. Man vevade på den så här så slog
den trumvirvlar alldeles själv

50. armbågen från SYDOST
(med självblont hår)

51. fabriker, verkstäder, potatis och konstskatter

52. preliminärt klar den...
djävligt klar den...

53. den leende dödskompotten
det hände på ryggsidan

K-ET 1   KGA-Kuriren 23.09.69

BIORONDEN

SAGA:
Våld utan nåd.

Av titeln att döma skulle man kunna tro att det rör sig om någon västernfilm. Så är dock inte fallet. Filmen är emellertid inte speciellt originell. Den bygger på ett tämligen gammalt tema: Byte av identitet. I det här fallet sker detta i samband med en avrättning i ett amerikanskt fängelse. En mr John Chandler (Henry Silva) döms genom diverse lagfiffel orättvist till döden. Efter en fingerad avrättning har han förvandlats till sin hittills okände bror Philip och går som denne ut i världen igen. Meningen med det hela är att Chandler ska skydda en amerikansk politiker som ska komma till Hamburg för en fredskonferens. Genom olika underliga förvecklingar där bl. a. Chandlers f. d. fru (fru före avrättningen), spelad av Evelyn Stewart, har en nyckelroll, blir Chandler offer för en annan organisation som vill att den amerikanske politikern ska mördas. Utgången ska väl inte avslöjas. Då berövas den kommande publiken den enda lilla källan till spänning som finns. Försök i den riktningen har kanske gjorts, bl. a. genom musiken, men dessa har helt misslyckats, förmodligen p. g. a. att regissören (Hal Brady) inte gett sig tid att bygga upp intrigen på ett tillräckligt lättfattligt sätt.

KET

min första
publicerade
artikel (notis)

frl. okt. 1969

Debattinlägg om Fotos negativa inverkan på fotografin i Sverige.

Foto och filmteknik har blivit auktoritär. Redaktörerna försöker av allt att döma att med sina artiklar och sitt urval av bilder skapa en trend eller ett fotografiskt mode (man har förmodligen också lyckats i rätt stor utsträckning). Jag tycker det är skrämmande att se hur tidningen bedriver någon sorts diktatur över läsarna. Den ena artikeln efter den andra sätts in om hur man gör bra montage, gör korniga bilder, lyckas med färg och hur man lägger lingonsylt i diaramar. En artikel kallades till och med "Rädda färgbilden i mikroskopet!" Detta är väl ganska betecknande. Hela denna hysteri att göra bilder i enbart svart och vitt, med grovt korn, osv., tycks endast gå ut på att "rädda" dåliga bilder. Jag anser dock inte att bilder blir mer bildmässiga genom dylika behandlingar. En bra bild behöver ingen sådan extraprocedur.

Ett foto är oftast tvådimensionellt, det ligger i ett plan. I stället för att laborera med detta plan, detta ytskikt, borde man försöka tränga djupare och nå den tvådimensionella bildens tredje dimension, dvs. engagera sig på ett annat sätt i bilderna. Jag anser att sådana här skriverier endast leder till att läsarna-fotograferna inte lär sig att tänka själva utan låses fast i ett beteendemönster som en självutropad auktoritet dikterat.

I en annan artikel (mars 69) där Ni lär ut hur man gör snygga bilder med hjälp av lingon, sirap, mm., står det: "Det här med att stoppa lingon och messmör i diaramar är väl knappast någon konstart, men resultatet blir minst lika snyggt som många andra djuplodande fotografiska experiment." Detta tyder på stora fördomar.mot experimenterande konstarter. Hela artikeln verkar vara en reaktionär drift med dessa. Det är något liknande som när skolbarn på teckningslektioner inte anser sig kunna teckna utan beslutar sig för att göra "modern konst", vilket då består i att på något sätt göra efter något man egentligen inte förstår.

Det är dock inte endast i renodlade artiklar Ni bedriver Er indoktrinering av Er syn på fotografi. I Era tävlingar har Ni ofta teman som låser fotografen. I de större tävlingarna som är temalösa kan Ni däremot inte hindra fotografen att fotografera som han/hon vill. Där är det i stället urvalet av pristagare som sedan får komma i tidningen med prisbilden, som spelar in. Det verkar

ofta som om pristagarna är mörkrumsatleter helt utan personlighet som med sina skitestetiska bilder genomdriver en kommersiell attack mot tidningen i rent spekulationssyfte.

Jag tycker att det är det känslomässiga engagemanget i bilden som är det viktigaste. Det är därvid av underordnad betydelse om bilden inte är begåvad med knivskärpa eller har någon liten skugga orsakad av en"felaktigt" inriktad blixt.

Genom Era ständigt återkommande tester av objektiv görs folk till skärpefantaster och tvingas då till ett onödigt behov att köpa dyr utrustning. Samma sak gäller tester av övriga fotoartiklar. Jag undrar om Ni inte håller på att drunkna i teknik.

I Ert jubileumsnummer bad Ni läsarna jämföra två omslag av Foto, det ena trettio år gammalt, det andra ganska nytt. Jag kan tyvärr inte se någon principiell skillnad. Mot bakgrund av vad jag tidigare sagt undrar jag om det över huvud taget finns någon skillnad på fotografin idag och 1939. Har fotografin som bildskapande och konstnärligt medium verkligen utvecklats (framåt?), om man undantar rent tekniska landvinningar? Det finns ett fåtal beundransvärda personer som verkligen försöker förnya fotografin. Men de är inte många och de bereds inte någon plats i tidningarna. Alltför många har låtit lura sig av Er predikotext.

Jag undrar också om Era upplagesiffror är på nergång, eftersom Ni på senaste tiden visat ett allt större intresse för halvdan porr. Åke Emmer lovordade nyligen en dansk bok med samlagsbilder. Dessa skulle visa erotisk glädje och nå högt i bildkvalitet. Jag tycker att (åtminstone de bilder som fanns med i tidningen) endast är kalla och onaturliga betraktelser gjorda på avstånd. De visar i varje fall ingen djupare erotisk glädje. Inte oväntat kallades artikeln "Så här skall erotiska bilder göras". Efter numret med den artikeln kom ett specialnummer med en inventering av porren i Sverige.

Slutligen undrar jag om det inte kan vara dags att byta tema för Era omslag. Tidningen har haft flickbilder på omslagen sedan juni 1967. Det innebär 28 omslag och över två år i tid. Förutom att omslagen bör varieras anser jag att vinjetten kan minskas ner betydligt (den behöver inte vara lika bred som tidningen) och att Ni kan sluta trycka rubriker i omslagsbilderna.

Karl Erik Tallmo

(avs. KE Tallmo, Bastugatan 8, 691 00 Karlskoga)

Specialtidningsförlaget AB Sveavägen 53 Stockholm *(ett Å&Å företag)* **Telefon 340080 Telegram "FORLAGET"**

Karl Erik Tallmo

Bastugatan 8

691 00 Karlskoga

Stockholm 30.10.1969

Bäste Karl Erik Tallmo!

Tack för Ert brev. Det var intressant att ta del av Era kritiska synpunkter. Tyvärr hittar jag inte lika många förslag till hur vi ska göra tidningen i stället, vilket hade varit ännu intressantare.

Vad beträffar upplagesiffrorna är de kraftigt på väg uppåt. Det beror - tror vi - på bland annat

den teknik som vi försöker "dränka" läsarna i, för att använda Era egna ord

flickomslagen (försök med andra typer har gett negativt resultat)

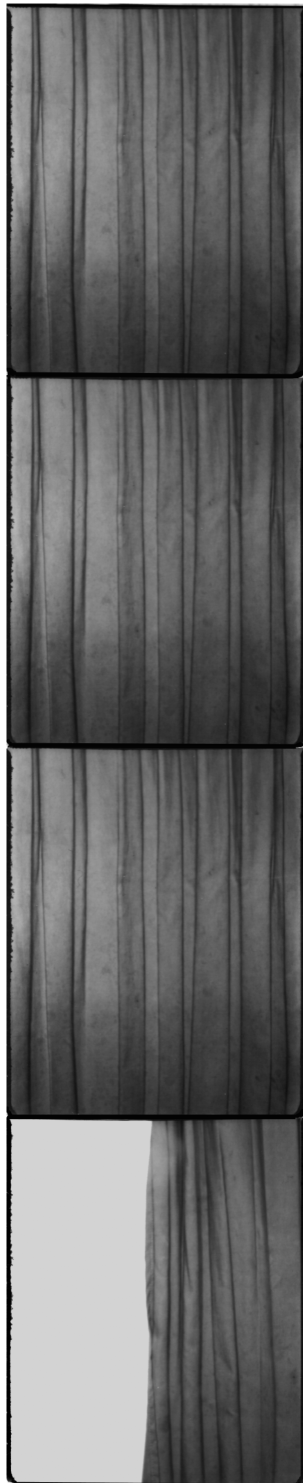
namnet FOTO i stor och lättläst stil

texterna på omslaget som talar om vad tidningen innehåller

Vänliga hälsningar

Inge Alnaeus

Inge Alnaeus
red.sekr.

Bilder tagna i fotoautomat i Karlskoga 1969. Jag ville göra något inspirerat av Magrittes "L'Homme au journal" från 1928, fyra bilder med en gubbe vid en kamin som bara finns med i första bilden och sedan är mystiskt försvunnen i de följande tre. 1969 ansåg jag mig bara ha råd (automatbilderna kostade 2 eller kanske var det 4 kronor) att ta en bild med bakgrundstyget helt fördraget och en halvt. Jag tänkte att det får lösa sig senare. Och det tog ca 50 år innan jag gjorde bilden färdig i Photoshop.

K-ET 6 KGA-Kuriren 10.10.69.

Antonioni-film på filmstudion

KARLSKOGA. På lördag är det dags igen för en filmvisning i Karlskoga filmstudio. Då visar man Antonionis första engelskspråkiga långfilm, Blow-up - Förstoringen, som dels är en kriminalhistoria, och dels en studie i den moderna människans maktlöshet.

En ung förmögen modefotograf i London (David Hemmings), upptäcker en dag när han arbetar med några fotoförstoringar, en detalj i en bild, som fångar hans intresse. Han förstorar upp detaljen till bristningsgränsen och finner att det är ett mord som begås i bakgrunden på bilden. Man får sedan följa hur han försöker "väcka" sina kamrater för att få hjälp att lösa mordgåtan, men detta visar sig lönlöst.

Man får aldrig reda på lösningen. Kriminalhistorien som ingår i filmen är hela tiden jämnt sammanlänkad med den symboliska handling som förekommer parallellt hela tiden, sökandet efter verkligheten.

Fotografen lever nämligen avlägset från världen. De gånger han får se världen är genom sökaren på en kamera. Dvs ett utsnitt av verkligheten. Utsnitt isolerade från sitt sammanhang kan ofta ge en felaktig bild av verkligheten. Ibland är det inte ens verkligheten fotografen ser genom kameran utan väl arrangerade fotomodeller i styltade ställningar. Det är detta Antonioni tog fasta på när han skrev om en novell av Julio Cortazar till det manus som Blow-up är gjord efter.

Ket.

K-ET 7 KGA-Kuriren 18.10.69.

Omstridd kulturchef gästade Karlskoga

KARLSKOGA. Intendent Eje Högstedt höll på torsdagskvällen ett föredrag om "Vägen in i den moderna konsten". Det skedde inför en inte alltför liten publik i sådana här sammanhang (och på en torsdag) i Folkhögskolans aula. Intendenten gick igenom konstens utveckling från i stort sett Goya till Picasso och kubismen.

Högstedt hade tagit med sig diabilder som visades samtidigt som han pratade. Han började med att visa exempel på äldre idealiserande porträtteringskonst och visade sedan som kontrast några porträtt av Goya. Det talades sedan om och visades exempel på tavlor av de viktigaste konstnärerna fram till och med kubismen och Picasso. Intendenten visade hur impressionisterna lade grunden till det moderna måleriet då man försökte ge bilden djup genom djärvare färgsättning (Manet), experimenterade med ljuset (Monets' katedralsvit) och tänkte sig formen på ett nytt prekubistiskt sätt (Cezanne). Det var synd att föredraget slutade med just Picasso, eftersom så många associerar modern konst med just Picasso och kanske endast Picasso.

Föredraget skulle behandla vägen in i den moderna konsten. Jag anser att det var väl tidigt att sluta ett sådant föredrag med kubismen. Mycket har hänt sedan dess. Nu säger någon att det endast var "vägen" som skulle behandlas. Ja, i så fall kunde man nog ha slutat redan vid fauvismen eller ännu tidigare om man med modernt måleri menar 1900-talets måleri (somliga menar att det bara är 1960-talets måleri). På det här viset förbigicks viktiga perioder som futurism, abstrakt konst, der blaue Reiter, dadaism, bauhaus, surrealism, pop-konst, m. fl. Föredraget slutade med kubism, dvs. omkring 1914. Detta är jämförbart med att sluta ett föredrag om modern filmkonst med ljudfilmens införande, eftersom det är de senaste decennierna det hänt mest inom konsten. Föredraget verkade vara någon sorts bruksanvisning till modern konst. Det hade en sorts förmildrande attityd. Man saknar möjligheten att ställa frågor till intendenten samt en debatt efteråt.

(en något brådmogen konstskribent)

K-ET 8 KGA-Kuriren 24.10.69.

Filmstudion ska ge Utflykt i det röda

KARLSKOGA. Jean-Lue Godard har gjort en film som heter "Weekend" eller "Utflykt i det röda". Filmen kommer att vissas på lördag i Karlskoga filmstudio. Den har ingen drekt handling utan snarare ett lösryckt "porträtt" av vår kapitalistiska och egoistiska värld där de ytliga drifterna är förhärskande.

Godard brukar oftast vara mycket aktuell i sitt filmskapande. Den här filmen är gjord så att säga i skuggan av Vietnam-kriget och den har ingen handling i egentlig mening (Godard "berättar inte historier utan bitar av liv") men den intrig man kan hitta består av ett gift par i 30-årsåldern som lever i en tillvaro helt utan ömhet och djupare kontakt. Tillvaron liknar mest den hos ett par rovdjur som sitter och vakar på varann instängda tillsammans i en bur.

Paret gör en biltur till en döende släkting över veckoslutet. Men det är ingen vanlig omtanke utan antanke utan anledningen till resan är att man vill förvissa sig om att släktingen inte kan skriva om sitt testamente. Man får följa hur människors civilisation mer och mer skalas av. Detta är i stort sett den handling man kan spåra.

Filmen innehåller vissa själsliga "demaskeringar" däribland ett frispråkigt samtal med en psykiater (taget i en enda lång sekvens). De borgerliga typer som paret utgör får möta en revolutinär kraft i form av en sopbilschaufför. Denne bjuder på smulor av en smörgås och liknar detta vid i-ländernas sätt att behandla tredje världen. Vid ett annat tillfälle äter man människokött tillsammans med en av de revolutionära ledarna i filmen (det gäller att äta eller ätas).

Godard har alltså tagit till ett mycket direkt och expressivt språk för att nå publiken. Många försök har gjorts att tolka filmen. Det går förmodligen inte att ge någon patentlösning på detta, utan det bästa är nog att var och en går och ser filmen och uppfattar den på sitt sätt.

Julie driscoll-popdocka
Peter Fonda plippie (plastic yippie)
Leonard Cohen "förloppsutdragaren"
romantik: månsken & folk som halleromvarandrainteavvarandra.

(1969)

ca 24 sidor.
i bok (1000 bokst.)

§ 1.

Mitt nattduksbord (eller hur heter det) är ganska lågt och står vid huvudändan av min säng och upptas just nu av en flaska hostmedicin, en svart (ommålad) ambulans, ett snappsglas att dricka hostmedicin ur, en burk influensamedel, en burk magmedel, ett stort fotglas för tablettvatten en tom ask salmiak, ett par runda solglasögon (oanvända sedan min död den...) utspridda mad-frimär en, tekopp (med Robetyltabletter), en tom fruktsodaflaska, min ständiga anteckningpärm m3d pilotpenna, en sedan något år oanvänd öronmussla, en hög bordslampa, ~~en skantic safir transistorradio;~~ en lapp med något om drömmande kaniner på, en remsa med fyra vackra bilder av ~~på~~ mig själv på (på torsdag ska jag resa till Stockholm. Associera!), enstaka utklippta serierutor, ett leksakspianomunspel (jag kan inte spela något intstrument, inte ens kort, jag kunde svälta räv en gång och det anför jag alltid till mitt försvar)en boktrave ~~underifrån och upp~~ bestående av bok om kemiska föreningar, inspiration till extas, nattens armér, international film guide 1969, självmordet & själen, sömn, övn. i ryska och skalor & mätningar (det är inget mer i den högen), en skantic safir transistorradio ; som jag brukar ha på hela nätterna och drömma av (jag hör förresten på radio just nu men inte på den utan på en som hör till min lyxiga stereoanläggning och som står i den andra änden av mitt magnifika rum och som jag använder mig av nu för att kunna bryta av makrobetraktelsen av mitt nattbord och göra en halsbrytande saltomortal ~~(katt och salto)~~ ut i den övriga världen och som även låter Kjell Alinge meditera över ordet romantik varvid han kommer fram till att det nog är månsken och

folk som håller om varandra - inte av varandra), vidare ca 40 talet böcker och tidskrifter ~~stående med hjälp av två bokstöd~~ från JVM och ord & bild till lage där, malcolm X speaks och en uppsjö av bradburyböcker stående med hjälp av två bokstöd på ca 40 centimeters avstånd från varandra, vilket väl betyder att varje bok eller tidskrift där torde vara en centimeter tjock i medeltal, ~~va~~ Om jag skulle läsa ovanstående skulle jag förmodligen hasta över det som jag brukar med allt jag läser. Jag bara talar om det. Samtidigt tror jag att det säger en hel del om en person vad han har på sitt nattbord, om han har något (somliga har bara natt).

~~Mitt skrivbord är ungefär~~ För mitt skrivbord är situationen ungefär densamma

Mitt golv kallar jag boklandskap.

Under min säng är det dammigt.

Jag läser inte så mycket som det verkar.

Det är inte alla som har sängar. (somliga har barn nat-t).

§ 2.

Somliga tycker att jag a) försöker göra mig djup b) är den största slarver dom vet c) är tillgjord. ~~Dom är nog mer~~ Dom har nog mer självkänsla än jag. Hur som helst så trivs jag med det. Men det är ju klart att det är ju alltid någonting som fattas. Det är ganska bra när musiken fyller upp rummet. Förresten så har ju jag ett beställningsverk på ett collage eller en teckning över temat "hur jag uppfattar musik." Jag som bara har en trea i teckning och inte ens är värd det. Det jag pysslar med skulle säkert klassa ner till pseudoartisteri ~~av~~ riktiga konstnärer. Men å andra sidan: Om någon gillar det jag gör och jag finner en viss tillfredsställelse i det själv så kanske jag får fortsätta? Tack.

§ 3

Det är en ren slump att det här verkligen blir skrivet. Det beror uteslutande på att min psykiska energi blivit disponerad så att min skrivdrift fått mest och motviljan (att det här är väl inget att skriva om) fått minst.

§ 4.

Jag skriver för någon i tröja och jeans.
Jag har också tröja och jeans.

Jag har så länge jag minns brukat skriva ~~alldeles själv~~ till olika auktoriteter. Jag gjorde aldrig kopior på mina brev. Jag tror jag ska börja med det nu och på titelbladet i pärmen ska det stå:

"Jag borde egentligen ha ett femtiotal
brev här först."

Jag skulle vilja läsa "Lotis rymmer", "Snögubbens julklapp" och "Skolbussen Skumpa-Dumpa" på nytt.

Varför är det ingen som ger mig ... nej varför har jag inte råd att köpa ett 21 mm-objektiv. Jag vill fotografera hissar. Hissar!

§ 5.

Om jag skulle skriva en kontaktannons skulle jag kanske skriva så här:

Med tanke på att de flesta älskar sig själva skulle också de flesta bli lyckliga med en partner som är så lik dem själva som möjligt(betr.sj.fr) Detta innebär att ~~det statistiskt sett borde finnas 4-5 personer~~ varje människa statistiskt sett borde ha 4-5 idealpartners i världen. Dessa är givetvis slumpmässigt utspridda. Det är ytterst liten chans att någon av dessa skulle träffa varann. Alltså får var och en ~~på sin~~ i bästa fall här nöja sig med en kompromiss. Jag bor nära Australien. Närmast belägna kompromiss, som tycker sig känna igen ovanstående resonemang från sina egna funderingar, hör av dig! Inga utseendekrav finnes.

530715[redacted]

Jag brukar aldrig läsa sådana där annonser (nästan aldrig). Förmodligen gör inte kompromissen det heller. Jag skulle alltså aldrig sätta in någon sån där annons.

§ 6.

Som barn var jag lysande. Givetvis slår alla förutsägelser gjorda under barndomstiden fel.

§ 7.

Jag är en typisk tonåring. Tonåringar brukar grubbla. De brukar vara deprimerade ibland. Det hör till åldern. Sånt går snart över. (Varför får man inte vara unik?)

§ 8.

Pojkar brukar veta vad olika bilar heter.
-Ni pojkar vet väl vad det där är för bil.
-Ne-ej det har vi ingen aning om!

§ 9. Jag tyckte det var ganska bra att börja med att beskriva mitt nattbord. Sen gillade jag även övergången till beskrivning av mitt hela liv hittills i komprimerad form. Nu vill jag gärna fortsätta med att skriva. Influerad som jag är av nattens armeer och Norman Mailer tror jag att jag ~~skriver~~ ska skriva i tredje person ~~i fortsättningen~~ ~~sedan~~ någon gång.

för mycket jag former

§ 10. Jag skulle nog ta det ganska hårt om någon gjorde ner mina skriverier fullständigt. ~~Datxxxxxxxxx~~ Skriva är ju det enda jag kan. (Eller kan jag det ens?) Nejjagskullenogslåifrånmigmedattjagintebryrmigomvadfolktycker.

§ 11. ~~Jagxhadexhoppatsxatt~~ Inte för att jag brukar vara bunden av det där med siffor (~~jag hade t.o.m. tänkt ta paragraferna i oordning först men så påminde jag mig att det är något som tillhör mitt förra stadium, mitt passerade stadium~~) men jag hade ändå hoppats att det inte skulle bli mer än tio paragrafer.

avskiljes

Under den senare delen av barndomen hade han varit ganska labil. Han fick raseriutbrott ganska ofta och brukade då kasta saker omkring sig i vild desperation för att i nästa sekund gråtande och uppfylld av ångest plocka upp sakerna igen och se efter så att de inte gått sönder. En gång hade de gjort det. Dvs, det var endast en sak, en transistor radio. ~~Hanxhadexhaft~~ Han har haft tre små radioapparater förut före den han har nu. Den radion det gällde den gången var hans första. ~~Han kastade sig som vanligt gråtandexpå golvetxochxundersökte omxdenxnyligen kastade saken gåttxsönder.~~ När han kastat radion på golvet blev han som vanligt mycket rädd och undersökte genast om den var hel genom att försöka sätta på den. Till ~~hans~~ stora förskräckelse ~~xxxx~~ gick det inte att få det minsta ljud ur högtalaren. Det stackars barnet blev helt förtvivlat och snyftade något om att han krossat sin enda vän mot golvet.

Redan på den tiden var pojken ganska intresserad av psykologi och studerade intresserat andra människor och deras reaktioner inför saker och ting. Pojken slutade efter några år att avreagera sig på det förut omnämnda sättet. ~~Numera blir~~ han ~~ytterst sällan~~ arg eller desperat. Det har faktiskt bara hänt en gång sedan perioden med ständiga utbrott. Det var helt nyligen, en fredag. Han blev helt upprörd över något som omvärlden inte visste om. Han var utomhus, gående på trottoaren vid kanten av en ganska väl trafikerad väg. När hans upprördhet nått en viss gräns började den ge impulser till självdestruktiva handlingar. Detta gav sig till känna på så sätt att pojken började gå i sick sack över vägen mellan trottoarerna. Han ignorerade alla bilar som kom. Nästan i varje fall. Om sanningen ska fram sneglade han i ögonvrån lite för att se att bilarna kunde missa honom nätt och jämnt. Han ville antagligen skrämma omgivningen. När omgivningen inte lät sig skrämmas av detta företag drevs han in i nästa fas. Han blev argare och började verkligen gå helt i blindo över vägen, fortfarande i sicksack. En stor långtradare med släp dundrade förbi honom. Detta dunder väckte honom till sina sinnen igen. Han skrämdes av den massiva känslan i motordundret och vågade inte fortsätta experimentet. Skrämseln jagade ner aggressionen till en lägre eller i varje fall en annan nivå. Dess yttringar blev nu ~~xxxxx~~ en yttre kantighet och en inre nedstämdhet över att man inte ens kan genom-föra ett självmord. Med enna reducerade självmordsdrift inprogrammerad vandrade den unge mannen (ty han var en ung man, ej barn, ej vuxen) vidare och kom så småningom till en bro över en väg. Där släppte han ner sina runda solglasögon som han tröttnat på. Trots att det var asfalt de föll mot krossades de inte. Men pojken dog i alla fall. Det var den 3. OKT. 1969.

På den tiden när han brukade få utbrott lite då och då, började han även skriva små novletter. Dessa var helt anspråkslösa och rörde sig oftast om science-fiction. Pojken var då mycket influerad av serien Buck Rogers och brukade leka rymdlekar med en aldrig sinande fantasi. ~~Han sparade~~ mycket av det han skrivit. Det innebär att han måste ha varit ~~mycket~~ enormt produktiv eftersom han ofta fick utbrott vid skrivmaskinen ~~också~~ och slet papperet från valsen och slängde bort det. De historier han sparade var ofta sådana som han med stor inlevelse och ständigt stegrad excitation hade skrivit. Han kunde börja ganska håglöst knackande på skrivmaskinen, men efter hand som inspirationen flöt och historien han skrev blev mera spännande stegrades skrivhastigheten och knackandet övergick i ett oregelbundet smattrande. Anledningen till att pojkens

utbrott försvann så småningom var förmodligen att han började skriva. Han började även så smått ge sig på att skriva modernistiska dikter, trots att han då ännu var helt ovetande om hur sådana såg ut. Han hade aldrig läst en diktsamling, bara gluttat lite i en Fröding-bok som han inte gillade. De dikter han skrev gick oftast ut på att revolutionera diktarkonsten. De handlade oftast om hur dikter ~~(skulle se ut, hur de)~~ skulle skrivas och hur deras uppställning skulle se ut. Eller kunde se ut är kanske riktigare att säga. Pojken kunde ju desvärre inte veta att sådana dikter redan existerade.

Hur befann han sig i övrigt på det kulturella planet? Hans musiksmak inskränkte ~~(xxxx)~~ sig till att omfatta pop-musik. Intresset för sådan musik var ganska nyvaknat. Tidigare hade han trots påtryckningar från skolkamrater alltid tyckt om klassisk musik. Det berodde förmodligen inte på någon större urskiljningsförmåga, utan snarare på att han kunde tycka om all musik men att det bara var klassisk musik han fick tillfälle att höra. Program ~~ett~~ 1 dominerade radions inställning och televisionen hade ~~tack och lov~~ inte gjort sitt intrång i familjen ännu. Beträffande bildkonsten, framför allt målarkonsten förhöll hans sig ganska ~~opartisk.~~ likgiltig. Han gjorde "modern konst" på teckningstimmarna i folkskolan när han inte kunde något annat eller inte hade inspiration till något annat. Han varken fördömde eller tyckte om den.
Något senare (när TV installerats) matades pojken med musik han inte förstod. Det var ett TV-program ~~(xxx)~~ om John Cage. Underligt nog fastnade detta namn på hjärnan och han skulle alltid komma ihåg det även om han inte fick någon användning för det förrän flera år senare. Musiken i detta program uppfattade han som ganska exotisk och möjligen en smula intressant. Film då? Jo, han brukade titta lite oförstående på film-krönikan i TV. Ack, så han skulle förändras denne pojke.
13 Hans musiksmak, t.ex. kom sedan att på ca 2 års tid förändras från pop-musik över blues och till modern jazz och även modern seriös musik. Även andra kulturområden hos honom kom att undergå motsvarande transformationer. Detta gjorde honom så småningom till en figur man såg på på avstånd. Folk började tala och visade sig allmänt oförstående till pojkens attityd. ~~Han~~ blev emellertid om inte oberörd över detta så smått förtjust ~~först~~ (åtminstone till en början). Han gick nämligen och bar på en ~~xxxxxxxxx~~ isolerings-tanke.

Om vi fortsätter den kortfattade ~~och amatörmässiga xxxxx~~ analysen kanske man borde gå in mera på det emotionella området hos pojken. Tidigare hade
10 han alltså varit ganska labil med sporadiskt återkommande kraftutbrott.
10-14 Nu följde en ganska lång (3-4 år) period präglad av harmoni. Möjligen kunde man spåra vissa tecken till trotsighet mot föräldrarna. Detta anses ju tillhöra den ålder han nu inträdde i. Denna eventuellt påvisbara trotsighet yttrade sig genom hans obenägenhet att vilja klippa håret (detta var något mycket vanligt på den tiden så man får nog inte ~~ta~~ detta som ett tecken på en önskan att vilja skilja sig från mängden - snarare tvärt om) men den yttrade sig också kanske genom hans sätt att tala. Det var dock ingen utpräglad trotsighet som självändamål det rörde sig om. Hos pojken kändes det oftast motiverat och naturligt. Samtidigt med denna omnyansering av förhållandet föräldrar-barn inträdde hos pojken ett visst blygsamt intresse för det motsatta könet. Detta intresse var naturligtvis till en början helt sexuellt betingat (pubertet) och grundade sig mera på visuella iaktagelser än på emotionell samhörighet. Under 12-14 årsåldern kom detta intresse att inskränka sig till mindre än ett halvt dussin, ska man våga kalla dem driftsmål? Pojken hade då en ganska oförarglig inställning till kärlekslivet och hans önskningar inskränkte sig förmodligen till handhållning och promenader. Han kamrater hade dock tillfälle att fixera sin nyvunna ~~sexual~~drift under de ofta återkommande klassfester som till rektorers förtvivlan anordnades vissa kvällar. ~~Dessa~~

Klassfester var i stort sett en sorts lillgamla firmafester
En klassfest var (åtminstone då) en sorts lillgammal firmafest hos många föräldrar illa sedd. Så var fallet hos den här pojkens föräldrar. Vid den tiden var han mäkta förgrymmad över att han inte tilläts gå på dessa evenemang, vilket resulterade att han i kamratkretsen lät en surt-sa-räven-attityd färga hans inställning. Pojken var dock på den tiden ofta sådan att ha kunde var arg över saker han inte fick göra, men om han så plötsligt skulle få tillåtelse att göra dem, skulle det komma fram att han i själva verket haft någon lust själv. Det var själva förbudsmentaliteten hos föräldrarna, han inte kunde fördra, även om han några år senare ser tillbaka på den med respekt. Så var det till exempel i det här fallet med klassfester. Ett anmärkningsvärt faktum i detta sammanhang är att detta intresse för det motsatta könet (som dock var av en liten omfattning hos kamraterna) kom så pass tidigt att pojken ännu inte blivit insatt i fortplantningens hemligheter. Det dröjde dock inte så länge innan han lätt chockad och förundrad blev invigd i hemligheten inte alls genom någon brutal handling som det kanske kan låta, utan genom ett avspänd samtal med föräldrarna efter en förfrågan från pojkens sida. Denna förfrågan var för övrigt betingad av några kamraters spekulationer i frågan, som dock pojken ställde sig tvivlande inför. Till en början. Efter några års period av kortare mindre och ytliga förälskelser (man bör nog inte ens kalla dem så) av kort varaktighet och utan några resulterande involveringar från någons sida följde en period som kom att forma pojkens moraluppfattning och allmänna livsåskådning. Han började försjunka i funderingar över det mesta. Inte ytliga såsom förut utan verkligt grundliga och analytiska till sin form. Han erhöll yttre stimuli från exempelvis föräldrar (som började engagera sig i olika frågor) och massmedia. Även egna erfarenheter i form av visuella upplevelser kom att spela in. (Moraluppfattning och livsåskådning) Vad moraluppfattningen beträffar kom den att ta en sådan form p.g.a hans grubblerier att den ganska väl övernsstämde med vad som i allmänhet brukar benämnas renlärighet. Den sammanföll även väl med föräldrarnas åsikter (föräldrarna hade förmodligen inte inverkat autoritärt i detta fall kan man med fog förmoda) och den åsikter från vissa folkgrupper brukar deklarera som sina utåt även om de inte praktiserar åsikternas innebörd. En viktig skillnad bör här påvisas. Majoriteten av de som kallar sig renläriga och "moraliska" gör det av tradition, inte av övertygelse. Pojkens egna funderingar hade dock fört fram honom till en övertyglese. Denna övertygelse var inte så väl företrädd i hans generation. Han fick därvid utstå en viss isolering som dock inte bekom honom nämnvärt. Han resonerade som så att om hans vänners sympatier inte sträckte sig längre så kunde han klara sig utan dem, de hade ändå inte givit honom något. Vid den tiden ungefär blev pojken offer för ett närmande från en flickas sida. Detta uppfattade han på två sätt. Närmandets ytlighet (det var rent sexuellt betingat) skrämde honom men det gav honom chansen att i praktiken pröva en sorts kombinerad analyserings-övertalnings-metod han funderat ut under många nattliga ensamma promenader.(Det sammanhanget kan även tilläggas att han var lätt dromomanisk) Pojken försökte alltså att genom samtal (det var ganska svårt eftersom diverse handgripligheter från motpartens sida ofta omöjliggjorde konversation) analysera flickans psyke och med analysens resultat som grund , genomföra en övertalningsprocedur som skulle röra auditoriet till tårar och slutligen föra över flickan och dramats åhörare till pojkens sätt att se saken. Därvid trodde han skulle flickan inse det ohållbara förhållande hon försökte inleda. Nå, alla dessa planer fungerade ganska hyggligt med undantag för den här övertalningen. Objektet för övertalningen visade sig för motståndskraftigt. Trots den obehagliga bismaken i den här situationen kände pojken det som ett stort steg framåt. Han hade fått pröva sin analysmetod och lyckats ganska skapligt samt något viktigare; han hade bevisat för sig själv att han inte föll till föga inför minsta vink utan han hade bemästrat situationen.

15 Under det året som det här hände började det tidigare omnämnda [struck] ömhetsbehovet ge sig tillkänna kraftigare än någonsin förut. Trots den latenta natur det haft tidigare hade det redan då plågat honom. Nu var det emellertid inte dolt längre. Pojken började inse det hopplösa i sin situation. Han hade placerat sig själv på en pedistal dit få flickor skulle kunna nå, dels genom sina intressekombinationer, dels genom sin paradoxala inställning till sexuallivet. Han gick fortfarande och drömde om att den rätta bekantskapen skulle vara den första, den enda och den livslånga, osv. Detta försatte honom i en situation sådan att han inte vem han än träffade skulle våga tro att denna någon skulle vara den rätta. På så sätt skulle han aldrig våga satsa något på en bekantskap eftersom han inte trodde att han någonsin kunde bli tillräckligt säker på sin sak. Samtidigt insåg han att man inte kan diskutera på det viset. Detta resulterade i en inre konflikt som gjorde honom nervös. I nervositeten började han äta allt han kom åt med påföljd: han ökade i vikt. Det var inte mycket men nog för att ge hans splittrade personlighet en ny källa till förargelse. Han började alltså bryta delvis med sina egna föresatser om utseendet som en av sekundär betydelse. Han ansåg sig själv för tjock trots att vikttabeller visade att han befann sig på den undre gränsen för hans längd. Han såg hur smala alla andra var och fick på så sätt ett komplex (som inte förbättrades av hans neuros med oralkompensation genom ständigt ätande). Han var inne i en ond cirkel. Han skulle nu klara det ytterst pressande gymnasiala arbetet på den naturvetenskapliga linjen, samtidigt upprätthålla sina kulturella intressen (musik, konst, egna skriverier) och därtill vara nervös.

14,15,16 Något om pojkens sovvanor: Han hade under de senaste tre åren alltmer utvecklats till nattmänniska. Han kunde ofta sitta och skriva maskin till långt in på morgnarna när han hade ledigt och när skolarbetet pågick kom han i varje fall aldrig i säng före midnatt. Det paradoxala beträffande hans neuros kontra sömnen var att hans enda flykt från nervositeten var just sömnen. Han hade inga svårigheter att somna när han väl gick och lade sig. Tyvärr var inte skolformen inriktad på nattarbete så pojken blev ofta mycket trött i skolan. Han påstod sig lida av en konstant trötthet av sådan storlek att om någon plötsligt skulle bli så trött som han konstant var, skulle denne falla i sömn ögonblickligen. Pojken drog ständigt upp teorier om att han nu blvit så van vid tröttheten att han inte kände hur trött han verkligen var. Vidare trodde han att han sov med vissa delar av hjärnan vid olika tider på dygnet för att kompensera den korta sovtiden. Detta skulle alltså resultera i, menade han, att när ex.vis syncentrum "sov" så såg han något sämre än vanligt. En annan teori om hans sömn var att hans cirkadiska rytm rubbats så att han genom skolan tvingades vara vaken vid en tidpunkt då hans kroppstemperatur hade nått sin lägsta punkt. Även andra t.ex. hormoniella rytmer hade rubbats så att han innebar en stor hälsorisk för sig själv inte minst genom sitt bantande, ansåg han själv. Av detta framgår väl att han grundligt studerat sömnens natur. Han gjorde dock inget för att förbättra sin egen.

Orsaken till allt detta var alltså att han inte trodde sig kunna finna en livspartner av rätt valör. När han talade om sådana här saker för de få vänner han hade brukade han anföra att hans största fetischer var en sandal och säckiga ylletröjor. Detta blev aldrig uppklarat mer än så till vida att han ofta i den drömvärld han tvingades in i såg sin tillkommande klädd i säckiga tröjor. Pojken hade fixerat sig vid att "den tänkbara" skulle finnas i Australien, ett sätt att visa hur avlägsen han trodde henne vara. Han trodde sig även ha upprättat en telepatisk förbindelse med henne. De brukade träffas i skogen mellan världarna, sa han. Det sistnämnda får förmodligen från den bok han tyckte bäst om av alla (förutom alla bradbury's böcker): C.S. Lewis' barnbok "The Magician's Nephew". Detta är bara ett ytterligare bevis på hur han ville fly in i en drömvärld, denna gång tillbaka till barndomen.

Det är alltså mot bakgrund av allt detta som hittills berättats som den unge pojken begick självmord genom att släppa ner ~~de~~ sina solglasögon ~~han~~ under sin sista levnadstid brukat ha på sig i ljus som i mörker. från en viadukt. ~~De~~ Glasögonen gick inte sönder. Detta ~~xxxxxx~~ kunde pojken inte se uppifrån viadukten. Eftersom han identiefierat sig så med dessa glas-ögon under den sista lenadsperioden räckte det med att släppa ~~ner glasögonen~~ dem för att han skulle få en tillräckligt ~~stark~~ stor chock och dö. Det är den ~~enda~~ förklaring man har kunnat ge i detta fall med utgångspunkt från förhör med föräldrar, nära vänner och skolkamrater ~~xxxxxx~~ till vilka det härmed riktas ett varmt tack för deras samarbetsvillighet.

(möjligen: Rättspsykiater H. Malmgren)

i anslutning till detta: min drömbeskrivning = Hel bok i 3 avdelningar

Skrivet natten 1-2/11 1969

mellan klockan 0045 — 0515!

1/11 Lördag & 2/11 Söndag

3/11 Provräkning 5/11 Svensk skrivning.

Har jag förverkat mina chanser till hyggliga betyg i på dessa skrivningar nu genom att vara uppe i längre och alltså bara tvungen att sova bort så stor del av söndagen? Kom i säng 0630.

ATT BESVARA NÄSTA LÖRDAG T. EX.:

Hur gick

Svenskan	□1	□2	□3	□4	☒5
Matten tror jag?	□1	□2	□3	□4	☒5

Från 1970.

1970

hållbarhetssymbol
löksallad och filistéer
isomererna
kvartsskulpturerna
CONTRAIGN TO BLAST!

Insektsspray
tryck på knappen
getingarna sprutar ut
i 40 graders spridningsvinkel
de gör ingen nytta men lärvara
bra mot korsstygn

Bild: JUL I LABORATORIET
ett labb-Oratorium

det heter den röda hösten, marocko 1860-68
härförarna
den nord
och flickan de nyss nämnda tio
två timmars lejonkyss
slåtter, svindel och solförmörkelse
med största bröder
varandras
supinerna blommade med temporära blad
regneorden om våren
dörren slog igen med en fluga
jaga! bryt vidare! tro! köp!
barnen liknar föräldrar
Svenskar, stockholmare, karbiner. Det är en stor ära för mig att...
Han sprang flera km av smärta
pojkens mor var svenska talade hon
får jag den äran att se mig omkring på torget?

Well, mormor ringer och talar om att det luktar skorpor i hennes kök!

Rogers and his Solar Scouts...what?
"Ingen varaktig fred, Travers!"
"Kom ihåg det, Travers!"

Travers (i mikrofonen): ´On the right side
you can see the moon,
and there you have salvation;
WATCH SALVATION! And on the left
you can see the left side!´

Solen.
Ett program om folkdans på solen.
Med lustiga hattar.
(Interrupt: Intermission)
Alla hoppar, alla har tagit med sig allt
och dom svävar i tre dagar
i tre dagar svävar dom i gasen
Dom dansar soldans på solen,
(Interrupt: Refreshing sandwiches)
och dom som leder dansen
är solhäxorna
the Sun-wiches, drillande den där låten...
(Intermedia: Ät Johnsons tomatrötter, samla
tomatkärnor! Byt med kompisarna! Det finns
23 olika kärnor. Men endast Johnsons. Toma-
terna med rötter. Tomaterna med pudelkärnor)

Only for Greens. Toaletten får bara användas av
gröna. Och föralldel grönt påminner ju om gräs.

Marsianerna var inte gröna, nej då, inte det
minsta gröna, i själva verket var dom marxist-
leninister allihop.

we have been hit at show time
and that was it for race time
the motorcycle maniacs are here
sandwiches on the shelves
sandwizards with sandlizzards for themselves
crawling with garbage and trash
Get your aggressions out with Bozo!

Who's abnormal, says Fat Boy.
We or the audience?
The dogs will also be working tonite
what you can see on the pictures outside
is now taking place ~~on the~~ inside

They don't see me out there
couldn't face reality, really
was not for me to bear
I've got my black pearls anyway
my ~~a morticians~~ modest outfit
new deal down at the morgue

The booze is what keeps it going
round and around and on and on
the carnival with little crafty engines
ozone setting over the area
and the ladies and gents
who step inside the tents and see
the most developed tumour in the world
on a live person

and the show goes on as planned
'cause I've got my pearls round my hips
and ozone keeps on setting
the carnival with little crafty engines

						organiserat ljud (musik & antimusik)
					lyrik	ljuddikt (ljudmontage) (teaterXrörlig skulptur) (visor)
				prosa		teater & opera (balett)X rörlig skulptur
			rörlig skulptur (arkitektur)	3-d-filmXgrafik	3-d-filmXgrafik	balett (teater, opera)X prosa, lyrik (tingley)
		statisk skulptur (arkitektur)				
	collage montage	(schwitters)	(ultvedt)		citatlyrik (elis eriksson)	ljudmontage (ljuddikt)
måleri teckning grafik tryck	(ernst)	3-d-foto	3-d-film (X prosa, lyrik)	film serier	film (konkret lyrik) (b-e johnson)	

Farligt "skräp" på matinéerna

KARLSKOGA. —Eftersom det är på matinéer de allra yngsta biobesökarna går och det följaktligen är där deras kommande filmsyn grundas, är det inte oviktigt att någon form av kritik på de filmer som visas kan offentliggöras. Det kan ju vara intressant för föräldrar till exempel att veta vad det är deras barn ser på matinén.

Förutom barntillåtna kvällsföreställningar är ju matinéerna de enda tillfällen som finns för barnen att se film i biografmiljö. Beträffande de barntillåtna kvällsföreställningarna så redovisas ju de i vanlig ordning i form av reguljära biorecensioner. Men vad matinéerna beträffar utgör de en i pressen förbisedd visningsinstans. Detta beror givetvis på att matinéföreställningarna byter program så ofta.

De flesta matinéer jag har varit på har utgjort skräckexempel på hur hänsynslöst barnen behandlas i filmsammanhang. Det tycks vara så att så snart en film inte lönar sig längre i vanliga sammanhang, så är det bara att visa den för barn på matinéer. Är det då filmer som inte är barntillåtna från början så klipper man bara bort olämpliga scener och filmen blir helt obegriplig, inte minst för en yngre publik. Man tycks tro att barnen är nöjda bara det är något som rör sig på duken.

Man brukar inte heller bry sig om vilka idéer som förs fram i filmerna. För något år sedan rasade upprörda föräldrar mot ett filmförspel om en konstnär där en nakenmodell fanns med. Ungefär vid samma tid visades diverse propagandafilmer från olika länder, ofta sådana med diktaturtendenser, vilka utmålades som rena drömländerna, fria och befolkade av idel lyckliga människor. De filmerna klagade ingen på.

Vi måste alltså vara vaksamma mot den indoktrinering som tydligen kan bedrivas ganska ostört. De recensioner som skulle råda bot på detta skulle alltså inte få den vanliga funktionen att redovisa för kommande åskådare hur en viss film är, men de skulle ändå kunna ge en bild av standarden och dess eventuella förändring.

De skulle vara nyttiga för att väcka opinionen då det är dålig standard och sedan tvinga fram bättre program. (Det är ju också i huvudsak tanken bakom vanliga recensioner).

Biografägarna tycks ha rätt liten makt vad det gäller att bestämma vilka filmer som ska visas. Vi måste alltså dels göra folk kvalitetsmedvetna så att de kräver bättre filmer och dels göra biografägarna medvetna om sin situation så att de kan verkställa kravet från allmänheten. Detta gäller också den vanliga biorepertoaren.

På matinén i söndags visade man faktiskt ett ovanligt bra program: "En dag i vilda västern" med bröderna Marx. Den filmen föregicks av två kortfilmer varav åtminstone den första var av enastående god klass.

Jag är dock inte så säker på att detta program var så lyckat såsom specifikt barnprogram, det var nog i många avseenden för svårt.

K-E Tallmo

Från 1969 eller 1970. Ett projekt med bilder av hissar, som jag höll på med då. Här från Hantverksgatan 6 i Karlskoga.

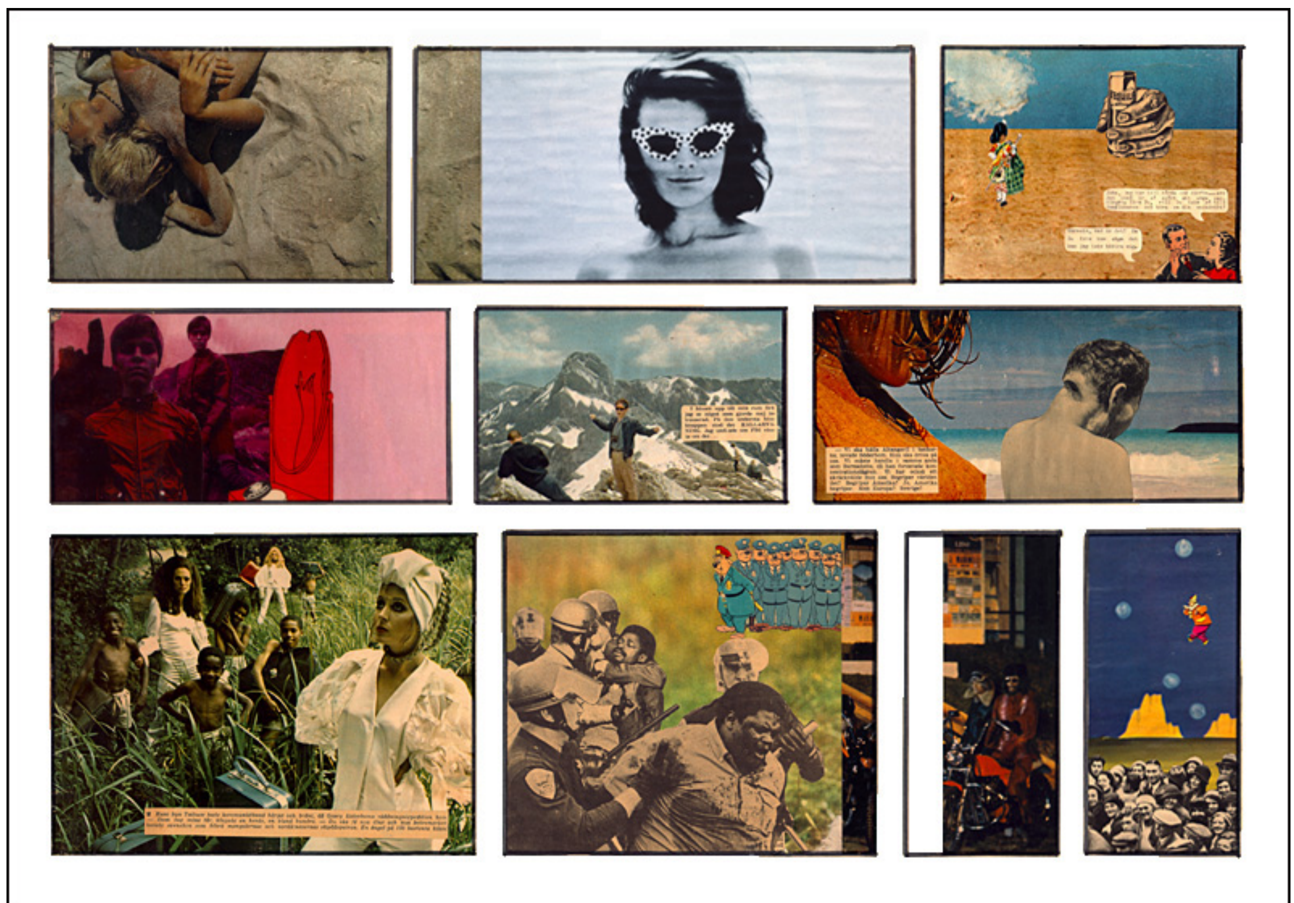

Från 1969 eller 1970. Ett projekt med bilder av hissar, som jag höll på med då. Här från Hantverksgatan 6 i Karlskoga.

Symmetrin bryts av en pulserande armhåla till vänster,
utanför bryts sommarens stillhet och telegrafttrådar
av en lätt krusning i middagsträdens löv.
En spetsgardin fladdrar till inåt rummet,
från det öppna fönstret.
En hand smeker en stjärt.
Luften strömmar in över skrivbordet,
där gardinen just lagt sig som en duk.
Någons glaserade bröst glänser till vid beröring.
Under spetsgardinen ligger på skrivbordet ett brev;
man kan bara läsa mellan raderna genom gardinrastret:
"någon annans glasering", står det.
Men det förstår inte han som får den att glänsa.

./.
190270

Karl-Erik Tallmo

"Polityk", Vårsalongen Karlskoga, april 1970, 48 cm x 69 cm.

(Följande sidor visar delbilderna.)

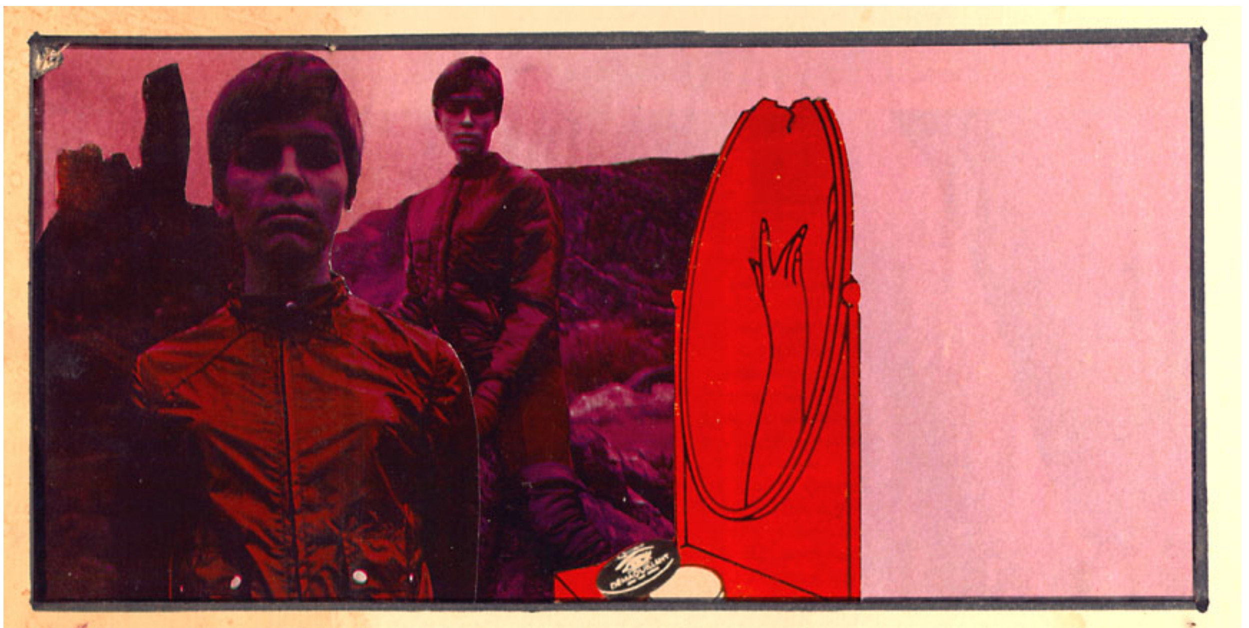
"Polityk" 1, april 1970.

"Polityk" 2, april 1970.

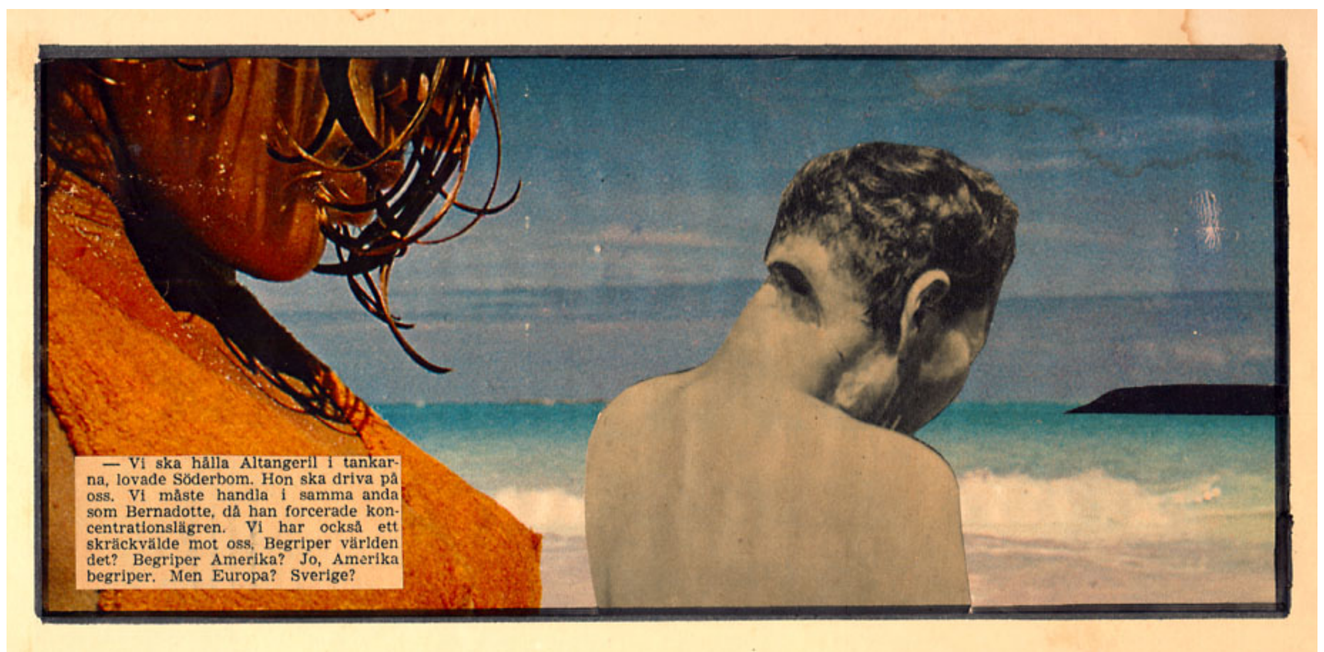
"Polityk" 3, april 1970.

"Polityk" 4, april 1970.

"Polityk" 5, april 1970.

"Polityk" 6, april 1970.

"Polityk" 7, april 1970.

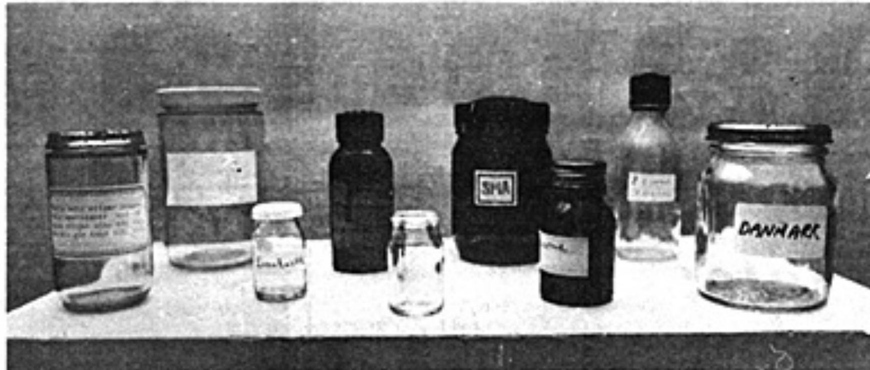

"Polityk" 8, april 1970.

"Polityk" 9 & 10, april 1970.

Salong med burkar

Karl Erik Tallmo debuterar på Vårsalongen i Karlskoga med bilddikten Nio burkar.

DET ÄR ALLTID lika roligt att gå på salong, d v s en utställning med blandat innehåll …

KONST

… inte dröjer alltför länge.

Det andra glädjeämnet är finurligt; det gör mig konfunderad. Det är den unge Karl-Erik Tallmos burkdikt Nio burkar.

Är det bara en nyck eller en tillfällighet från hans sida? Är det beräknat och framväxt efter planeringar och funderingar?

Vilket gör här alldeles det samma, för fantasieggande och mångtydigt är det. Det som visas är några små burkar och flaskor i olika storlekar och färger placerade på en sockel. Föremålen är tomma men försedda med hänryckande etikettpåskrifter, som gör konstverket både till dikt och bild.

Får sedan åskådaren röra vid och flytta om burkarna (det tordes inte jag) blir värdet och innehållet i Karl-Erik Tallmos objekt ännu mer betydande. Det är en ung man som har all anledning att fortsätta med sin verksamhet.

DET MESTA AV det realistiskt hållna måleriet är svagt, ofta är …

STURE NILSSON

Nerikes Allehanda (den 10 april 1970) skrev om min "burkdikt" på Vårsalongen. Se vidare:

https://web.archive.org/web/20250427063717/https://www.nisus.se/tallmo/other_art/jars/about.html

Trol. från sommaren 1970. Idé till en tänkbar fortsättning på min "burkdikt", denna gång med bilder.

Från sommaren 1970.

Sommaren 1970. Högvaktshuset på Skeppsholmen, Stockholm, byggt 1777. Taget med 28 mm objektiv.

Sommaren 1970. Högvaktshuset på Skeppsholmen, Stockholm.

"Molnet", sommaren 1970, vid Centralplan, Karlskoga. Objektiv: 28 mm.

THE CAB IS WAITING YOUR CENSORSHIP

först ser . genom . . enorm . . snabbt krymper . skrynklas . .
växer . . öppnar . ser . . . sitter på . . mellan . . enorm
sikt . . . . sätter . över . . är . vit . . . . vita . böjer
. ner . biter av . sväljer . . . . . lyssnar mellan . längre
in . . formar . i . som ett kålblad . . sig blodig över .
blodiga . . breder blygt ut . på . . . mitt i . öppnar . .
en . tittar upp ur . . har . . på . . har lektion . är . .
böjer . . . rättar . . går . ner och tittar . . går . . . .
tittar upp från . . . ser . . . spalta upp . bredvid . . .
. . i plötsligt . . följer det . . upp pang en . faller över
. . . mörkt lille . står inne i . . . känner . . svettigt .
. . . . . tar lille . . åtta-åriga . . mellan .. . . faller ner
. . . nymogna . . biter i . lille . trycker in . . . .
våt av . . .kan jag . över sa . . . .
. . . allt går över så länge . . växa i . . bara . . . . .
. . . krymper inte . är . bara . enda stor . . . enda stor .
. jagar . bland gungorna i . . . . . mjuka som på bild . . .
i hörnet . . där de ... så småningom . . . . nästan helt

Slut är det draken. Det är på han som håller i moreel, han som rör på nacken, det är på med kranen men slutar åt draken.

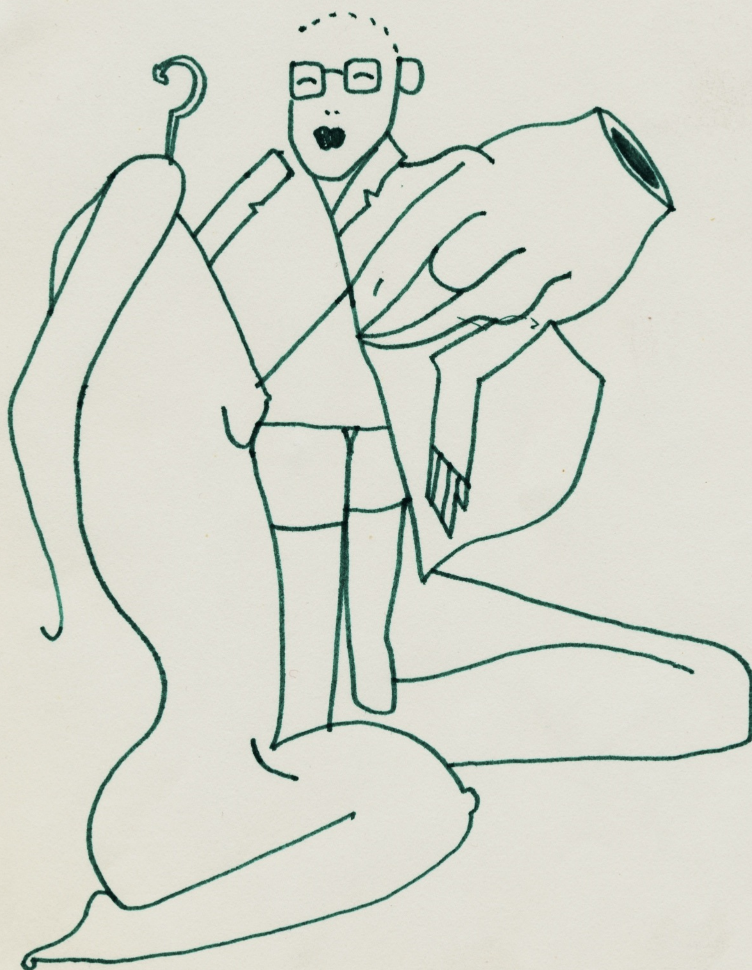
Förmodligen lever jag i lantlig avskildhet, för jag ser lummig grönska omge mig på alla sidor, jag ser ett pittoreskt litet hus med glasveranda rakt fram och en liten trasslig hund som rusar runt ~~xxxxxxxxxxxxxxxxxx~~ bland kaffekopparna. Ja, bland kaffekopparna. Tydligen håller jag på att dricka kaffe utomhus, sittande på sådana här trädgårdsmöbler. Ett milt ljus faller över bordduken. Jag är tydligen inte ensam här ute heller, för nu ser jag en främmande hand framför mig gripa efter en kopp med guldkant och blommor och lyfta upp den till en mun. Jag tror faktiskt att det finns flera än jag här. Nu pratar dom visst med mej också, tror jag. Dom sa ett namn jag tyckte att jag kände igen. Jag tror det är mitt namn. Jag heter så. Någon har kallat mig så tidigare, för länge sen. Tusan, jag måste svara. Då sätter jag ner kaffekoppen på fatet, släpper taget om örat, sväljer kaffet och säger så något. Jag vet inte vad jag säger egentligen. Jag befattar mig bara med mina ord i nödfall. I längden är det tröttsamt att höra på vad man säger. En annan del av min hjärna har fått överta ansvaret för konversationen. Men ibland, på kvällarna kan det vara intressant att höra på. Men jag har inte haft några kvällar härute på länge nu. Kanske blir det sådana igen nu när det finns gäster härute. För det är väl gäster? Kallas dom inte så, sådana som sitter och dricker kaffe tillsammans med en. Det kanske är mina släktingar. Eller också kanske jag är gäst hos dom. Fina trädgårdsmöbler dom har i alla fall. Och en rolig hund. Vitmålade! Lite svagt gräddaktig färg. Om man tittar riktigt nära kan man faktiskt se ränder efter penseln i färgen. Undrar om dom har märkt det. Ja, titta! Det finns till och med ett lösryckt penselhår fastklibbat i färgen. Det verkar ganska styvt och färgen den är bara en projektion. Hela stolen är en projektion, hela trädgården, alla sirliga människor som svävar omkring på små förtjusande moln med koppar i händerna. Dom är alla proejektioner på en förhoppningsvis vit duk. Jag har hamnat långt fram, på tredje bänk. Det är därför jag har fått ont i nacken. Nu säger någon något på den optiskt vita duken. Översättningen står längst ner i bild. Jag är så nära att jag måste vrida huvudet för att kunna läsa hela raden. Bokstäverna lyser upp duken så att rastret i den syns. ~~xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~ Dom har börjat översätta dialogen. Men jag glömde bort att läsa vad det stod. Jag är nog på bio när allt kommer omkring. Jag tror jag ska gå ut nu.

– Vi beklagar, att vi har fått ett fel på teckenapparaten.

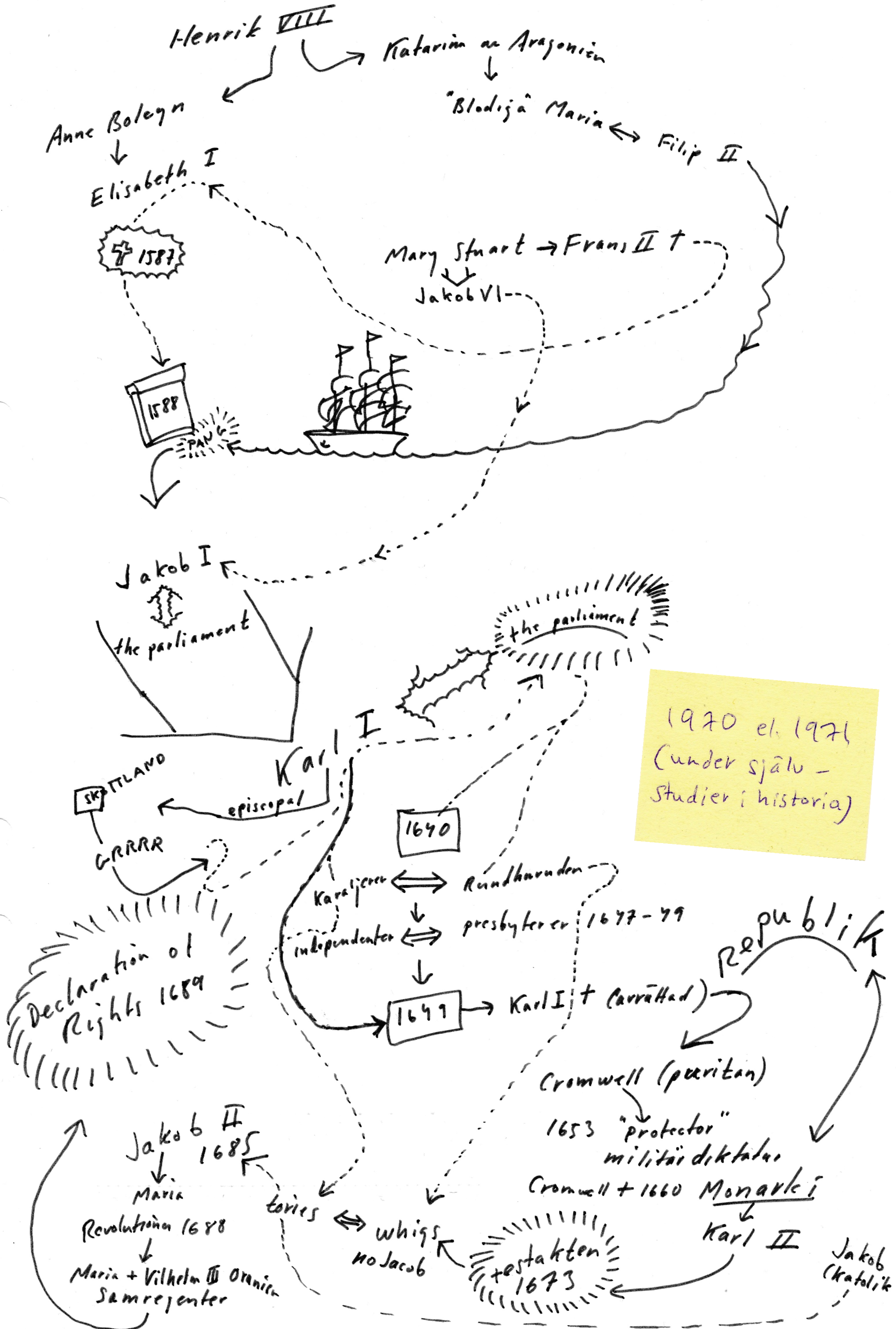
14/9 -70

trol. 1970

sen cyklade jag en stund sen kom jag hem så småningom sen kokade jag kaffe sen drack jag kaffe sen lugnade jag ner mig efter kaffet sen tog kaffet slut ~~ixxx~~ och jag blev orolig igen sen cyklade jag igen sen kom jag hem sen satte jag mig på sängen sen tittade jag mig orloigt i taket sen såg jag en spricka där som det droppade ur sen hämtade jag en hink sen droppade det ner i hinken sen plingade det varje gång en droppe föll sen blev jag rädd sen grät jag tårar som förstorades och lade sig i koppar på golvet sen gick jag på möte sen drack jag te sen tackade min mage mej sen såg jag en film sen förstod jag vad den hade handlat om sen sov jag en natt sen vaknade jag och gick ut sen köpte jag en skiva sen läste jag litteraturhistoria sen mötte jag R sen gick vi på kondis sen läste jag i tre dagar sen gick jag ut det var fint sen fotograferade jag sen fotograferade jag igen sen gick ett halvår sen åkte jag till stockholm sen lyssnade jag på gunnar lindgren sen kpierade jag och förstorade ett halvår sen trängde en ödslig melodi in i mörkrummet sen fixerade jag sen träffade jag Klara sen förstod jag att ingen visste vem det var sen genomgick jag sen underförstod jag sen drabbades jag sen gick jag ut i ljuset utan att gulna sen förstod jag att man inte kan uttrycka sig så. Man måste i stället försöka ordna sitt språk enligt gängse regler. Då blir det lättare för alla parter att förstå vad man menar. Ett tygellöst frossande i form utan innehåll tyder på en enorm självggodhet som inte har något med en revolutionär att göra. Men det hade jag inte förstått då.

Henrik VIII
Katarina av Aragonien
Anne Boleyn
Elisabeth I
"Blodiga" Maria
Filip II
✞ 1587
Mary Stuart → Frans II †
Jakob VI
1588
PANG
Jakob I
the parliament
the parliament
Karl I
SKOTTLAND
episcopal
GRRRR
1640
Kavaljerer
Rundhuvuden
independenter
presbyterer
1647–49
1649
Karl I † (avrättad)
Republik
Declaration of Rights 1689
Cromwell (puritan)
1653 "protector"
militär diktator
Cromwell † 1660
Monarki
Karl II
Jakob (katolik)
Jakob II 1685
Maria
Revolutionen 1688
Maria + Vilhelm III Oranien
Samregenter
tories
whigs
no Jacob
testakten 1673
1970 el. 1971 (under själv-studier i historia)

RESA TILL ALBANIEN SOMMAREN 1972

Albanien, Tirana, augusti 1972. Moskéer var ibland omgjorda till biografer. På skylten vid minareten står: "Vi kommer att slutföra 1972 års plan före utsatt tid."

Albanien, Tirana, augusti 1972.

Albanien, Tirana, augusti 1972.

Albanien, Tirana, augusti 1972.

Albanien, pionjärläger Durres, augusti 1972.

Albanien, pionjärläger Durres, augusti 1972.

Albanien, pionjärläger Durres, augusti 1972.

Sjukhus nära Durres, där jag opererades för appendicit. Jag hamnade på en barnavdelning.

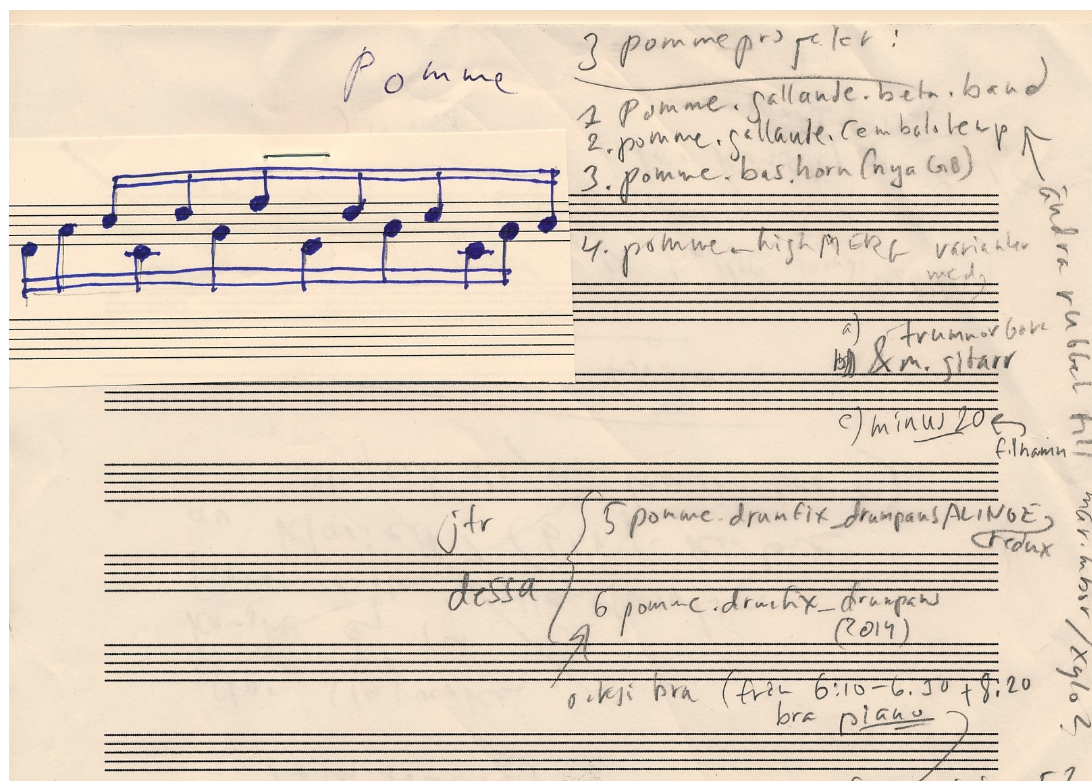
Avdelningssköterskan på "min" avdelning.

Sjukvårdsbiträden med en av de mindre patienterna.

Bild från fotoautomat. Alldeles före Albanienresan sommaren 1972 såg jag ut så här. Jag hade klippt mig lite kortare än normalt. När vi landat i Albanien insåg vi snabbt att skägg och (halv-)långt hår inte var uppskattat. Vi som hade för mycket hår blev inte direkt tvångsklippta och -rakade men fick en mycket skarp rekommendation. Det albanska folket associerade skägg med muslimska präster, fick vi veta, så vi borde inte se ut så. Jag tror alla män på resan klippte sig och slätrakade sig. En frisör stod redo direkt på flygplatsen. (Detta tilldrog sig alltså under min mest dogmatiska vänsterperiod när Albanien framstod som ett idealiskt socialistiskt land.)

Jag började intressera mig för minimalistisk musik runt 1970 och spelade in en del band inspirerade av Terry Rileys "Reed Streams", fast på piano. Tämligen outhärdligt att lyssna på idag. Jag tror det var 1971, 1972 eller 1973 som jag kom på en sjutaktsfigur som jag ville förverkliga för piano med flera bandslingor, som skulle spelas upp tillsammans och sakta gå ur fas. 1972 är nog ändå min starkaste gissning om tillkomstår. Den ursprungliga figuren är den i blått ovan. Jag tror inte man kan notera på det sättet egentligen, men det framgår ändå hur figuren är avsedd att spelas: de undre sammanbundna noterna spelas med vänster hand och de övre med höger.

Detta var ännu ett exempel på hur jag konstigt nog var vänsterextrem och ändå sysslade med modernistiskt kultur. Inte förrän 1977 eller 1978 fick jag chansen att realisera kompositionen med bandslingor. Thomas Hammar, som jag blivit bekant med när jag läste musikvetenskap 1977, hjälpte mig på Elektronmusikstudion (i den gamla tämligen analoga studion) att klippa ihop slingor och köra på flera bandspelare och samtidigt spela in resultatet på ytterligare en bandspelare. Tyvärr var den flygel som fanns i lokalen extremt underlig, den hade en otroligt hård metallisk klang, så kompositionen blev inte alls som jag tänkt mig. Jag hade hoppats på ett fylligt, mjukt pianoljud. Nu blev det motsatsen. Det var i samband med EMS-versionen som jag döpte kompositionen till "La Pomme Cylindrique". Jag var nog påverkad av Erik Saties titlar, "Trois morceaux en forme de poire" och liknande.

Jag har återkommit till denna figur i åtskilliga stycken som jag gjort på dator med samplade instrument efter 2005. Inget av detta är ännu publicerat men det finns många versioner, för olika instrumentering och olika sätt att fasförskjuta stämmorna. Arbetsnamn på dessa är: pomme cylindrique, hydraulique, symphonique, mecanique, pommologique ... (Blyertsanteckningarna ovan är inte från 70-talet utan från mitt arbete med datorversioner runt 2020.)

LUMPEN PÅ A 9, KRISTINEHAMN, 1973-1974

Morgonuppställning utanför tredje kompaniet A 9.

En av mina sju kompisar på logementet.

Morgonbestyr.

Utspisning i matsalen.

Undervisning utomhus. Sommaren 1973.

Undervisning inomhus. Sommaren 1973. Övningar med mätplan.

Jag vid slutövningen i Älvdalen 1974. Foto: Tomas Grundström.

Jag i batteriplatstältet med mätplan. Foto: Okänd.

Två kompisar i batteriplatstältet.

Matkö.

Kannor med varm choklad.

Omgruppering. Bilden tagen genom fönstret på vår Ford Transit.

En sådan här granat vägde ca 15-16 kg. Räckvidd upp till
ungefär 10,5 km.

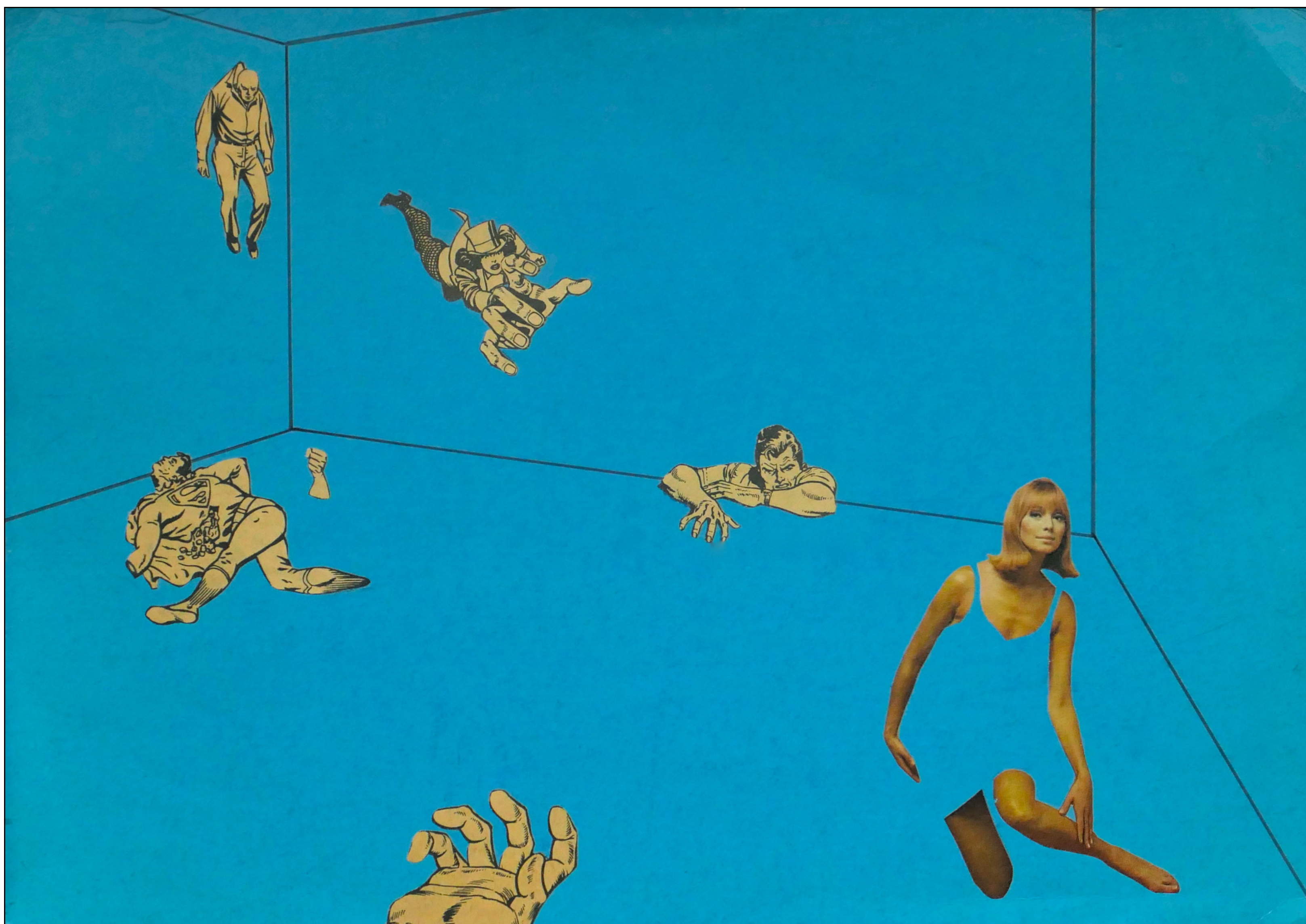
En av pjäskillarna med en låda granathylsor, som laddades med oftast 1-6 krutpåsar (karduser), beroende på avstånd till målet.

10,5 cm haubits modell 1940.

Brisad vid direktskjutning.

"Out of the blue", trol. från 1974.